
Ashtavakra Gita Hindi Translation

श्रीमत् अष्टावक्रगीता का हिन्दी अनुवाद

Document Information

Text title : Ashtavakra Gita Hindi Translation

File name : AshtavakraGitaHinTran.itx

Category : gItA, giitaa

Location : doc_giitaa

Author : Vedic tradition

Description-comments : Sanskrit shlokas and Hindi translation (to be proofread)

Source : <https://archive.org/details/AshtavakraGitaWithHindiTranslation1911KhemrajPublishers>

Latest update : November 23, 2019

Send corrections to : Sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

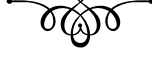
Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

November 23, 2019

sanskritdocuments.org

Ashtavakra Gita Hindi Translation

——
श्रीमत् अष्टावक्रगीता का हिन्दी अनुवाद

శ్రీమత్ అష్టావక్రగీతా కా హిందీ అనువాద

సాన్వయభాషాటీకాసమేతా అష్టావక్రగీతా

॥ శ్రీః ॥

అథ

అష్టావక్రగీతా

సాన్వయ-భాషాటీకాసమేతా

కథం జ్ఞానమవాప్నోతి కథం ముక్తిర్భవిష్యతి ।

వైరాగ్యం చ కథం ప్రాప్తమేతద్బ్రూహి మమ ప్రభో ॥ ౧ ॥

అన్వయ:- హే ప్రభో ! (పురుషః) జ్ఞానమ్ కథమ్ అవాప్నోతి । (పుంసః) ముక్తిః కథమ్ భవిష్యతి । (పుంసః) వైరాగ్యమ్ చ కథమ్ ప్రాప్తమ్ (భవతి) ఏతత్ మమ బ్రూహి ॥ ౧ ॥

ఏక సమయ మిథిలాధిపతి రాజా జనక కే మన మేం పూర్వపుణ్య కే ప్రభావ నే ఇన ప్రకార జిజ్ఞాసా ఉత్పన్న హుఈ కి, ఇన ఆసార సంసారరూపీ బంధన నే కిస ప్రకార ముక్తి హోగీ ఔర తదనంతర ఉన్వోనే ఐసా భీ విచార కియా కి, కిసీ బ్రహ్మజ్ఞానీ గురు కే సమీప జానా చాహియే, ఇసీ అంతర మేం ఉన కో బ్రహ్మజ్ఞాన కే మానో సముద్ర పరమ దయాలు శ్రీఅష్టావక్రజీ మిలే । ఇన ముని కీ ఆకృతి కో దేఖకర రాజా జనక కే మన మేం యహ అభిమాన హుఆ కి, యహ బ్రాహ్మణ అంత్యత హీ కురూప హై । తబ దూసరే కే చిత్త కా వృత్తాంత జాననేవాలే అష్టావక్రజీ రాజా కే మన కా భీ విచార దివ్యదృష్టి కే ద్వారా జానకర రాజా జనక నే బోలే కి, హే రాజన్ ! దేహదృష్టి కో ఛోడకర యది ఆత్మదృష్టి కరోగే తో యహ దేహ టేడా హై పరంతు ఇన మేం స్థిత ఆత్మా టేడా నహిం హై, జిస ప్రకార నదీ టేడీ హోతీ హై పరంతు ఉన కా జల టేడా నహిం హోతా హై, జిస ప్రకార ఇక్షు (గన్నా) టేడా హోతా హై పరంతు ఉన కా రస టేడా నహిం హై! తిసీ ప్రకార యద్యపి పాంచభౌతిక యహ దేహ టేడా హై, పరంతు అంతర్యామీ ఆత్మా టేడా నహిం హై! కింతు ఆత్మా అసంగ, నిర్వికార, వ్యాపక, జ్ఞానఘన, సచిదానందస్వరూప, అఖండ, అచ్ఛేద్య, అభేద్య, నిత్య, శుద్ధ, బుద్ధ ఔర ముక్తస్వభావ హై, ఇన కారణ హే రాజన్ ! తుమ దేహదృష్టి కో త్యాగకర ఆత్మదృష్టి కరో । పరమ దయాలు అష్టావక్రజీ కే ఇన ప్రకార కే వచన సుననే నే రాజా

జనక కా మోహ తత్కాల దూర హో గయా ఔర రాజా జనకనే మన మేం విచార కియా కి మేరే సబ మనోరథ సిద్ధ హో గయే, మేం అబ ఇనకో హీ గురు కరూంగా। క్యోంకి యహ మహాత్మా బ్రహ్మవిద్యా కే సముద్రరూప హై, జీవన్ముక్త హైం, అబ ఇనసే అధిక జ్ఞానీ ముద్దు కౌన మిలేగా? అబ తో ఇన సే హీ గురుదీక్షా లేకర ఇనకో హీ శరణ లేనా యోగ్య హై, ఇన ప్రకార విచారకర రాజా జనక అష్టావక్రజీనే ఇన ప్రకార బోలే కి, హే మహాత్మన్ ! మైం సంసారబంధన సే ఛూటనే కే నిమిత్త ఆప కీ శరణ లేనే కీ ఇచ్చా కరతా హూం, అష్టావక్రజీనే భీ రాజా జనక కో అధికారీ సమర్థుకర అపనా శిష్య కర లియా, తబ రాజా జనక అపనే చిత్త కే సందేహోం కో దూర కరనే కే నిమిత్త ఔర బ్రహ్మవిద్యా కే శ్రవణ కరనే కీ ఇచ్చా కర కే అష్టావక్రజీనే పూంఛనే లగే। అష్టావక్రజీనే రాజా జనక ప్రశ్న కరతే హైం కి - హే ప్రభో ! అవిద్యాకర కే మోహిత నానా ప్రకార కే మిథ్యా సంకల్ప వికల్పోంకర కే బారంబార జన్మమరణరూప దుఃఖోం కో భోగనేవాలే ఇన పురుష కో అవిద్యానివృత్తిరూప జ్ఞాన కిస ప్రకార ప్రాప్త హోతా హై ? ఇన తీనోం ప్రశ్నోం కా ఉత్తర కృపా కర కే ముర్ఖు సే కహియే॥ ౧॥

అష్టావక్ర ఉవాచ।

ముక్తిమిచ్చసిచేత్తాత విషయాన్విషవత్స్యజ।
క్షమార్జవదయాతోషసత్యం పీయాషవద్భజ ॥ ౨॥

అన్వయ:- హే తాత ! చేన్ ముక్తిమ్ ఇచ్చసి (తర్హి) విషయాన్ విషవత్ (అవగత్య) త్యజ
। క్షమార్జవదయాతోషసత్యమ్ పీయాషవత్ (అవగత్య) భజ ॥ ౨॥

ఇస ప్రకార జబ రాజా జనకనే ప్రశ్న కియా తబ జ్ఞానవిజ్ఞానసంపన్న పరమ దయాలు అష్టావక్రమునినే విచార కియా కి, యహ పురుష తో అధికారీ హై ఔర సంసారబంధన సే ముక్త హోనే కీ ఇచ్చా సే మేరే నికట ఆయా హై, ఇన కారణ ఇన కో సాధనచతుష్టయపూర్వక బ్రహ్మతత్వ కా ఉపదేశ కరూం క్యోంకి సాధనచతుష్టయ కే బినా కోటి ఉపాయ కరనే సే భీ బ్రహ్మవిద్యా ఫలీభూత నహిం హోతీ హై ఇన కారణ శిష్య కో ప్రథమ సాధనచతుష్టయ కా ఉపదేశ కరనా యోగ్య హై ఔర సాధనచతుష్టయ కే అనంతర హీ బ్రహ్మజ్ఞాన కే విషయ కీ ఇచ్చా కరనీ చాహియే, ఇస ప్రకార విచార కర అష్టావక్రజీ బోలే కి-హే తాత ! హే శిష్య ! సంపూర్ణ అనర్థో కీ నివృత్తి ఔర పరమానందముక్తి కీ ఇచ్చా జబ హోవే తబ శబ్ద, స్పర్శ, రూప, రస ఔర గంధ ఇన పాంచోం విషయోం కో త్యాగ దేవే । యే పాంచ విషయ కర్ణ, త్వచా, నేత్ర, జిహ్వ ఔర నాసి కా ఇన పాంచ జ్ఞానేంద్రియోం కే హైం, యే సంపూర్ణ జీవ కే బంధన హైం, ఇన సే బంధా హల ఆ జీవ ఉత్పన్న హోతా హై ఔర మరతా హై తబ బడో దుఃఖీ హోతా హై, జిస ప్రకార విష భక్షణ కరనేవాలే పురుష కో దుఃఖ హోతా హై, ఉసీ ప్రకార శబ్దాదివిషయభోగ కరనే వాలా పురుష దుఃఖీ

హోతా హై। అర్థాత్ శబ్దాది విషయ మహా అనర్థ కా మూల హై ఉన విషయోం కో తూ
 త్యాగ దే। అభిప్రాయ యహ హై కి, దేహ ఆది కే విషయ మేం మైం హూం, మేరా హై
 ఇత్యాది అధ్యాస మత కర ఇన ప్రకార బాహ్య ఇంద్రియోం కో దమన కరనే కా ఉపదేశ
 కియా. జో పురుష ఇన ప్రకార కరతా హై ఉన కో 'దమ' నామవాలే ప్రథమ సాధన కి
 ప్రాప్తి హోతీ హై ఔర జో అంతఃకరణ కో వశ మేం కర లేతా హై ఉన కో 'శమ' నామవాలీ
 దూసరీ సాధనసంపత్తి కి ప్రాప్తి హోతీ హై। జిస కా మన అపనే వశ మేం హో జాతా హై
 ఉన కా ఏక బ్రహ్మికార మన హో జాతా హై, ఉన కా నామ వేదాంతశాస్త్ర మేం నిర్వికల్పక
 సమాధి కహా హై, ఉన నిర్వికల్పక సమాధి కి స్థితి కే అర్థ క్షమా (సబ సహ లేనా), ఆర్జవ
 (అవిద్యారూప దోష నే నివృత్తి రఖనా), దయా (బినా కారణ హీ పరాయా దుఃఖ దూర
 కరనే కి ఇచ్చా), తోష (సదా సంతుష్ట రహనా), సత్య (త్రికాల మేం ఏకరూపతా) ఇన
 పాంచ సాత్విక గుణోం కా సేవన కరే। జిస ప్రకార కోఈ పురుష అమృతతుల్య ఔషధి
 సేవన కరే ఔర ఉన ఔషధి కే ప్రభావ నే ఉన కే సంపూర్ణ రోగ దూర హో జాతే హైం,
 ఉనీ ప్రకార జో పురుష అమృతతుల్య ఇన పాంచ గుణోం కో సేవన కరతా హై, ఉన కే
 జన్మమృత్యురూప రోగ దూర హో జాతే హైం అర్థాత ఇన సంసార కే విషయ మేం జిస
 పురుష కో ముక్తి కి ఇచ్చా హోయ వహ విషయోం కా త్యాగ కర దేవే, విషయోం కా
 త్యాగ కరే బినా ముక్తి కదాపి నహీం హోతీ హై, ముక్తి అనేక దుఃఖోం కి దూర కరనేవాలీ
 ఔర పరమానంద కి దేనేవాలీ హై ఇన ప్రకార అష్టావక్రమునినే ప్రథమ శిష్య కో విషయోం
 కో త్యాగనే కా ఉపదేశ దియా ॥ ౨ ॥

న పృథ్వీ న జలం నాగ్నిర్న వాయుర్ద్యౌర్న వా భవాన్ ।
 ఏషాం సాక్షిణమాత్మానం చిద్రూపం విద్ధి ముక్తయే ॥ ౩ ॥

అన్వయ:- (హే శిష్య !) భవాన్ పృథ్వీ న । జలమ్ న । అగ్నిః న । వాయుః న । వా ద్యౌః
 న । ఏషామ్ సాక్షిణమ్ చిద్రూపమ్ ఆత్మానమ్ ముక్తయే విద్ధి ॥ ౩ ॥

అబ ముని సాధనచతుష్టయసంపన్న శిష్య కో ముక్తి కా ఉపదేశ కరతే హైం, తహం శిష్య
 శంకా కరతా హై కి, హే గురో ! పంచ భూత కా శరీర హీ ఆత్మా హై ఔర పంచభూతోంకే
 హీ పాంచ విషయ హైం, సో ఇన పంచభూతోం కా జో స్వభావ హై ఉన కా కదాపి త్యాగ
 నహీం హో సకతా, క్యోంకి పృథ్వీ సే గంధ కా యా గంధ సే పృథ్వీ కా కదాపి వియోగ
 నహీం హో సకతా హై, కింతు వే దోనోం ఏకరూప హోకర రహతే హైం, ఇనీ ప్రకార రస
 ఔర జల, అగ్ని ఔర రూప, వాయు ఔర స్పర్శ, శబ్ద ఔర ఆకాశ హై, అర్థాత్ శబ్దాది
 పాంచ విషయోం కా త్యాగ తో తబ హో సకతా హై జబ పంచ భూతోం కా త్యాగ హోతా
 హై ఔర యది పంచ భూత కా త్యాగ హోయ తో శరీరపాత హో జావేగా ఫిర ఉపదేశ

గ్రహణ కరనేవాలా కౌన రహేగా ? తథా ముక్తిసుఖ కో కౌన భోగేగా ? అర్థాత్ విషయ కా త్యాగ తో కదాపి నహిం హో సకతా ఇన శంకా కో నివారణ కరనే కే అర్థ అష్టావక్రజీ ఉత్తర దేతే హై-హే శిష్య ! పృథ్వీ, జల, తేజ, వాయు ఔర ఆకాశ తథా ఇన కే ధర్మ జో శబ్ద, స్పర్శ, రూప, రస ఔర గంధ సో తూ నహిం హై ఇన పాంచభౌతిక శరీర కే విషయ మేం తూ అజ్ఞాన నే అహమ్భావ (మైం హూం, మేరా హై ఇత్యాది) మానతా హై ఇన కా త్యాగ కర అర్థాత్ ఇన శరీర కే అభిమాన కా త్యాగ కర దే ఔర విషయోం కో అనాత్మధర్మ జానకర త్యాగ కర దే! అబ శిష్య ఇన విషయ మేం ఫిర శంకా కరతా హై కి, హే గురో ! మైం గౌరవర్ణ హూం, స్థూల హూం కృష్ణవర్ణ హూం, రూపవాన హూం, పుష్ట హూం, కురూప హూం, కాణా హూం, నీచ హూం, ఇన ప్రకార కీ ప్రతీతి ఇన పాంచభౌతిక శరీర మేం అనాది కాల నే సబ హీ పురుషోం కో హో జాతీ హై, ఫిర తుమనే జో కహో కి, తూ దేహా నహిం హై సో ఇన మేం క్యా యుక్తి హై ? తబ అష్టావక్ర బోలే కి, హే శిష్య ! అవివే కీ పురుష కో ఇన ప్రకార ప్రతీతి హోతీ హై, వివేకదృష్టి నే తూ దేహా ఇంద్రియాది కా ద్రష్టా ఔర దేహా ఇంద్రియాది నే పృథక హై! జన ప్రకార ఘట కో దేఖనేవాలా పురుష ఘట నే పృథక హోతా హై, ఉపీ ప్రకార ఆత్మాకో భీ సర్వ దోషరహిత ఔర సబ కా సాక్షీ జాన . ఇన విషయ మేం న్యాయశాస్త్రవాలోం కీ శంకా హై, కి, సాక్షిపనా తో బుద్ధి మేం రహతా హై, ఇన కారణ బుద్ధి హీ ఆత్మా హో జాయగీ, ఇన కా సమాధాన యహా హై కి, బుద్ధి తో జడ హై ఔర ఆత్మా చేతన మానా హై, ఇన కారణ జడ జో బుద్ధి సో ఆత్మా నహిం హో సకతా హై, తో ఆత్మా కో చైతన్యస్వరూప జాన తహం శిష్య ప్రశ్న కరతా హై కి, హే గురో ! చైతన్యరూప ఆత్మా కే జాననే నే క్యా ఫల హోతా హై సో కహియే ? తిన కే ఉత్తర మేం అష్టావక్రజీ కహతే హైం కి, సాక్షీ ఔర చైతన్య జో ఆత్మా తిన కో జాననే నే పురుష జీవన్ముక్తపద కో ప్రాప్త హోతా హై, య హీ ఆత్మజ్ఞాన కా ఫల హై, ముక్తి కా స్వరూప కిసీ కే విచార మేం నహిం ఆయా హై, షటశాస్త్రకార అపనీ ౨ బుద్ధి కే అనుసార ముక్తి కే స్వరూప కీ కల్పనా కరతే హైం! న్యాయశాస్త్రవాలే ఇన ప్రకార కహతే హైం కి, దుఃఖమాత్ర కా జో అత్యంత నాశ హై వహీ ముక్తి హై ఔర బలవాన్ ప్రభాకరమతావలంబీ మీమాంసకోం కా యహా కథన హై కి, సమస్త దుఃఖోం కా ఉత్పన్న హోనే నే పహిలే జో సుఖ హై వహీ ముక్తి హై, బౌధమతవాలోం కా యహా కథన హై కి, దేహా కా నాశ హోనా హీ ముక్తి హై, ఇన ప్రకార భిన్న ౨ కల్పనా కరతే హైం, పరంతు యథార్థ బోధ నహిం హోతా హై, కింతు వేదాంతశాస్త్ర కే అనుసార ఆత్మజ్ఞాన హీ ముక్తి హై ఇన కారణ అష్టావక్రముని శిష్య కో ఉపదేశ కరతే హైం! 33 ||

యది దేహం పృథక్కృత్య చితి విశ్రామ్య తిష్ఠసి ।
అధునైవ సుఖీ శాన్తో బంధముక్తో భవిష్యసి ॥ ౪ ॥

అన్వయ:- (హే శిష్య !) యది దేహమ్ పృథక్కృత్య చితి విశ్రామ్య . తిష్ఠసి (తహి) అధునా ఏవ సుఖీ శాస్త్రః బన్ధముక్తః భవిష్యసి || ౪ ||

హే శిష్య ! యది తూ దేహ తథా ఆత్మా కా వివేక కర కే అలగ జానేగాఝౌర ఆత్మా కే విషయ మేం విశ్రామ కర కే చిత కో ఏకాగ్ర కరేగా తో తూ ఇన వర్తమాన హి మనుష్యదేహ కే విషయ మేం సుఖ తథా శాన్తి కో ప్రాప్త హోగా అర్థాత్ బంధముక్త కహియే కర్తృత్వ (కర్తాపనా) భోక్తృత్వ (భోక్తాపనా) ఆది అనేక అనర్థోం నే ఛూట జావేగా || ౪ ||

న త్వం విప్రాది కో వర్ణోం నాశ్రమీ నాక్షగోచరః |
అసంగోసి నిరాకారో విశ్వసాక్షీ సుఖీ భవ || ౫ ||

అన్వయ:- త్వమ్ విప్రాదికః వర్ణః న ఆశ్రమీ న అక్షగోచరః న (కిన్తు, త్వమ్) అసంగః నిరాకారః విశ్వసాక్షీ అసి (అతః కర్మాసక్తిమ్ విహాయ చితి విశ్రామ్య) సుఖీ భవ || ౫ ||

శిష్య ప్రశ్న కరతా హై కి, హే గురో ! మైం తో వర్ణాశ్రమ కే ధర్మ మేం హూం ఇన కారణ ముద్దు వర్ణాశ్రమ కర్మ కా కరనా యోగ్య హై, అర్థాత్ వర్ణాశ్రమ కే కర్మ కరనే సే ఆత్మా కే విషయ మేం విశ్రామ కర కే ముక్తి కిస ప్రకార హోగీ ? తబ తిస కా గురు సమాధాన కరతే హైం కి, తూ బ్రాహ్మణ ఆది నహిం హై, తూబ్రహ్మచారీ ఆది కిసీ ఆశ్రమ మేం నహిం హై | తహా శిష్య ప్రశ్న కరతా హై కి, మైం బ్రాహ్మణ హూం, మైం సంన్యాసీ హూం ఇత్యాది ప్రత్యక్ష హై, ఇన కారణ ఆత్మా హీ వర్ణాశ్రమీ హై | తహాం గురు సమాధాన కరతే హైం కి, ఆత్మా కా ఇంద్రియ తథా అంతఃకరణ కర కే ప్రత్యక్ష నహిం హోతా హై ఝౌర జిస కా ప్రత్యక్ష హోతా హై వహ దేహ హై, తహాం శిష్య ఖిర ప్రశ్న కరతా హై కి, మైం క్యా వస్తు హూం ? తహాం గురుసమాధాన కరతే హైం కి, తూ అసంగ అర్థాత్ దేహాదిక ఉపాధి యథా ఆకారరహిత విశ్వ కా సాక్షీ ఆత్మస్వరూప హై, అర్థాత్ తుర్ము మేం వర్ణాశ్రమపనా నహిం హై, ఇన కారణ కర్మోం కే విషయ మేం ఆసక్తి న కర కే చైతన్యరూప ఆత్మా కే విషయ మేం విశ్రామ కర కే పరమానంద కో ప్రాప్త హో || ౫ ||

ధర్మాధర్మో సుఖం దుఃఖం మానసాని న తే విభో |
న కర్తాసి న భోక్తాసి ముక్త ఏవాసి సర్వదా || ౬ ||

అన్వయ:- హే విభో ! ధర్మాధర్మో సుఖమ్ దుఃఖమ్ మానసాని తే న (త్వమ్) కర్తా న అసి భోక్తా న అసి (కిన్తు) సర్వదా ముక్త ఏవ అసి || ౬ ||

తహాం శిష్య ప్రశ్న కరతా హై కి, వేదోక్త వర్ణాశ్రమ కే కర్మోం కో త్యాగకర ఆత్మా కే విషేం విశ్రామ కరనేమేం భీ తో అధర్మరూప ప్రత్యవాయ హోతా హై, తిస కా గురు సమాధాన

కరతే హైం కి, హే శిష్య ! ధర్మ, అధర్మ, సుఖ ఔర దుఃఖ యహ తో మన కా సంకల్ప హై. తిస కారణ తిస ధర్మాధమాది కే సాధ తేరా త్రికాలమేం భీ సంబంధ నహీం హై। తూ కర్తా నహీం హై, తూ భోక్తా నహీం హై, క్షోంకి విహిత అథవా నిషిద్ధ కర్మ కరతా హై వహీ సుఖ దుఃఖ కా భోక్తా హై । సో తుర్ము మేం నహీం హై క్షోంకి తూం తో శుద్ధస్వరూప హై, ఔర సర్వదా కాలముక్త హై । అజ్ఞాన కర కే భాసనేవాలే సుఖ దుఃఖ ఆత్మా కే విషేం ఆశ్రయ కరకే హీ నివృత్త హో జాతే హైం ॥ ౬ ॥

ఏ కో ద్రష్టాసి సర్వస్య ముక్తప్రాయోఽసి సర్వదా |
అయమేవ హితే బన్ధో ద్రష్టారం పశ్యసీతరమ్ ॥ ౭ ॥

అన్వయ:- (హే శిష్య ! త్వమ్) సర్వస్య ద్రష్టా ఏకః అసి సర్వదా ముక్తప్రాయః అసి హి తే
అయమ్ ఏవ బన్ధః (యమ్) ద్రష్టారమ్ ఇతరమ్ పశ్యసి ॥ ౭ ॥

తహం శిష్య ప్రశ్న కరతా హై కి, శుద్ధ, ఏక, నిత్య ముక్త ఐసా జో ఆత్మా హై తిస కా బంధన కిస నిమిత్త నే హోతా హై కి, జిస బంధన కే ఛుటాన కే అర్థ బడే ౨ యోగీ పురుష యత్న కరతే హైం ? తహం గురు సమాధాన కరతే హైం కి, హే శిష్య ! తూ అద్వితీయ సర్వసాక్షీ సర్వదా ముక్త హై, తూ జో ద్రష్టా కో ద్రష్టా న జానకర అన్య జానతా హై య హీ బంధన హై । సర్వ ప్రాణియోం మేం విద్యమాన ఆత్మా ఏక హీ హై ఔర అభిమానీ జీవ కే జన్మజన్మాంతర గ్రహణ కరనేపర భీ ఆత్మా సర్వదా ముక్త హై । తహం శిష్య ప్రశ్న కరతా హై కి, ఫిర సంసారబంధ క్యా వస్తు హై ? తిస కా గురు సమాధాన కరతే హైం కి, యహ ప్రత్యక్ష దేహాభిమాన హీ సంసారబంధన హై అర్థాత్ యహ కార్య కరతా హూం, యహ భోగ కరతా హూం ఇత్యాది జ్ఞాన హీ సంసారబంధన హై, వాస్తవ మేం ఆత్మా నిర్లేప హై, తథాపి దేహ ఔర మన కే భోగ కో ఆత్మా కా భోగ మానకర బద్ధసా హో జాతా హై ॥ ౭ ॥

అహం కత్తైత్యహమానమహాకృష్ణాహిందంశితః |
నాహం కర్తేతి విశ్వాసామృతం పీత్వా సుఖీ భవ ॥ ౮ ॥

అన్వయ:- (హే శిష్య !) అహమ్ కర్తా ఇతి అహంమానమహాకృష్ణాహిందంశితః (త్వమ్)
అహం కర్తా న ఇతి విశ్వాసామృతమ్ పీత్వా సుఖీ భవ ॥ ౮ ॥

యహంతక బంధహేతు కా వర్ణన కియా అబ అనర్థ కే హేతు కా వర్ణన కరతే హుం అనర్థ కి నివృత్తి ఔర పరమానంద కే ఉపాయ కా వర్ణన కరతే హైం। మైం కర్తా హూం' ఇస ప్రకార అహంకారరూప మహాకాల సర్ప నే తూ కాటా హుం ఆ హై ఇస కారణ మైం కర్తా నహీం హూం ఇస ప్రకార విశ్వాసరూప అమృత పీకర సుఖీ హో । ఆత్మాభిమానరూప

సర్ప కే విష నే జ్ఞానరహిత ఔర జ్వరరీభూత హాత హై, యహ బంధన జితనే దినోంతక రహాగా తబతక కిసీ ప్రకార సుఖ కీ ప్రాప్తి నహీం హోగీ; జన దిన యహ జానేగా కి, మైం దేహాది కోఈ వస్తు నహీం హూం, మైం నిర్లప్త హూం ఉస దిన కిసీ ప్రకార కా మోహ స్పర్శ నహీం కర సకేగా ॥ ౮ ॥

ఏ కో విశుద్ధబోధోఽహమితి నిశ్చయవహ్నినా |
ప్రజ్ఞాల్యాజ్ఞానగహనం వీతశోకఃసుఖీ భవ ॥ ౯ ॥

అన్వయ:- (హే శిష్య !) అహమ్ విశుద్ధబోధః ఏకః (అస్మి) ఇతి నిశ్చయవహ్నినా అజ్ఞానగహనమ్ ప్రజ్ఞాల్య వీతశోకః (సన) సుఖీ భవ ॥ ౯ ॥

తహం శిష్య ప్రశ్న కరతా హై కి, ఆత్మజ్ఞానరూపీ అమృత పాన కిస ప్రకార కరూం ? తహం గురు సమాధాన కరతే హైం కి హే శిష్య ! మైం ఏక హూం ఆర్థాత్ మేరే విషేం సజాతి విజాతి కా భేద నహీం హై ఔర స్వగతభేద భీ నహీం హై, కేవల ఏక విశుద్ధబోధ ఔర స్వప్రకాశరూప హూం, నిశ్చయరూపీ అగ్ని నే అజ్ఞానరూపీ వన కా భస్మ కర కే శోక, మోహ, రాగ, ద్వేష, ప్రవృత్తి జన్మ, మృత్యు ఇన కే నాశ హోనేపర శోకరహిత హోకర పరమానంద కో ప్రాప్త హో ॥ ౯ ॥

యత్ర విశ్వమిదం భాతి కల్పితం రజ్జుసర్పవత్ |
ఆనన్దపరమానన్దఃస బోధస్త్వం సుఖంచర ॥ ౧౦ ॥

అన్వయ:- యత్ర ఇదమ్ విశ్వమ్ రజ్జుసర్పవత్ కల్పితమ్ భాతి సః ఆనన్దపరమానన్దః బోధః త్వమ్ సుఖమ్ చర ॥ ౧౦ ॥

తహం శిష్య శంకా కరతా హై కి, ఆత్మజ్ఞాన నే అజ్ఞానరూపీ వన కే భస్మ హోనేపర భీ సత్యరూప సంసార కీ జ్ఞాన నే నివృత్తి న హోనేకే కారణ శోకరహిత కిస ప్రకార హోఊంగా ? తబ గురు సమాధాన కరతే హైం కి, హే శిష్య ! జన ప్రకార రజ్జు కే విషేం సర్ప కీ ప్రతీతి హోతీ హై ఔర ఉస కా భ్రమ ప్రకాశ హోనే నే నివృత్తి హో జాతీ హై, తిస ప్రకార బ్రహ్మ కే విషేం జగత్ కీ ప్రతీతి అజ్ఞానకల్పిత హై జ్ఞాన హోనే నే నష్ట హో జాతీ హై। తూ జ్ఞానరూప వైతన్య ఆత్మా హై, ఇన కారణ సుఖపూర్వక విచర । జన ప్రకార స్వప్న మేం కిసీ పురుష కో సింహ మారతా హై తో వహ బడఁ డుఃఖీ హోతా హై పరంతు నిద్రా కే దూర హోనేపర ఉస కల్పిత దుఃఖ కా జన ప్రకార నాశ హో జాతా హై తిస ప్రకార తూ జ్ఞాన నే అజ్ఞాన కా నాశ కర కే సుఖీ హో । తహం శిష్య ప్రశ్న కరతా హై, కి, హే గురో ! దుఃఖరూప జగత్ అజ్ఞాన నే ప్రతీత హోతా హై ఔర జ్ఞాన నే ఉస కా నాశ హో జాతా హై పరంతు సుఖ కిస ప్రకార ప్రాప్త హోతా హై ? తబ గురు సమాధాన కరతే హైం కి హే

శిష్య ! జబ దుఃఖరూపి సంసార కే నాశ హోనేపర ఆత్మా స్వభావ సే హీ ఆనందస్వరూప హో జాతా హై, మనుష్యలోక సే తథా దేవలోక సే ఆత్మా కా ఆనంద పరమ ఉత్కృష్ట ఔర ఔర అత్యంత అధిక హై శ్రుతిమేం భీ కహా హై, “ఏతస్యైవానందస్యాన్యాని భూతాని మాత్రముపజీవన్తి” ఇతి || ౧౦ ||

ముక్తాభిమానీ ముక్తో హి బద్ధో బద్ధాభిమాన్యపి ।

కింవదంతీహసత్యేయం యా మతిఃసా గతిర్భవేత్ || ౧౧ ||

అన్వయ:- ఇహ ముక్తాభిమానీ ముక్తః అపి బద్ధాభిమానీ బద్ధః హి యా మతిః సా గతిః భవేత్ ఇయమ్ కింవన్తతీ సత్యా || ౧౧ ||

శిష్య శంకా కరతా హై కి, యది సంపూర్ణ సంసార రజ్జు కే విషయ మేం సర్ప కీ సమాన కల్పిత హై, వాస్తవ మేం ఆత్మా పరమానందస్వరూప హై తో బంధ మోక్ష కిస ప్రకార హోతా హై ? తహం గురు సమాధాన కరతే హైం కి, హే శిష్య ! జిస పురుష కో గురు కీ కృపా సే యహ నిశ్చయ హో జాతా హై కి, మైం ముక్తరూప హూం వహీ ముక్త హై ఔర జిస కే ఊపర సద్గురు కీ కృపా నహిం హోతీ హై ఔర వహ యహ జానతా హై కి, మైం అల్పజ్ఞ జీవ ఔర సంసారబంధన మేం బంధా హుఆ హూం వహీ బద్ధ హై, కోసోకి బద్ధ ఔర మోక్ష అభిమాన సే హీ ఉత్పన్న హోతే హై అర్థాత్ మరణసమయ మేం జైసా అభిమాన హోతా హై వైసీ హీ గతి హోతీ హై యహ బాత శ్రుతి, స్మృతి, పురాణ ఔర జ్ఞానీ పురుష ప్రమాణ మానతే హైం కి, “మరణే యా మతిః సా గతిః” సోఈ గీతామేం భీ కహా హై కి, “యం యం వాపి స్మరన్ భావం త్యజత్యంతే కలేవరమ్ । తం తమేవైతి కౌంతేయ సదా తద్భావభావితః ||” ఇస కా అభిప్రాయ యహ హై కి, శ్రీకృష్ణజీ ఉపదేశ కరతే హైం కి, హే అర్జున ! అన్తసమయ మేం జిస ౨ భావ కో స్మరణ కరతా హుఆ పురుష శరీర కో త్యాగతా హై తస ౨ భావనా సే తిస ౨ గతికో హీ ప్రాప్త హోతా హై | శ్రుతిమేం భీ కహా హై కి “ తం విద్యాకర్మణీ సమారభేతే పూర్వప్రజ్ఞా చ” ఇస కా భీ య హీ అభిప్రాయ హై ఔర బంధ తథా మోక్ష అభిమాన సే హోతే హైం వాస్తవ మేం నహిం. యహ వార్తా పహలే కహ ఆయే హైం తో భీ దూసరీ బార శిష్య కో బోధ హోనే కే అర్థ కహా హై ఇస కారణ కోఈ దోష నహిం హై కోసోకి ఆత్మజ్ఞాన అత్యంత కఠిన హై || ౧౧ ||

ఆత్మా సాక్షీ విభుఃపూర్ణం కో ముక్తశ్చిదక్రియః ।

అసంగోనిఃస్పృహః శాన్తోభ్రమాత్సంసారవానివ || ౧౨ ||

అన్వయ:- సాక్షీ విభుః పూర్ణః ఏకః ముక్తః చిత్ అక్రియః అసంఙ్గః నిఃస్పృహః శాన్తః ఆత్మా భ్రమాత్ సంసారవాన ఇవ (భాతి) || ౧౨ ||

జీవాత్మా కే బంధ ఔర మోక్ష పారమార్థిక హైం ఇస తార్కిక కీ శంకా కో దూర కరనే కే నిమిత్త కహతే హైం కి, అజ్ఞాన సే దేహా కో ఆత్మా మానా హై తిస కారణ వహ సంసారీ ప్రతీత హోతా హై పరంతు వాస్తవ మేం ఆత్మా సంసారీ నహిం హై, కోయింకి ఆత్మా తో సాక్షి హై ఔర అహంకారాది అంతఃకరణ కే ధర్మ కో జాననేవాలా హై ఔర విభు అర్థాత్ నానా ప్రకార కా సంసార జిస సే ఉత్పన్న హుఆ హై, సర్వ కా అనుష్ఠాన హై, సంపూర్ణ వ్యాపక హై, ఏక అర్థాత్ స్వగతాదిక తీన భేదోం సే రహిత హై, ముక్త అర్థాత్ మాయా కా కార్య జో సంసార తిస కే బంధన సే రహిత, చైతన్యరూప, అక్రియ, అసంగ, నిస్పృహ అర్థాత్ విషయ కీ ఇచ్ఛా సే రహిత హై ఔర శాస్త్ర అర్థాత్ ప్రవృత్తినివృత్తిరహిత హై ఇస కారణ వాస్తవ మేం ఆత్మా సంసారీ నహిం హై || ౧౨ ||

కూటస్థం బోధమద్వైతమాత్మానం పరిభావయ |

అభాసోహంభ్రమంముక్త్యాభావంబాహ్యమథాంతరమ్ || ౧౩ ||

అన్వయ:- అభాసః అహమ్ (ఇతి) భ్రమమ్ అథ బాహ్యమ్ అన్తరమ్ భావమ్ ముక్త్యా ఆత్మానమ్ కూటస్థమ్ బోధమ్ అద్వైతమ్ పరిభావయ || ౧౩ ||

మైం దేహరూప హూం, స్త్రీ పుత్రాదిక మేరే హైం, మైం సుఖీ హూం, దుఃఖీ హూం యహ అనాది కాల కా అజ్ఞాన ఏక బార ఆత్మజ్ఞాన కే ఉపదేశ సే నివృత్త నహిం హో సకతా హై | వ్యాసజినే భీ కహా హై “ఆవృత్తిరసకృదుపదేశాత్” “శ్రోతవ్యమంతవ్య” || ఇత్యాది శ్రుతి కే విషయ మేం బారంబార ఉపదేశ కియా హై, ఇస కారణ శ్రవణ మననాది బారంబార కరనే చాహియే, ఇస ప్రమాణ కే అనుష్ఠాన అష్టావక్రముని ఉత్పిత వాసనాఁకం కా త్యాగ కరతే హుఏ బారంబార అద్వైత భావనా కా ఉపదేశ కరతే హైం కి, మైం అహంకార నహిం హూం, మైం దేహ నహిం హూం, స్త్రీపుత్రాదిక మేరే నహిం హైం, మైం సుఖీ నహిం హూం, దుఃఖీ నహిం హూం, మూఢ నహిం హూం ఇన బాహ్య ఔర అంతర కో భావనాఁకం కా త్యాగ కర కే కూటస్థ అర్థాత్ నిర్వికార బోధరూప అద్వైత ఆత్మస్వరూప కా విచార కర || ౧౩ ||

దేహాభిమానపాశేన చిరంబద్ధోఽసి పుత్రక |

బోధోఽహం జ్ఞానఖడ్గేన తన్నిః కృత్య సుఖీ భవ || ౧౪ ||

అన్వయ:- హై పుత్రక ! దేహాభిమానపాశేన చిరమ్ బద్ధః అసి (అతః) అహమ్ బోధః (ఇతి) జ్ఞానఖడ్గేన తమ్ నిఃకృత్య సుఖీ భవ || ౧౪ ||

అనాది కాల కా యహ దేహాభిమాన ఏక బార ఉపదేశ కరనే సే నివృత్త నహిం హోతా హై ఇస కారణ గురు ఉపదేశ కరతే హైం కి, హే శిష్య ! అనాదికాల సే ఇస సమయతక

దేహాభిమానరూపి ఫాఁసీ నే తూ దృఢ బంధా హుఆహై, అనేక జన్మోమేం భీ ఉస బంధన కే కాటనే కో తూ సమర్థ నహీం హోగా ఇస కారణ, శుద్ధ విచార బారంబార కర కే 'మైం బోధరూప' అఖండ పరిపూర్ణ ఆత్మరూప హూం, ఇస జ్ఞానరూపీ ఖడ్గ కో హాథ మేం లేకర ఉస ఫాఁసీ కో కాటకర సుఖీ హో || ౧౪ ||

నిఃసంగో నిష్క్రియోఽసి తం స్వప్రకాశో నిరంజనః |
అయమేవ హి తే బన్ధః సమాధిమనుతిషసి || ౧౫ ||

అన్వయః:- (హే శిష్య !) త్వమ్ (వస్తుతః) స్వప్రకాశః నిరంజనః నిఃసంగః నిష్క్రియః అసి (తథాపి) హి తే బన్ధః అయమ్ ఏవ (యత్) సమాధిమ్ అనుతిషసి || ౧౫ ||

కేవల చిత్త కీ వృత్తి కా నిరోధరూప సమాధి హీ బంధన కీ నివృత్తి కా హేతు హై ఇస పాతంజలమత కా ఖండన కరతే హైం కి, పాతంజలయోగశాస్త్ర మేం వర్ణన కియా హై కి, జన కే అంతఃకరణ కీ వృత్తి విరామ కో ప్రాప్త హో జాతీ హై ఉస కా మోక్ష హోతా హై సో యహ బాత కల్పనామాత్ర హీ హై అర్థాత్ తూ అంతఃకరణ కీ వృత్తి కో జీతకర సవికల్పక హతసమాధి మత కర క్యోంకి తూ నిఃసంగ క్రియారహిత స్వప్రకాశ ఔర నిర్మల హై ఇస కారణ సవికల్ప హతసమాధి కా అనుష్ఠాన భీ తేరా బంధన హై, ఆత్మా సదా శుద్ధ ముక్త హై తిస కారణ భ్రాంతియుక్త జీవ కే చిత్త కో స్థిర కరనే కే నిమిత్త సమాధి కా అనుష్ఠాన కరనే నే ఆత్మా కీ హాని వృద్ధి కుఛ నహీం హోతీ హై జన కో సిద్ధి లాభ అర్థాత్ ఆత్మజ్ఞాన హో జాతా హై ఉస కో అన్య సమాధిక అనుష్ఠాన నే క్యా ప్రయోజన హై ? ఇస కారణ హీ రాజా జనక కే ప్రతి అష్టావక వర్ణన కరతే హైం కి, తూ జో సమాధి కా అనుష్ఠాన కరతా హై య హీ తేరా బంధన హై, పరంతు ఆత్మజ్ఞానవిహీన పురుష కో జ్ఞానప్రాప్తి కే నిమిత్త సమాధి కా అనుష్ఠాన కరనా అవశ్యక హై || ౧౫ ||

త్వయా వ్యాప్తమిదం విశ్వం త్వయి ప్రోతం యథార్థతః |
శుద్ధబుద్ధస్వరూపస్త్యం మా గమఃక్షుద్ధచిత్తతామ్ || ౧౬ ||

అన్వయః:- (హే శిష్య !) ఇదమ్ విశ్వమ్ త్వయా వ్యాప్తమ్ త్వయి ప్రోతమ్ యథార్థతః శుద్ధబుద్ధ స్వరూపః త్వమ్ క్షుద్ధచిత్తతామ్ మా గమః || ౧౬ ||

అబ శిష్య కీ విపరీత బుద్ధి కో నివారణ కరనే కే నిమిత్త గురు ఉపదేశ కరతే హైం కి, హే శిష్య ! జన ప్రకార సువర్ణ కే కటక కుండల ఆది సువర్ణ నే వ్యాప్త హోతే హైం ఇనీ ప్రకార యహ దృశ్యమాన సంసార తుర్ము నే వ్యాప్త హై ఔర జన ప్రకార మృత్తికా కే విషయ మేం ఘట శరావ ఆది కియా హుఆ హోతా హై తిసీ ప్రకార యహ సంపూర్ణ సంసార తేరే

విషయ మేం ప్రోత హై, హే శిష్య ! యథార్థ విచార కర కే తూ సర్వ ప్రపంచరహిత హై
తథా శుద్ధ బుద్ధ చిద్రూప హై, తూ చిత్త కీ వృత్తి కో విపరీత మత కర ॥ ౧౬ ॥

నిరపేక్షో నిర్వికారో నిర్భరః శీతలాశయః।

అగాధబుద్ధిరక్షుభ్నో భవ చిన్మాత్రవాసనః ॥ ౧౭ ॥

అన్వయః:- (హే శిష్య ! త్వమ్) నిరపేక్షః నిర్వికారః నిర్భరః శీతలాశయః అగాధబుద్ధిః
అక్షుభ్నః చిన్మాత్రవాసనో భవ ॥ ౧౭ ॥

ఇస దేహ కే విషయ మేం ఛః ఉర్మీ తథా ఛః భావవికార ప్రతీత హోతే హైం సో తూ నహీం
హై కిన్తు ఉన నే భిన్న ఔర నిరపేక్ష అర్థాత్ ఇచ్ఛాఛరహిత హై, తహం శిష్య ఆశంకా కరతా
హై కి, హే గురో! ఛః ఉర్మీ ఔర ఛః భావవికారోం కో విస్తారపూర్వక వర్ణన కరో తహం
గురు వర్ణన కరతే హైం కి, హే శిష్య ! క్షుధా, పిపాసా (భూఖ ప్యాస) యే దో ప్రాణ కీ
ఊర్మీ అర్థాత్ ధర్మ హైం ఔర తిసీ ప్రకార శోక తథా మోహ యే దో మన కీ ఊర్మీ హైం.
తిసీ ప్రకార జన్మ ఔర మరణ యే దో దేహ కీ ఊర్మీ హైం, యే జో ఛః ఉర్మీ హైం సో
తూ నహీం హై అబ ఛః భావవికారోం కో శ్రవణ కర “జాయతే, అస్తి, వర్ధతే, విపరీణమతే,
అపక్షీయతే, విసశ్యతి” యే ఛః భావ స్థూలదేహ కే విషేం రహతే హైం సో తూ నహీం హై
తూ తో ఉన కా సాక్షీ అర్థాత్ జాననేవాలా హై, తహం శిష్య ప్రశ్న కరతా హై కి, హే గురో
! మైం కౌన ఔర క్యా హళం సో కృపా కర కే కహియే. తహం గురు కహతే హైం కి, హే
శిష్య ! తూ నిర్భర అర్థాత్ సచ్చిదానందఘనరూప హై, శీతల అర్థాత్ సుఖరూప హై, తూ
అగాధబుద్ధి అర్థాత్ జిస కీ బుద్ధి కా కోఈ పార న పా స కే ఐసా హై ఔర అక్షుభ్న కహియే
క్షోభరహిత హై ఇస కారణ తూ క్రియా కా త్యాగ కర కే చైతన్యరూప హో ॥ ౧౭ ॥

సాకారమనృతం విద్ధి నిరాకారంతు నిశ్చలమ్।

ఏతత్త్వోపదేశేన న పునర్భవసమృపః ॥ ౧౮ ॥

అన్వయః:- (హే శిష్య !) సాకారమ్ అనృతమ్ నిరాకార తు నిశ్చలమ్ విద్ధి ఏతత్త్వోపదేశేన
పునర్భవ సమృపః న ॥ ౧౮ ॥

శ్రీగురు అష్టావక్రమునినే ప్రథమ ఏక శ్లోక మేం మోక్ష కా విషయ దిఖాయా థా కి,
“విషయాన్ విషవత్త్యజ” ఔర “సత్యం పీయూషవదృభజ” ఇస ప్రకార ప్రథమ శ్లోక మేం
సబ ఉపదేశ దియా। పరంతు విషయోం కే విషతుల్య హోనే మేం ఔర సత్యరూప ఆత్మా
కే అమృతతుల్య హోనే మేం కోఈ హేతు వర్ణన నహీం కియా సో ౧౭ వేం శ్లోక కే విషయ
మేం ఇస కా వర్ణన కర కే ఆత్మా కో సత్య ఔర జగత్ కో అధ్యస్త వర్ణన కియా హై. దర్పణ
కే విషేం దీఖతా హుఆ ప్రతిబిమ్బ అధ్యస్త హై, యహ దేఖనే మాత్ర హోతా హై సత్య నహీం,

కోయికి దర్పణ కే దేఖనే నే జో పురుష హోతా హై ఉన కా శుద్ధ ప్రతిబింబ దీఖతా హై ఔర దర్పణ కే హటాన నే యహ ప్రతిబింబ పురుష మేం లీన హో జాతా హై ఇస కారణ ఆత్మా సత్య హై ఔర ఉన కా జో జగత్ వహ బుద్ధియోగ నే భాసతా హై తిస జగత్ కో విషతుల్య జాన ఔర ఆత్మా కో సత్య జాన తబ మోక్షరూప పురుషార్థ సిద్ధ హోగా ఇస కారణ అబ తీన శ్లోకోం నే జగత్ కా మిథ్యాత్వ వర్ణన కరతే హైం కి-హే శిష్య ! నాకార జో దేహ తిస కో ఆది లే సంపూర్ణ పదార్థ మిథ్యా కల్పిత హైం ఔర నిరాకార జో ఆత్మతత్వ సో నిశ్చల హై ఔర త్రికాల మేం సత్య హై, శ్రుతిమేం భీ కహా హై “ నిత్యం విజ్ఞానమానందం బ్రహ్మ ” ఇస కారణ చిన్మాత్రరూప తత్వ కే ఉపదేశ నే ఆత్మా కే విషేం విశ్రామ కరనే నే ఫిర సంసార మేం జన్మ నహీం హోతా హై అర్థాత్ మోక్ష హో జాతా హై ॥ ౧౮ ॥

యథైవాదర్శమధ్యస్థే రూపేఽన్తః పరితస్తు సః ।

తథైవాస్మిన్శరీరేఽన్తః పరితః పరమేశ్వరః ౧౯ ॥

అన్వయః- యథా ఏవ ఆదర్శమధ్యస్థే రూపే అన్తః పరితః తు సః (వ్యాప్య వర్తతే) తథా ఏవ అస్మిన్ శరీరే అన్తః పరితః పరమేశ్వరః (వ్యాప్య స్థితః) ॥ ౧౯ ॥

అబ గురు అష్టావక్రజీ వర్ణాశ్రమధర్మవాలా జో స్థూల శరీర హై తిస నే ఔర పుణ్యఅపుణ్యధర్మవాలా జో లింగశరీర హై తిస నే విలక్షణ పరిపూర్ణ చైతన్యస్వరూప కా దృష్టాంతసహిత ఉపదేశ కరతే హైం కి-హే శిష్య ! వర్ణాశ్రమధమరూప స్థూలశరీర తథా పుణ్యపాపరూపీ లింగశరీర యహ దోనోం జడ హైం సో ఆత్మా నహీం హో సకతే హైం కోయికి ఆత్మా తో వ్యాపక హై ఇస విషయ మేం దృష్టాంత దిఖాతే హైం కి, జిస ప్రకార దర్పణ మేం ప్రతిబింబ పడతా హై, ఉన దర్పణ కే భీతర ఔర బాహార ఏక పురుష వ్యాపక హోతా హై! తిసీ ప్రకార ఇస స్థూల శరీర కే విషేం ఏక హీ ఆత్మా వ్యాప రహో హై సో కహా భీ హై “యత్ర విశ్వమిదం భాతి కల్పితం రజ్జు సర్పవత్ ” అర్థాత్ జిస పరమాత్మా కే విషేం యహ విశ్వ రజ్జు కే విషేం కల్పిత సర్ప కీ సమాన ప్రతీత హోతా హై, వాస్తవ మేం మిథ్యా హై ॥ ౧౯ ॥

ఏకం సర్వగతం వ్యోమ బహిరంతర్యథా ఘటే ।

నిత్యం నిరస్తరం బ్రహ్మ సర్వభూతగణే తథా ॥ ౨౦ ॥

అన్వయః- యథా సర్వగతమ్ ఏకమ్ వ్యోమ ఘటే బహిః అంతః వర్తతే తథా నిత్యమ్ బ్రహ్మ సర్వభూతగణే నిరస్తరమ్ వర్తతే ॥ ౨౦ ॥

ఊపర కే శ్లోక మేం కాంచ కా దృష్టాంత దియా హై తిస మేం సంశయ హోతా హై కి, కాంచ మేం దేహ పూర్ణరీతిసే వ్యాప్త నహీం హోతా హై తిసీ ప్రకార దేహ మేం కాంచ పూర్ణ రీతిసే

వ్యాప్త నహిం హోతి హై కారణ దూసరా దృష్టాంత కమాతే హైం కి, జన ప్రకార ఆకాశ హై,
వహా ఘటాది సంపూర్ణ పదార్థోం మేం వ్యాప రహా హై, తినీ ప్రకార అఖండ అవినాశీ బ్రహ్మ
హై వహా సంపూర్ణ ప్రాణియోం కే విషేం అంతర మేం తథా బాహర మేం వ్యాప రహా హై,
ఇస విషయ మేం శ్రుతి కా భీ ప్రమాణ హై, “ ఏష త ఆత్మా సర్వస్యాన్తరః” ఇస కారణ
జ్ఞానరూపీ ఖడ్గః కో లేకర దేహాభిమానరూపీ ఫాసీ కో కాటకర సుఖీ హో ॥ ౨౦ ॥

ఇతి శ్రీమదష్టావక్రమునివిరచితాయాం బ్రహ్మవిద్యాయాం సాన్వయభాషాటీకయా
సహితమాత్మానుభవోపదేశవర్ణననామ ప్రథమం ప్రకరణం సమాప్తమ్ ॥ ౧ ॥

=====

అథ ద్వితీయం ప్రకరణమ్ ౨.

అహో నిరంజనః శాన్తో బోధోఽహం ప్రకృతేః పరః |

ఏతావన్తమహం కాలం మోహేనైవ విడంబితః ॥ ౧ ॥

అన్వయః- అహో అహమ్ నిరంజనః శాన్తః ప్రకృతేః పరః బోధః (అస్మి) అహమ్
ఏతావంతమ్ కాలమ్ మోహేన విడంబితః ఏవ ॥ ౧ ॥

శ్రీగురు కే వచనరూపీ అమృత పానకర తిస నే ఆత్మా కా అనుభవ హుఆ, ఇస కారణ
శిష్య అపనే గురు కే ప్రతి ఆత్మానుభవ కమాతా హై కి, హే గురో బడః ఆశ్చర్య దీఖనే
మేం ఆతా హై కి, మైం తో నిరంజన హూం, తథా సర్వఉపాధిరహిత హూం, శాన్త అర్థాత్
సర్వవికారరహిత హూం తథా ప్రకృతిసే పరే అర్థాత్ మాయా కే అంధకార సే రహిత
హూం, అహో ! ఆజ దినపర్యంత గురు కీ కృపా నహిం ధీ ఇస కారణ బహుత మోహ
థా ఔర దేహ ఆత్మా కా వివేక నహిం థా తిస నే దుఃఖీ థా అబ ఆజ సద్గురు కో కృపా
హుఈ సో పరమ ఆనంద కో ప్రాప్త హుఆ హూం ॥ ౧ ॥

యథా ప్రకాశయామ్యే కో దేహమేనం తథా జగత్ |

అతోమమ జగత్ సర్వమథవా న చ కించన ॥ ౨ ॥

అన్వయః- యథా (అహమ్) ఏకః (ఏవ) జగత్ ప్రకాశయామి తథా ఏనమ దేహమ్
(ప్రకాశయామి) అతః సర్వమ్ జగత మమ అథవా చ కించన న ॥ ౨ ॥

ఊపర కే శ్లోక మేం శిష్యనే అపనా మోహ గురు కే పాస వర్ణన కియా । అబ గురు కో
కృపా సే దేహ ఆత్మా కా వివేక ప్రాప్త హుఆ తహం సమాధాన కరతా హై కి, హే గురో!
మైం జన ప్రకార స్థూల శరీర కో ప్రకాశ కరతా హూం తిస హీ ప్రకార జగత్ కో భీ ప్రకాశ
కరతా హూం, తిస కారణ దేహ జడ హై తిస హీ ప్రకార జగత్ భీ జడ హై. యహం శంకా
హోతి హై కి, శరీర జడ ఔర ఆత్మా చైతన్య హై తిస దోనోం కా సంబంధ కిస ప్రకార

హోతా హై ? తిన కా సమాధాన కరతే హైం కి, భ్రాంతినే దేహ కే విషయ మేం మమత్వ మానా హై యహ అజ్ఞానకల్పిత హై, దేహ కో ఆదిలేకర బంధా జగత్ దృశ్య పదార్థ హై, తిన కారణ మేరే విషయ మేం కల్పిత హై, ఫిర యది సత్య విచార కరే తో దేహాదిక జగత్ హై హీ నహిం, జగత్ కీ ఉత్పత్తి ఔర ప్రలయ యహ దోనోం అజ్ఞానకల్పిత హైం, తిన కారణ దేహ నే పర ఆత్మా శుద్ధ స్వరూప హై || ౨ ||

సశరీరమహోవిశ్వం పరిత్యజ్య మయాఽధునా |
కుతశ్చిత్కౌశలాదేవపరమాత్మా విలోక్యతే || ౩ ||

అన్వయ:- అహో అధునా సశరీరమ్ విశ్వమ్ పరిత్యజ్య కుతశ్చిత్ కౌశలాత్ ఏవ మయా పరమాత్మా విలోక్యతే || ౩ ||

శిష్య ఆశంకా కరతా హై కి, లింగశరీర ఔర కారణ శరీర ఇన దోనోం కా వివేక తౌ హుళ హీ నహిం ఫిర ప్రకృతినే పర ఆత్మా కిస ప్రకార జానా జాయగా ? తహోం గురు సమాధాన కరతే హైం కి, లింగశరీర, కారణశరీర, తథా స్థూలశరీర సహిత సంపూర్ణ విశ్వ హై తహోం గురు శాస్త్ర కే ఉపదేశ కే అనుసార త్యాగకర కే ఔర ఉన గురు శాస్త్ర కీ కృపా నే చాతుయతా కో ప్రాప్త హుళ హుం తిన కారణ పరమ శ్రేష్ఠ ఆత్మా జానన మేం ఆతా హై అర్థాత్ అధ్యాత్మ వేదాంతవిద్యా ప్రాప్త హోతీ హై || ౩ ||

యథానతోయతోభిన్నాస్తరణ్ణాఃఫేనబద్ధదాః |

ఆత్మనోనతథాభిన్నవిశ్వమాత్మవినిర్గతమ్ || ౪ ||

౨ అన్వయ:- యథా తోయతః తరణ్ణాః ఫేనబద్ధదాః భిన్నాః న తథా ఆత్మవినిర్గతమ్ విశ్వమ్ ఆత్మనః భిన్నమ్ న || ౪ ||

శరీర తథా జగత్ ఆత్మా నే భిన్న హోగా తో ద్వైతభావ సిద్ధ హో జాయగా, ఐసీ శిష్య కి శంకా కరనేపర ఉన కే ఉత్తర మేం దృష్టాంత కహతే హైం కి, జిన ప్రకార తరంగ, ఝాగ బులబులే జల నే అలగ నహిం హోతే హైం పరంతు ఉన తీనోం కా కారణ ఏక జలమాత్ర హై తిన హీ ప్రకార త్రిగుణాత్మక జగత్ ఆత్మా నే ఉత్పన్న హుళ హై ఆత్మా నే భిన్న నహిం హై జిన ప్రకార తరంగ, ఝాగ ఔర బులబులోం మేం జల వ్యాప్త హై తిన హీ ప్రకార సర్వ జగత్ మేం ఆత్మా వ్యాపక హై, ఆత్మా నే భిన్న కుచ నహిం హై || ౪ ||

తంతుమాత్రోభవేదేవపటోయద్విచారితః |

ఆత్మతన్మాత్రమేవేదంతద్విశ్వవిచారితమ్ || ౫ ||

అన్వయ:- యదత విచారితః పటః తంతుమాత్రః ఏవ భవేత్ తద్వత్ విచారితమ్ ఇదమ్ విశ్వమ్ ఆత్మతన్మాత్రమ్ ఏవ || ౫ ||

సర్వ జగత్ ఆత్మస్వరూప హై తిస కే నిరూపణ కరనే కే అర్థ దూసరా దృష్టాంత కహతే హైం కి, విచారదృష్టి కే బినా దేఖే తో వస్త్ర సూత్ర నే పృథక్ ప్రతీత హోతా హై, పరంతు విచారదృష్టి నే దేఖినేవర వస్త్ర సూత్రరూప హీ హై, ఇనీ ప్రకార అజ్ఞానదృష్టి నే జగత్ బ్రహ్మ నే భిన్న ప్రతీత హోతా హై, పరంతు శుద్ధవిచారపూర్వక దేఖన నే సంపూర్ణ జగత్ ఆత్మరూపహిం హై, సిద్ధాంత యహ హై కి, జిన ప్రకార వస్త్ర మేం సూత్ర వ్యాపక హై, తిసీ ప్రకార జగత్ మేం బ్రహ్మ వ్యాపక హై ॥ ౫ ॥

యథైవేక్షురసేకృప్తాతేనవ్యాప్తవశకరా ॥ తథా

విశ్వమయిక్వప్తమయావ్యాప్తనిరన్తరమ్ ॥ ౬ ॥

అన్వయ:- యథా ఇక్షుర సే క్లుప్తా శర్కరా తేన ఏవ వ్యాప్తా తథా ఏక మయి కృప్తమ్ విశ్వమ్ నిరన్తరం మయా వ్యాప్తమ్ ॥ ౬ ॥

ఆత్మా సంపూర్ణ జగత్ మేం వ్యాపక హై ఇస విషయ మేం తీసరా దృష్టాంత దిఖాతే హైం, జిన ప్రకార ఇక్షు (పొండా) కే రస కే విషయ మేం శర్కరా రహతీ హై ఔర శర్కరా కే విషయ మేం రస వ్యాప్త హై, తిసీ ప్రకార పరమానందరూప ఆత్మా కే విషయ మేం జగత్ అధ్యస్త హై ఔర జగత్ కే విషయ మేం నిరంతర ఆత్మా వ్యాప్త హై, తిస కారణ విశ్వ భీ ఆనందస్వరూప హీ హై! తిస కర కే “అస్తి, భాతి, ప్రియమ్,” ఇస ప్రకార ఆత్మా సర్వత్ర వ్యాప్త హై ॥ ౬ ॥

ఆత్మాజ్ఞానాజగద్భూతిఆత్మజ్ఞానానభాసతే!

రజ్జుజ్ఞానాదహిభాంతితజ్ఞానాద్భాసతేనహి ౭ ॥

అన్వయ:- జగత్ ఆత్మాజ్ఞానాత్ మాతి ఆత్మజ్ఞానాత్ న భాసతే హి రజ్జుజ్ఞానాత్ అహిః భాతి తజ్ఞానాత్ న భాసతే ॥ ౭ ॥

శిష్య ప్రశ్న కరతా హై కి, హే గురో ! యది జగత్ ఆత్మా నే భిన్న నహిం హై తో భిన్న ప్రతీత కిన ప్రకార హోతా హై ? తహం గురు ఉత్తర దేతే హైం కి, జబ ఆత్మజ్ఞాన నహిం హోతా హై, తబ జగత్ భాసతా హై ఔర జబ ఆత్మజ్ఞాన హో జాతా హై, తబ జగత్ కోఈ వస్తు నహిం హై, తహం దృష్టాంత దిఖాతే హైం కి, జిన ప్రకార అంధకార మేం పడఁతీ హుఈ రజ్జు అమ నే సర్ప ప్రతీత హోనే లగతా హై ఔర జబ దీపక కా ప్రకాశ హోతా హై తబ నిశ్చయ హో జాతా హై కి, యహ సర్ప నహిం హై ॥ ౭ ॥

ప్రకాశోమేనిజరూపనాతిరిక్తోఽన్మ్యహంతతః!

యదాప్రకాశతేవిశ్వంతదాహంభాసఏవహి ॥ ౮ ॥

అన్వయ:- ప్రకాశః మే నిజమ్ రూపమ్ అహమ్ తతః అతిరిక్త న ఆస్మి । హి యదా విశ్వ ప్రకాశతే తదా అహం భాసః ఏవ ॥ ౮ ॥

జన కో ఆత్మజ్ఞాన నహిం హోతా హై ఉన కో ప్రకాశ భీ నహిం హోతా హై, ఫిర జగత్ కీ ప్రతీతి కిస ప్రకార హోతీ హై ? ఇస ప్రశ్న కా ఉత్తర కహతే హైం కి, నిత్య బోధరూప ప్రకాశ మేరా (ఆత్మా కా) స్వాభావిక స్వరూప హై, ఇస కారణ మైం (ఆత్మా) ప్రకాశ నే భిన్న నహిం హూం, యహం శంకా హోతీ హై కి, ఆత్మచైతన్య జబ జగత్ కా ప్రకాశ హై తో ఉన కో అజ్ఞాన కిస ప్రకార రహతా హై ? ఇస కా సమాధాన యహ హై కి, జన ప్రకార స్వప్న మేం చైతన్య అవిద్యా కీ ఉపాఘి నే కల్పిత విషయసుఖ కో సత్య మానతే హైం, తిస నే చైతన్య మేం కిసీ ప్రకార కా బోధ నహిం హోతా హై, ఆత్మచైతన్య సర్వకాల మేం హై పరంతు గురు కే ముఖ నే నిశ్చయపూర్వక సమర్థే బినా అజ్ఞాన కీ నివృత్తి నహిం హోతీ హై ఔర ఆత్మా సత్య హై యహ వార్తా వేదాది శాస్త్రసంమత హై, అర్థాత్ జగత్ కో ఆత్మా ప్రకాశ కరతా హై యహ సిద్ధాంత హై ॥ ౮ ॥

అహో వికల్పితం విశ్వమజ్ఞానాన్మయిభాసతే ।

రూప్యం శుక్తో ఫణీ రజ్జౌ వారి సూర్యకరేయథా ॥ ౯ ॥

అన్వయ:- అహో యథా శుక్తో రూప్యమ్ రజౌ ఫణీ సూర్యకరే వారి (తథా) అజ్ఞానాత్ వికల్పితమ్ విశ్వమ్ మయి భాసతే ॥ ౯ ॥

శిష్య విచార కరతా హై కి, మైం స్వప్రకాశ హూం తథాపి అజ్ఞాన నే మేరే విషేం విశ్వ భాసతా హై, యహ బడో హి ఆశ్చర్య హై, తిస కా దృష్టాంత కే ద్వారా సమాధాన కరతే హైం కి, జన ప్రకార భ్రాంతినే నీపీ మేం రజత కీ ప్రతీతి హోతీ హై, జన ప్రకార రజ్జు మేం సర్ప కీ ప్రతీతి హోతీ హై తథా జన ప్రకార సూర్య కి కిరణోం మేం జల కి ప్రతీతి హోతీ హై తిసీ ప్రకార అజ్ఞాన నే కల్పిత విశ్వ మేరే విషేభాసతా హై ॥ ౯ ॥

మత్తో వినిర్గతం విశ్వం మయ్యేవ లయమేష్యతి ।

మృది కుమ్భోజలే బీచికనకేకటకం యథా ॥ ౧౦ ॥

అన్వయ:- ఇదమ్ విశ్వం మత్తః వినిర్గతమ్ మయి ఏవ లయమ్ ఏష్యతి యథా కుమ్భః మృది వీచిః జలే కటకమ్ కన కే ॥ ౧౦ ॥

శిష్య ఆశంకా కరతా హై కి, సాంఖ్యశాస్త్రవాలోం కే మతానుసార తో జగత్ మాయా కా వికార హై ఇస కారణ జగత్ మాయాసకాశ నే ఉత్పన్న హోతా హై ఔర అంత మేం మాయా కే వి హి లీన హో జాతా హై ఔర ఆత్మా సకాశ నే ఉత్పన్న నహిం హోతా హై ? ఇస శంకా కా గురు సమాధాన కరతే హైం కి, యహ మాయాసహిత జగత్ ఆత్మా కే సకాశ నే ఉత్పన్న హుఆ హై ఔర అంత మేం మాయా కే విష హి లీన హోగా, తహం

దృష్టాంత దేతే హైం కి, జిన ప్రకార ఘట మృత్తికా మేం సే ఉత్పన్న హోతా హై ఔర అంత మేం మృత్తికా కే విష హీ లీన హో జాతా హై ఔర జిన ప్రకార తరంగ జల మేం సే ఉత్పన్న హోతే హైం ఔర అంత మేం జల కే వి హీ లీన హో జాతే హైం తథా జిన ప్రకార కటక కుణ్ణలాది సువర్ణమే సే ఉత్పన్న హోతే హైం ఔర సువర్ణమేం హీ అంత మేం లీన హో జాతే హైం। తీసీ ప్రకార మాయాసహిత జగత ఆత్మా కే సకాశ సే ఉత్పన్న హోతా హై ఔర అంత మేం మాయా కే వి హీ లీన హో జాతా హై, సోఈ శ్రుతిమేభీకహా హై “యతో వా ఇమాని భూతాని జాయంతే యేన జాతాని జీవంతి యత్ప్రాయస్యభిసంవిశంతి” ॥ ౧౦ ॥

అహో అహంనమో మహ్యం వినాశీయస్య నాస్తిమే।

బ్రహ్మోదిస్తమృపర్యంతంజగన్నాశేపితిష్ఠతః॥ ౧౦॥

అన్వయ:- అహో అహమ్ బ్రహ్మోదిస్తమృపర్యంతమ్ (యత్) జగత్ (తస్య) నాశే అపి యస్య మే వినాశః న అస్తి (తస్మై) మహ్యమ్ నమః ॥ ౧౦॥

శిష్య ఆశంకా కరతా హై కి, యది జగత్ కా ఉపాదాన కారణ బ్రహ్మ హోగా తబ తో బ్రహ్మ కే విషేం అనిత్యతా ఆవేగీ, జిన ప్రకార ఘట పూటతా హై ఔర మృత్తికా బిఖర జాతీ హై, తీసీ ప్రకార జగత్ కే నష్ట హోనేపర బ్రహ్మ భీ ఛన భిన్న (వినాశీ) హో జాయగా ? ఇన శంకా కా సమాధాన కరతే హువి గురు కహతే హైం కి, మైం (ఆత్మా బ్రహ్మ) సంపూర్ణ ఉపాదాన కారణ హుం, తో భీ మేరా నాశ నహీం హోతా హై యహ బడో ఆశ్చర్య హై. సువర్ణ కటక ఔర కుణ్ణల కా ఉపాదాన కారణ హోతా హై ఔర కస్క కుండల కే టూటనేపర సువర్ణ వికార కో ప్రాప్త హోతా హై, పరంతు మైం తో జగత్ కా వివర్తావిష్టాన హుం అర్థాత్ జిన ప్రకార రజ్జు మేం సర్ప కీ భ్రాంతి హోనేపర సర్ప వివర్త కహతా హై ఔర రజ్జు అధిష్టాన కహతా తీసీ ప్రకార జగత్ మేరే (ఆత్మాకే) విషేం ప్రతీతి మాత్ర హై, జిన ప్రకార దూధ కా దధి వాస్తవిక అన్యథాభావ (పరిణామ) హోతా హై, తిన ప్రకార జగత్ మేరా పరిణామ నహీం హై, మైం సంపూర్ణ జగత్ కా కారణ ఔర అవినాశీ హుం, తిన కారణ మైం అపనే స్వరూప (ఆత్మా) కో నమస్కార కరతా హుం। ఫలయకాల మేం బ్రహ్మ సే లేకర తృణపర్యంత సంపూర్ణ జగత్ నాశ కో ప్రాప్త హో జాతా హై పరంతు మేరా (ఆత్మాకా) నాశ నహీం హోతా హై, ఇన విషయ మేం శ్రుతి కా భీ ప్రమాణ హై “సత్యం జ్ఞానమనంతం బ్రహ్మ” అర్థాత్ బ్రహ్మ సత్య హై, జ్ఞానరూప హై ఔర అనంత హై ॥ ౧౦ ॥

అహో అహంనమోమహ్యమేకోఽహందేహవానపోవచిన్న

గన్తా నాగన్తా వ్యాప్య విశ్వమవస్థితః॥ ౧౧॥

అన్వయ:- అహో అహమ్ (తస్మై) మహ్యమ్ నమః । (యత్) దేహవాన్ అపి ఏకః అహమ్ విశ్వమ్ వ్యాప్య అవస్థితః న వచిత్ గన్తా న ఆగన్తా ॥ ౧౧ ॥

శిష్య ఆశంకా కరతా హై కి, సుఖదుఃఖరూపీ దేహయుక్త ఆత్మా అనేకరూప హై, తిస కారణ జాతా హై ఔర ఆతా హై, ఫిర ఆత్మా కీ సర్వవ్యాపకతా కిస ప్రకార సిద్ధ హోగీ, తిస కా గురు సమాధాన కరతే హైం కి, మైం బడఁ్ ా ఆశ్చర్యరూప హూం ఉస కారణ మైం అపనే (ఆత్మా) కో నమస్కార కరతా హూం। తహం శిష్య ప్రశ్న కరతా హై కి, క్యా ఆశ్చర్య హై ? తిసే గురు ఉత్తర దేతే హైం కి, మైం (ఆత్మా) నానా ప్రకార కే శరీరోం మేం నివాస కర కే నానా ప్రకార కే సుఖ దుఃఖ కో భోగతా హూం, తథాపి మేం ఏకరూప హూం, తహం దృష్టాంత దిఖాతే హైం కి, జిస ప్రకార జల సే భరే హుఏ అనేక పాత్రోం మేం భరే హుఏ జల కే విషేం శీత, ఉష్ణ సుగంధ, దుర్గంధ, శుద్ధ, అశుద్ధ ఇత్యాది అనేక ఉపాధియాం రహతీ హై ఔర ఉన అనేకోం పాత్రోం మేం భిన్న సూర్య కే ప్రతిబింబ పడతే హైం, తథాపి వహ సూర్య ఏక హీ హోతా హై ఔర జల కీ శీత ఉష్ణాది ఉపాధియాం సే రహిత హోతా హై ఇసీ ప్రకార మేం సంపూర్ణ విశ్వ మేం వ్యాప రహా హూం, తథాపి జగత్ కీ సంపూర్ణ ఉపాధియాం సే రహిత హూం అర్థాత్ న కోఈ జాతా హై న కోఈ ఆతా హై ఔర జాతా హై ఆతా హై ఇస ప్రకార కీ జో ప్రతీతి హై సో అజ్ఞానవశ హై, వాస్తవ మేం నహీం హై ॥ ౧౨॥

అహోఅహంనమోమహ్యం దక్షోనాస్తీహమత్సమః ।

అసంస్పృశ్యశరీరేణయేనవిశ్వచిరంధృతమ్ ॥ ౧౩॥

అన్వయః- అహమ్ అహో (తస్మ) మహ్యమ్ నమః ఇహ మత్సమః (కః అపి) దక్షః న అస్తి యేన శరీరేణ అసంస్పృశ్య (మయా) చిరమ్ విశ్వమ్ ధృతమ్ ॥ ౧౩ ॥

శిష్య శంకా కరతా హై కి, జిస ఆత్మా కా దేహ సే సంగ హై, వహ అసంగ కిస ప్రకార హో సకతా హై, తిస కా గురు సమాధాన కరతే హైం కి, మైం ఆశ్చర్యరూప హూం ఇస కారణ మేరే అర్థ నమస్కార హై, క్యోంకి ఇస జగత్ మేం మేరీ సమాన కోఈ చతుర నహీం హై, అర్థాత్ అఘట ఘటనా కరనే మేం మైం చతుర హూం, క్యోంకి మేం శరీర మేం రహకర భీ శరీర సే స్పర్శ నహీం కరతా హూం ఔర శరీరకార్య కరతా హూం జిస ప్రకార ఆమ ధృత కే పిండ మేం లీన న హోకర భీ ఘృతపిండ కో గలాకర రసరూప కర దేతా హై, ఉసీ ప్రకార సంపూర్ణ జగత్ మేం మైం లీన నహీం హోతా హూం ఔర సంపూర్ణ జగత్ కో చిరకాల ధారణ కరతా హూం ॥ ౧౩॥

అహోఅనమోమాయస్యమేనాస్తికిఞ్చన।

అథవాయస్యమనవైయద్రాజ్మనసగోచరమ్ ॥ ౧౪॥

అన్వయః- అహో అహమ్ యస్య మే (పరమార్థతః) కిఞ్చన న అస్తి అథవా యత్ వాజ్మనసగోచరమ్ (తత్) సర్వమ్ యస్య మే (సమృద్ధే అస్తి అతః) మహ్యం నమః

॥ ౧౪॥

శిష్య ఆశంకా కరతా హై కి, హే గురో! సంబంధక బినా జగత్ కిస ప్రకార ధారణ హోతా హై ? భీత గృహ కీ ఛత ఆది కో ధారణ కరతీ హై పరంతు కాష్ట ఆది సే ఉస కా సంబంధ హోతా హై, సో ఆత్మా బినా సంబంధ కే జగత్ కో కిస ప్రకార ధారణ కరతా హై ఇస కా గురు సమాధాన కరతే హైం కి, అహో మైం బడః ఆశ్చర్యరూప హూం ఇస కారణ అపనే స్వరూప కో నమస్కార కరూం హూం, ఆశ్చర్యరూపతా దిఖాతే హైం కి, పరమార్థదృష్టి నే తో మేరా కిసీ నే సంబంధ నహిం హై, ఔర విచారదృష్టి నే దేఖో తో ముఝు నే భిన్న భి కోఈ నహిం హై ఔర యది సాంసారికదృష్టి నే దేఖో తో జో కుఘ మన వాణీ నే విచారా జాతా హై వహ సబ మేరా సంబంధీ హై పరంతు వహ మిథ్యా సంబంధ హై, జిస ప్రకార సువర్ణ తథా కుండల కా సంబంధ హై, ఇసీ ప్రకార మేరా ఔర జగత్ కా సంబంధ హై అర్థాత్ మేరా సబ నే సంబంధ హై భీ ఔర నహింభో హై, ఇస కారణ ఆశ్చర్యరూప జో మైం తిస మేరే అర్థ నమస్కార హై ॥ ౧౪॥

జ్ఞానజ్ఞేయంతథాజ్ఞాతాత్రితయం నాస్తివాస్తవమ్ |

అజ్ఞానాద్భాతియత్రేదంసోఽహమస్మినిరజ్ఞానః ॥ ౧౫॥

అన్వయః- జ్ఞానమ జ్ఞేయమ్ తథా జ్ఞాతా (ఇదమ్) త్రితయమ్ వాస్తవమ్ న అస్తి యత్ర ఇదమ్ అజ్ఞానాత్ భాతి సః అహమ్ నిరజ్ఞానః అస్మి ॥ ౧౫॥

త్రిపుటీరూప జగత్ తో సత్యసా ప్రతీత హోతా హై ఫిర జగత్ కా ఔర ఆత్మా కా మిథ్యా సంబంధ కిస ప్రకార కహో, ఇస శిష్య కో శంకా కా గురు సమాధాన కరతే హైం కి, జ్ఞాన జ్ఞేయ తథా జ్ఞాతా ఇన తీనోం కా ఇకట్టా నామ “త్రిపుటీ” హై, వహ త్రిపుటీ వాస్తవిక అర్థాత్ సత్య నహిం హై, తిస త్రిపుటీ కా జిస మేరే (ఆత్మా కే) వి మిథ్యా సంబంధ అర్థాత్ అజ్ఞాన నే ప్రతీత హై, వహ మైం అర్థాత్ ఆత్మా తో నిరంజన కహియే సంపూర్ణ ప్రపంచ నే రహిత హూం ॥ ౧౫॥

ద్వైతమూలమహోదుఃఖంనాన్యత్స్యాస్తిభేషజమ్ |

దృశ్యమేతన్మృషాసమేకోఽహంచిద్రసోఽమలః ॥ ౧౬॥

అన్వయః- అహో (నిరజ్ఞానస్య అపి ఆత్మనః) ద్వైతమూలమ్ దుఃఖమ్ (భవతి) తస్య భేషజమ్ ఏతత్ దృశ్యమ్ సర్వమ్ మృషా అహమ్ ఏకః అమలః చిద్రసః (ఇతి బోవాత్) అన్యత్ న అస్తి ॥ ౧౬॥

శిష్య శంకా కరతా హై కి యది ఆత్మా నిరంజన హై తో దుఃఖ కా సంబంధ కిస ప్రకార హోతా హై, తిస కా గురు సమాధాన కరతే హైం కి, సుఖదుఃఖ భ్రాంతిమాత్ర హై, వాస్తవిక నహిం, నిరంజన ఆత్మా కే విషేం ద్వైతమాత్ర నే సుఖదుఃఖ భాసతా హై వాస్తవ మేం ఆత్మా

కే విషేం సుఖదుఃఖ కుఠ భీ నహీం హోతా హై తహం శిష్య ప్రశ్న కరతా హే కి, హే గురో!
 ద్వైతభ్రమ కో ఔషధి కహియే జిస కే నేవన కరనే నే ద్వైతభ్రమ కీ నివృత్తి హోతి హై !
 తిస కా గురు ఉత్తర దేతే హైం కి, హే శిష్య ! మైం ఆత్మా హూం, అమల హూం, మాయా
 ఔర మాయా కా కార్య జో జగత్ తిస నే రహిత చిన్మాత్ర అద్వితీయరూప హూం ఔర
 దృశ్యమాన యహ సంపూర్ణ సంసార జడ ఔర మిథ్యా హై, సత్య నహీం హై, ఐసా జ్ఞాన
 హోనే నే ద్వైతభ్రమ నష్ట హో జాతా హై, ఇస కే బినా దూసరీ ద్వైత భ్రమ నే ఉత్పన్న
 హుం దుఃఖ కే దూర కరనే కీ అన్య ఔషధి నహీం హై || ౧౬ ||

బోధమాత్రోఽహమజ్ఞానాడుపాధిః కల్పితోమయా |

ఏవంవిమృశతోనిత్యనిర్వికల్పేస్థితిర్మమ || ౧౬ ||

అన్వయ:- అహమ్ బోధమాత్రః మయా అజ్ఞానాత్ ఉపాధిః కల్పితః ఏవమ్ నిత్యమ్
 విమృశతః మమ నిర్వికల్పే స్థితిః (ప్రజాతా) || ౧౬ ||

శిష్య ప్రశ్న కరతా హై కి, ఆత్మా కే విషేం ద్వైతప్రపంచ కా అధ్యాస కిస ప్రకార హుఆ
 హై ఔర వహ కల్పిత హై యా వాస్తవిక హే తిస కా గురు సమాధాన కరతే హైం కి,
 మైం బోధరూప చైతన్యస్వరూప హూం పరంతు మైనే అపనే విషేం అజ్ఞాన నే ఉపాధి
 (అహంకారాది ద్వైతప్రపంచ) కల్పనా కియా హై అర్థాత్ మైం అఖండానందబ్రహ్మ నహీం
 హూం కింతు దేహ హూం యహ మానా హై. ఇస కారణ నిత్య విచార కర కే మేరీ
 నిర్వికల్ప అర్థాత్ వాస్తవిక నిజ స్వరూప (బ్రహ్మ) కే విషేం స్థితి హుఈ హై || ౧౬ ||

నమేబద్ధోఽస్తి మోక్షా వా భ్రాన్తిఃశాన్తా నిరాశ్రయా |

అహో మయి స్థితం విశ్వం వస్తుతో న మయి స్థితమ్ || ౧౭ ||

అన్వయ:- మే బద్ధః వా మోక్షః న అస్తి అహో మయి స్థితమ్ (అపి) విశ్వం వస్తుతః మయి
 న స్థితమ్ (ఇతి విచారతః అపి) నిరాశ్రయా భ్రాన్తిః (ఏవ) శాన్తా || ౧౭ ||

శిష్య శంకా కరతా హై, కి, హే గురో ! యది కేవల విచార కరనే హీ నే ముక్తి హోతి హై
 తబ తో ముక్తి కా వినాశ హోనా చాహియే కోంకి జబ విచార నష్ట హోతా హై తబ ముక్తి
 కా భీ నాశ హోనా చాహియే ఔర యది కహో కి విచార కే బినా హీ ముక్తి హో జాతి హై
 తబ తో గురు ఔర శాస్త్ర కే ఉపదేశ కో ప్రాప్త న హోనేవాలే పురుషోంకీ భీ ముక్తి హోనా
 చాహియే ? తిస కా గురు సమాధాన కరతే హైం కి, యది శుద్ధ విచార కీ దృష్టి నే దేఖో తో
 మేరే బంధ నహీం హై ఔర మోక్ష భీ నహీం హై అర్థాత్ విచారదృష్టి నే న ఆత్మా కా బంధ
 హోతా హై, న మోక్ష హోతా హై, కోంకి మైం (ఆత్మా) నిత్య చిత్స్వరూప హూం, తహం
 శిష్య శంకిత హోకర ప్రశ్న కరతా హై కి హే గురో ! వేదాన్తశాస్త్ర విచార కా జో ఫల హై సో
 కహియే. తహం గురు కహతే హైం కి భ్రాంతి కీ నివృత్తి హీ వేదాంతశాస్త్ర కే విచార కా ఫల

హై కోయ్ కి బడో ఆశ్చర్య హై జో మేరే విషేం స్థిత భీ జగత్ వాస్తవ మేం మేరే విషేం స్థిత నహీం హై ఇన ప్రకార విచార కరనేపర భీ భ్రాంతిమాత్ర హీ నష్ట హుఈ, పరమానంద కీ ప్రాప్తి నహీం హుఈ ఇన సే ప్రతీత హోతా హై కి, భ్రాంతి కీ నివృత్తి హీ శాస్త్రవిచార కా ఫల హై, తహోం శిష్య కహతా హై కి, హే గురో! భ్రాతి కైసీ థీ జో విచార కరనేపర తురంత హీ నష్ట హో గఈ, తిస కా గురు ఉత్తర దేతే హై కి, భ్రాతి నిరాశ్రయ అర్థాత్ అజ్ఞానరూపథీ సోవిచార సే నష్ట హో గఈ || ౧౮ ||

స శరీరమిదంవిశ్వం న కిచ్ఛిదితి నిశ్చితమ్ ।

శుద్ధచిన్మాత్ర ఆత్మా చ తత్కస్మికల్పనాధునా || ౧౯ ||

అన్వయ:- ఇదమ్ శరీరమ్ విశ్వం కిచ్ఛిత్ న ఇతి నిశ్చితమ్ ఆత్మా వ శుద్ధచిన్మాత్రః తత్ అధునా కల్పనా కస్మిన్ (స్వాత్) || ౧౯ ||

శిష్య శంకా కరతా హై కి ఉస ముక్త పురుష కే వి భీ ప్రపంచ కా ఉదయ హోనా చాహియే, కోయ్ కి రజ్జు హోతీ హై తో ఉస మేం క భీ అంధకార కే విషేం సర్వ కీ భ్రాంతి హో హీ జాతీ హై, తిసీ ప్రకార అధిష్ఠాన జో బ్రహ్మ హై తిస కే విషేం ద్వైత (ప్రపంచ) కీ కల్పనా హో జాతీ హై ఇన శంకా కా గురు సమాధాన కరతే హైం కి, యహ శరీరసహిత సంపూర్ణ జగత్ జో ప్రతీత హోతా హై సో కుచ నహీం హై అర్థాత్ న సత్ హై, న అసత్ హై, కోయ్ కి సబ బ్రహ్మరూప హై, సోఈ శ్రుతిమేం భీ కహా హై “ నేహ నానాస్తి కిచ్ఛున “ అర్థాత్ యహ సంపూర్ణ నగత్ బ్రహ్మరూప హీ హై, ఆత్మా శుద్ధ అర్థాత్ మాయారూపీ మలరహిత ఔర చిత్స్వరూప హై, ఇన కారణ కిస అధిథాన మేం విశ్వ కీ కల్పనా హోతీ హై ? || ౧౯ ||

శరీరంస్వర్గనర కో బన్ధమోక్షోభయంతథా।

కల్ప-నామాత్రమేవైతత్కిమేకాచిదాత్మనః || ౨౦ ||

అన్వయ:- శరీరమ్ స్వర్గనర కో బన్ధమోక్షౌ తథా భయమ్ ఏతత్ కల్పనామాత్రమేవ చిదాత్మనః మే ఏతైః కిమ్ కార్యమ్ || ౨౦ ||

శిష్య శంకా కరతా హై కి, హే గురో! యది సంపూర్ణ ప్రపంచ మిథ్యా హై, తబ తో బ్రాహ్మణాది వర్ణ ఔర మనుష్యాది జాతి భీ అవాస్తవిక హోంగే ఔర వర్ణజాతి కే అర్థ ప్రవృత్త హోనేవాలే విధినిషేధ శాస్త్ర భీ అవాస్తవిక హోంగే, ఔర విధినిషేధ శాస్త్రోం కే విషేం వర్ణన కియే హుఏ స్వర్గ నరక తథా స్వర్గ కే విషేప్రీతి ఔర నరక కా భయ భీ అవాస్తవిక హో జాయగే ఔర శాస్త్రోం కే విషేం వర్ణన కియే హుఏ బంధ మోక్ష భీ అవాస్తవిక అర్థాత్ మిథ్యా హో జాయగే ? తిస కా గురు సమాధాన కరతే హైం కి, హే శిష్య ! తేనే జో శంకా కీ సో శరీర, స్వర్గ, నరక, బంధ, మోక్ష తథా భయ ఆది

సంపూర్ణ మిథ్యా హైం, తిన శరీరాది కే సాధ సచ్చిదానందస్వరూప జో మేం తిన మేరా కోఈ కార్య నహీం హై, కోయికి సంపూర్ణ విధినిషేధరూప కార్య అజ్ఞానీ పురుష కే హోతే హైం, బ్రహ్మజ్ఞానీ కే నహీం || ౨౦ ||

అహో జనసమూహేఽపి న ద్వైతం పశ్యతో మమ |

అరణ్యభివసంవృత్తంకరతికరవాణ్యహమ్ || ౨౧ ||

అన్వయ:- అహో న దైతమ్ పశ్యతః మమ జనసమూహే అపి అరణ్యమ్ ఇవ సంవృత్తమ్ అహమ్ క రతిమ్ కరవాణి || ౨౧ ||

అబ ఇన ప్రకార వర్ణన కరతే హైం కి, జిన ప్రకార స్వర్గ నరక ఆది కో అవాస్తవిక వర్ణన కియా తిసీ ప్రకార యహ లోక భీ అవాస్తవిక హై ఇన కారణ ఇన లోక మేం మేరీ ప్రీతి నహీం హోతీ హై, బడే ఆశ్చర్య కీ వార్తా హై కి, మైం జనప్తమూహా మేం నివాస కరతా హూం, పరంతు మేరే మన కో వహా జనసమూహా అరణ్యసా ప్రతీత హోతా హై, సో మైం ఇన అవాస్తవిక కహియే మిథ్యాభూత సంసార కే విషేం క్యా ప్రీతి కరూం ? || ౨౧ ||

నాహందేహో న మేరేహోజీవో నాహమహంహి చిత్ |

అయమేవహిమేబద్ధఆసీద్వాజీవితేస్థహో౨౨ ||

అన్వయ:- అహమ్ దేహాః న మే దేహాః న అహమ్ జీవః న హి అహమ్ చిత్ మే అయమ్ ఏవ హి బద్ధః యా జీవితే స్పృహో ఆసీత్ || ౨౨ ||

శిష్య శంకా కరతా హై కి, హే గురో! పురుష శరీర కే విషేం మైం హూం మేరా హై ఇత్యాది వ్యవహార కర కే ప్రీతి కరతా హై ఇన కారణ శరీర కే విషేం తో స్పృహో కరనీ హీ హోగీ, తిన కా సమాధాన కరతే హైం కి, దేహా మైం నహీం హూం, కోయికి దేహా జడ హై ఔర దేహా మేరా నహీం హై, కోయికి మైం తో అసంగ హూం ఔర జీవ జో అహంకార సో మైం నహీం, తహం శంకా హోతీ హై కి, తు కౌన హై ? తిన కే ఉత్తర మేం కహతే హైం కి, మైం తో చైతన్యస్వరూప బ్రహ్మ హూం తహం శంకా హోతీ హై కి, యది ఆత్మా చైతన్యస్వరూప హై, దేహాదిరూప జడ నహీం హై తో ఫిర జ్ఞానీ పురుషోంకీ భీ జీవన మేం ఇచ్చా కోయిం హోతీ హై ? తిన కా సమాధాన కరతే హైం కి, యహా జీవనే కీ జో ఇచ్చా హై సోఈ బంధన హై, దూసరా బంధన నహీం హై, కోయికి, పురుష జీవన కే నిమిత్తహో సువర్ణ కో చోరీ ఆది అనేక ప్రకార కే అనర్థ కర కే కర్మానుసార సంసారబంధన మేం బంధతా హై ఔర సచ్చిదానందస్వరూప ఆత్మా కే వాస్తవిక స్వరూప కా జ్ఞాన హోనేపర పురుష కీ జీవన మేం స్పృహో నహీం రహతీ హై || ౨౨ ||

అహోభువనకల్లోలైవిచిత్ర కృముత్థితమ్ |

మయ్యనస్తమహోమ్నోధౌ చిత్తవతే సముద్యతే || ౨౩ ||

అన్వయ:- అహో అనస్తమహోమ్నోధౌ మయి చిత్తవతే సముద్యతే విచిత్రః భువనకర్తౌలైః
ద్రాక్సముత్థితమ్ || ౨౩ ||

జబ పురుష కో సబ కే అధిష్ఠానరూప ఆత్మస్వరూప కా జ్ఞాన హోతా హై, తబ కహతా హై
కీ, అహో ! బడే ఆశ్చర్య కీ వార్తా హై కీ, మైం చైతన్యసముద్రస్వరూప హూం ఔర మేరే
విషేం చిత్తరూపీ వాయు కే యోగ సే నానాప్రకార కే బ్రహ్మాండరూపీ తరంగ ఉత్పన్న
హోతే హైం అర్థాత్ జన ప్రకార జల సే తరంగ భిన్న నహీం హోతే హైం, తిసీ ప్రకార
బ్రహ్మాండ మురుగు సే భిన్న నహీం హై || ౨౩ ||

మయ్యనంతమహోమ్నోధీ చిత్తవతే ప్రశామ్యతి ।

అభాగ్యాజ్ఞీవవణిజోజగత్ప్రోతోషినశ్వరః || ౨౪ ||

అన్వయ:- అనస్తమహోమ్నోధౌ మషి చిత్తవతే ప్రశామ్యతి (సతి) జీవవణిజః అభాగ్యాత్
జగత్ పోతః వినశ్వరః (భవతి) || ౨౪ ||

అబ ప్రారబ్ధ కర్మం కే నాశ కీ అవస్థా దిఖాతే హైం కీ మైం సర్వవ్యాపక చైతన్యస్వరూప
సముద్ర హూం, తిస మేరే విషేం చిత్తవాయు కే అర్థాత్ సంకల్పవికల్పాత్మక మనరూప
వాయు కే శాంత హోనేపర అర్థాత్ సంకల్పాదిరహిత హోనేపర జీవాత్మరూప వ్యాపారీ
కే అభాగ్య కహియే ప్రారబ్ధ కే నాశరూప విపరీత పవన సే జగత్ సముద్ర కే విషేం లగా
హుఆ శరీర ఆదిరూప నౌకా కా సమూహ వినాశవాన హోతా హై || ౨౪ ||

మయ్యనస్తమహోమ్నోధావాశ్చర్యజీవవీచయః ।

ఉద్యన్తిఘ్నన్తిఖేలన్తిప్రవిశన్తిస్వభావతః || ౨౫ ||

అన్వయ:- ఆశ్చర్యమ్ (యత్) అనస్తమహోమ్నోధౌ మయి జీవవీచయః స్వభావతః
ఉద్యన్తి ప్రన్తి ఖలన్తి ప్రవిశన్తి || ౨౫ ||

అబ సంపూర్ణ ప్రపంచ కో మిథ్యా జానకర కహతే హైం కీ, ఆశ్చర్య హై కీ, నిష్క్రియ
నిర్వికార మురుగు చైతన్యసముద్ర కే విషేం అవిద్యాకామకర్మరూప స్వభావ సే జీవరూపీ
తరంగ ఉత్పన్న హోతే హైం ఔర పరస్పర శత్రుభావ సే తాడన కరతే హైం ఔర కోఈ
మిత్రభావ సే పరస్పర క్రీడా కరతే హైం ఔర అవిద్యాకామ కర్మ కే నాశ హోనేపర మేరే
విలీన హో జాతే హైం అర్థాత్ జీవరూపీ తరంగ అవిద్యా బంధన సే ఉత్పన్న హోతే హైం,
వాస్తవ మేం చిద్రూప హైం జన ప్రకార ఘటాకాశ మహాకాశ మేం లీన హో జాతా హై, తిస
ప్రకార మేరే విషేం సంపూర్ణ జీవ లీన హో జాతే హైం, వహీ జ్ఞాన హై || ౨౫ ||

ఇతి శ్రీమదష్టావక్రమునివిరచితాయాం బ్రహ్మవిద్యాయాం సాన్వయభాషాటీకయా సహితం శిష్యుణోక్తమాత్మానుభవోల్లాసపంచుపంచువిశతికం నామ ద్వితీయం ప్రకరణం సమాప్తమ్
॥ ౨ ॥

=====

అథ తృతీయం ప్రకరణమ్ 3.

అవినాశినమాత్మానమేకం విజ్ఞాయ తత్త్వతః|

తవాత్మజ్ఞస్యధీరస్యకథమర్థార్జనే రతిః॥ ౧ ॥

అన్వయ:- హే శిష్యు ! అవినాశినమ్ ఏకమ్ ఆత్మానమ్ విజ్ఞాయ తత్త్వతః ఆత్మజ్ఞస్య ధీరస్య తవ అర్థార్జనే రతిః కథమ్ (లక్ష్యతే)॥ ౧ ॥

కీ ఆత్మజ్ఞాన కే అనుభవ నే యుక్త భీ అపనే శిష్య కో వ్యవహార మేం స్థిత దేఖకర ఉన కే ఆత్మజ్ఞానానుభవ కీ పరీక్షా కరనే కే నిమిత్త ఉన కీ వ్యవహార కే విషేం స్థితి కీ నిందా కర కే ఆత్మానుభవాత్మక స్థితి కా ఉపదేశ కరతే హైం కి, హే శిష్యు ! అవినాశీ కహియే త్రికాల మేం సత్యస్వరూప ఆత్మా కో కిసి దేశకాల మేం భేద కో నహిం ప్రాప్త హోనేవాలా జానకర, యధార్థరూప సే ఆత్మజ్ఞానీ ధైర్యవాన్ జో తూ తిన తేరీ వ్యావహారిక అర్థ కే సంగ్రహ కరనే మేం ప్రీతి కిస కారణ దేఖన మేం ఆతీ హై ॥ ౧ ॥

ఆత్మజ్ఞానాదహోప్రీతిర్విషయభ్రమగోచరే|

శుక్రజ్ఞానతోలోభోయధారజతవిభ్రమే ॥ ౨ ॥

అన్వయ:- అహో (శిష్యు) ! యథా శుక్తేః అజ్ఞానతః రజతవిభ్రమే లోభః (భవతి తథా) ఆత్మజ్ఞానాత్ విషయభ్రమగోచరే ప్రీతిః (భవతి)॥ ౨ ॥

విషయ కే విషేం జో ప్రీతి హోతీ హై సో ఆత్మా కే అజ్ఞాన నే హోతీ హై ఇన వార్తా కో దృష్టాంత ఔర యుక్తిపూర్వక దిఖాతే హైం, అహో శిష్యు ! జన ప్రకార ఆత్మా కే నీపీ కా జ్ఞాన హోనే నే రజత కీ భ్రాంతి కర కే లోభ హోతా హై, తిసీ ప్రకార ఆత్మా కే అజ్ఞాన నే భ్రాంతి జ్ఞాన నే ప్రతీత హోనేవాలే విషయోం మేం ప్రీతి హోతీ హై| జన కో ఆత్మజ్ఞాన హోతా హై, ఉన జ్ఞానియోం కీ విషయోం మేం కదాపి ప్రీతి నహిం హోతీ హై ॥ ౨ ॥

విశ్వస్సురతియత్రేదంతరంగా ఇవ సాగరే |

సోఽహమస్మీతివిజ్ఞాయకిందినఇవధావసి ॥ 3 ॥

అన్వయ:- సాగరే తరంగా ఇవ యత్ర ఇదమ్ విశ్వమ్ స్ఫుగతి సః అహమ్ అస్మి ఇతి విజ్ఞాయ దీనః ఇవ కిమ్ ధావా నే ॥ 3 ॥

ఊపర ఇస ప్రకార కహా హై కి, విషయోం కే విషేం జో ప్రీతి హోతీ హై, సో అజ్ఞాన సే హోతీ హై, అబ ఇస వార్తా కా వర్ణన కరతే హైం కి, సంపూర్ణ అధ్యస్త కో అధిష్ఠానభూత జో ఆత్మా తిస కే జాననేపర ఫిర విషయోం కే విష ప్రీతి నహిం హోతీ హై, జిస ప్రకార సముద్ర కే విషేం తరంగ స్ఫురతే హైం, అర్థాత్ అభిన్నరూప హోతే హైం, తిసీ ప్రకార జిస ఆత్మా కే విషేం యహ విశ్వ అభిన్నరూప హై, వహ నిర్విశేష ఆత్మా మైం హూం, ఇస ప్రకార సాక్షాత్ కర కే దీన పురుష కీ సమాన మైం హూం, ఔర మేరా హై ఇత్యాది అభిమాన కర కే కోఱ్ఱం దౌడతా హై || 3 ||

శ్రుత్వాపిశుద్ధచైతన్యమాత్మానమతిసుందరమ్ |
ఉపస్థేఽత్యంతసంసక్తోమాలిన్యమధిగచ్ఛతి || ౪ ||

అన్వయః శుద్ధచైతన్యమ్ అతి సుందరమ్ ఆత్మానమ్ శ్రుత్వా అపి ఉపస్థే అత్యంతసంసక్తః (అత్మజ్ఞః) మాలిన్యమ్ అధిగచ్ఛతి || ౪ ||

ఊపర కే తీన శ్లోకోం మేం శిష్య కీ వ్యవహారావర కీ నిందా కీ అబ సంపూర్ణ హీ జ్ఞానియోం కీ వ్యవహారావస్థా మేం స్థితి కీ నిదా కరతే హైం కి, గురు కే ముఖ సే వదాన్తవాః కోఱ్ఱం సే అతిసుందరశుద్ధ చైతన్య ఆత్మా కో శ్రవణ కర కే తథా సాక్షాత్ కర కే తదనంతర సమీపస్థ విషయోం కే విషేం ప్రాతి కరనేవాలా ఆత్మజ్ఞానా మాలిన్య కాహయ మూఢపన కో ప్రాప్త హో జాతా హై || ౪ ||

సర్వభూతేషు చాత్మానం సర్వభూతాని చాత్మని |
మునేజానతఆశ్చర్యమమత్వమనువర్తతే || ౫ ||

అన్వయః- సర్వభూతేషు చ ఆత్మానమ్ ఆత్మని చ సర్వభూతాని జానతః మునేః (విషయేషు) మమత్వమ్ అనువర్తతే (ఇతి) ఆశ్చర్యమ్ || ౫ ||

ఫిర భీ జ్ఞానీ కే విషయోం మేం ప్రీతి కరనే కో నిందా కరత హైం కి, బ్రహ్మ సే లేకర తృణపర్యంత సంపూర్ణ ప్రాణీయోం కే విషేం అధిష్ఠానరూప సే ఆత్మా విద్యమాన హై ఔర సంపూర్ణ ప్రాణీ ఆత్మా కే విషేం అవ్యస్త అర్థాత్ కల్పిత హైం, జిస ప్రకార కి, రజ్జ కే విషేం సర్ప కల్పిత హోతా హై, ఇస ప్రకార జానతే హువి భీ ముని కో విషయోం కే విమమతా హోతీ హై, యహ బడో హీ ఆశ్చర్య హై. కోఱ్ఱంకీ సీపీ కే విషేరజత కో కాలృత జానకర భీ మమతా కరనా మూర్ఖతా హీ హోతీ హై || ౫ ||

ఆస్థితః పరమాద్వైతం మోక్షార్థేఽపివ్యవస్థితః |
ఆశ్చర్య కామవశగోషికల కేలిశిక్షయాఽ ||

అన్వయ: పరమాద్వైతమ్ ఆస్థితః (తథా) మోక్షార్థే వ్యవస్థితః అపి కామవశగః (సన్) కేలిశిక్షయా వికలః (దృశ్యతే ఇతి) యాశ్చర్యమ్ || ౬ ||

ఆత్మజ్ఞానీ కో విషయోం కే విషేం ప్రీతి కరనే కీ నిందా కరతే హుష కహతే హైం కి, పరమ అద్వైత అర్థాత్ సజాతీయస్యగతభేదశూన్య జో బ్రహ్మ తిస కా ఆశ్రయ ఔర మోక్షరూపో సచ్చిదానందస్వరూప కే విషేం నివాస కరనేవాలా పురుష కామవశ హోకర నానా ప్రకార కీ క్రీడా కే అభ్యాస సే అర్థాత్ నానా ప్రకార కే విషయోం మేం లవలీన హోకర వికల దేఖనే మేం ఆతా హై, యహ బడే హీ ఆశ్చర్య హై || ౬ ||

ఉద్భూతం జ్ఞానదుర్మితమబధా-తిదుర్బలః |
ఆశ్చర్య కామమాకాంక్షేత్కాలమంతమనుశ్రితః ||

అన్వయ:- అస్తమ్ కాలమ్ అనుశ్రితః అతిదుర్బలః (జ్ఞానీ) ఉద్భూతమ్ జ్ఞానదుర్మితమ్ అవధార్య (అపి) కామమ్ ఆకాంక్షేత్ (ఇతి) ఆశ్చర్యమ్ || ౭ ||

అబ ఇస వార్తా కా వర్ణన కరతే హైం కి, వివే కీ పురుష కో సర్వథా విషయవాసనా కా త్యాగ కరనా చాహియే, ఉద్భూత కహియే ఉత్పన్న హోనేవాలా జో కామ వహ మహాశత్రు జ్ఞాన కో నష్ట కరనేవాలా హై, ఐసా విచార కరకే భీ అతి దీన హోకర జ్ఞానీ విషయభోగ ఆకాంక్షా కరతా హై, యహ బడే హీ ఆశ్చర్య కీ వార్తా హై, కోయికి జో పురుష విషయవాసనా మేం లవలీన హోతా హై వహ కాలపాస హోతా హై అర్థాత్ క్షణమాత్ర మేం నష్ట హో జాతా హై ఇస కారణ జ్ఞానీ పురుష కో విషయతృష్ణా నహీం రఖనీ చాహియే || ౭ ||

ఇహాముత్ర విరక్తస్య నిత్యానిత్యవివేకినః |
ఆశ్చర్యమోక్షకామస్య మోక్షాదేవ విభీషికా ||

అన్వయ:- ఇహ అనుత్ర విరక్తస్య నిత్యానిత్యవివేకినః మోక్షకామస్య మోక్షాత్ ఏవ విభీషి కా (భవతి ఇతి) ఆశ్చర్యమ్ || ౮ ||

అబ ఇస వార్తా కా వర్ణన కరతే హైం కి, జ్ఞానీ పురుష కో విషయోం కా వియోగ హోనేపర శోక నహీం కరనా చాహియే, జిస కో ఇస లోక ఔర పరలోక కే సుఖ సే వైరాగ్య హో గయా హై ఔర ఆత్మా నిత్య హై తథా జగత్ అనిత్య హై, ఇస ప్రకార జిస కో జ్ఞాన హుఆ హై, ఔర మోక్ష జో సచ్చిదానంద కీ ప్రాప్తి తిస కే విషేం జిస కీ అత్యంత అభిలాషా హై, వహ పురుష భీ బలవాన్ దేహ ఆది అసత్ స్త్రీపుత్రాది కే వియోగ సే భయభీత హోతా హై, యహ బడే హీ ఆశ్చర్య కీ వార్తా హై, స్వన మేం అనేక ప్రకార కే సుఖ దేఖనేపర భీ జాగ్రత్ అవస్థా మేం వహ సుఖ నహీం రహతే హైం తో ఉన సుఖోం కా కోఈ పురుష శోక నహీం

కరతా హై తిసీ ప్రకార స్త్రీ పుత్ర ధన ఆది అసత్ వస్తు కా వియోగ హోనేపర శోక కరనా
యోగ్య నహీం హై || ౮ ||

ధీరస్తుజ్యమానోఽపిపిడ్యమానోఽపిసర్వదా |

ఆత్మానంకవలంపశ్యన్నతుష్యతినకు.వ్యతి || ౯ ||

అన్వయధీరః తు (లోకై విషయాన) భేజ్యమానః అపి (నిన్దాదినా) పీడయమానః అపి
కేవలమ్ ఆత్మానమ్ పశ్యన్ న. దుష్యాత న పు.వ్యతి || ౯ ||

అబ ఇస వార్తా కా వర్ణన కరతే హైం కి, జ్ఞానీ కో శోక హర్ష నహీం కరనే చాహియే, జ్ఞానీ
పురుషో కో జగత్ కే విషేం పుణ్యవాన్ పురుష నానా ప్రకార కే భోగ కరాతే హైం, పరంతు
వహ జ్ఞానీ పురుష తిస సే హర్ష కో నహీం ప్రాప్త హోతా హై ఔర పాపీ పురుష పీడా దేతే
హైం తో ఉన సే శోక నహీం కరతా హై కోంకి వహ జ్ఞానీ పురుష జానతా హై కి, ఆత్మా
సుఖదుఃఖరహిత హై అర్థాత్ ఆత్మా కో కదాపి హర్ష శోక నహీం హో సకతా హై || ౯ ||

చేష్టమానం శరీరం స్వం పశ్యత్స్వన్యశరీవత్ |

సంస్తవేచాపినిన్దాయాంకథంధుభ్యేన్మహాశయః || ౧౦ ||

అన్వయః- (యః) చేష్టమానమ్ స్వమ్ శరీరమ్ అన్యశరీరవత్ పశ్యతి (సః) మహాశయః
సంస్తవే అపి చ నిన్దాయామ్ కథమ్ క్షుభ్యేత్ || ౧౦ ||

హర్ష శాక కే హేతు జో స్తుతి నిందా ఆది సో తో శరీర కే ధర్మ హైం ఔర శరీర ఆత్మా
సే భిన్న హై ఫిర జ్ఞానీ కో హర్షశోక కిస ప్రకార హో సకతే హైం ఇస వార్తా కా వర్ణన
కరతే హైం, జో జ్ఞానీ పురుష చేష్టా కరనేవాలే అపనే శరీర కో అన్య పురుష కే శరీర కీ
సమాన ఆత్మా సే భిన్న దేఖతా హై, వహ మహాశయ స్తుతి ఔర నిందా కే విషేం కిస ప్రకార
హర్షశోకరూప ఙ్గోభ కో ప్రాప్త హోయగా ? అర్థాత్ నహీం ప్రాప్త హోయగా || ౧౦ ||

మాయామాత్రమిదం విశ్వం పశ్యన్విగతకౌతుకః |

అపిసన్నిహితేమృత్యోకథంత్రస్యతిధీరధీః || ౧౧ ||

అన్వయః- ఇదమ్ విశ్వమ్ మాయామాత్రమ్ (ఇతి) పశ్యన్ విగతకౌతుకః ధీరధీః మృత్యో
సన్నిహితే అపి కథమ్ త్రస్యతి || ౧౧ ||

జిస కా మరణ హోతా హై ఔర జో బంధకరతా హై యే దోనోం అనిత్య హైం ఇస ప్రకార
జాననే కే కారణ జ్ఞానీ కో మృత్యుకాల కే సమీప హోనేపర భీ భయ కిస ప్రకార హో సకతా
హై ఇస వార్తా కా వర్ణన కరతే హైం, యహ దృశ్యమాన విశ్వ మాయామాత్ర కహియే
మిథ్యారూప హై ఇస ప్రకార దేఖతా హుఆ, ఇస కారణ హి యహ శరీర ఆది విశ్వ కహం

నే ఉత్పన్న హుతయై ఖైర కహం లీన హోయగా ఇన ప్రకార విచార నహిం కరనేవాలా
జ్ఞానీ పురుష మృత్యు కే సమీప ఆనేపర భీ భయభీత నహిం హోతా హై || ౧౧ ||

నిస్తహంమానసంయస్వనైరాశ్యేఽపిమహాత్మనః |

తస్యాత్మజ్ఞానతృప్తస్యతులనాకేనజాయతే || ౧౨ ||

అన్వయ:- నైరాశ్యే అపి యస్య మానసమ్ నిఃస్పృహమ్ (భవతి తస్య) ఆత్మజ్ఞానతృప్తస్య
మహాత్మనః కేన (సమమ్) తులనా జాయతే ? || ౧౨ ||

అబ జ్ఞానీ కా సర్వ కీ అపేక్షా ఉత్కృష్టపనా దిఖాతే హైం కి, మైం బ్రహ్మరూప హూం
ఇన ప్రకార జ్ఞాన హోనేపర జన కే సంపూర్ణ మనోరథ పూర్ణ హో గయే హైం ఐసా జో
మహాత్మా జ్ఞానీ పురుష తిన కా మన మోక్ష కే విషే భీ నిరాశ హోతా హై, అర్థాత్ వహ
మోక్షకీ భీ అభిలాషా నహిం కరతా హై, ఐనే జ్ఞానీ కీ కిస నే తులనా కీ జాయ అర్థాత్ జ్ఞానీ
కే తుల్య కోఈ భీ నహిం హోతా హై || ౧౨ ||

స్వభావాదేవ జానాతి దృశ్యమేతన కిచ్చన |

ఇదంగ్రాహ్యమిదంత్యాజ్యంసకింపశ్యతిధీరధీ ౧౩

అన్వయ:- స్వభావాత్ ఏవ (ఇదమ్) దృశ్యమ్ కిచ్చన న (ఇతి) జానాతి సః ధీరధీః ఇదమ్
గ్రాహ్యమ్ ఇదమ్ త్యాజ్యమ్ (ఇతి) కిమ్ పశ్యతి || ౧౩ ||

జ్ఞానీ పురుష కో “ యహ గ్రహణ కరనే యోగ్య హై, యహ త్యాగనే యోగ్య హై
” ఇన ప్రకార వ్యవహార నహిం కరనా చాహియే, ఇన వార్తా కా వర్తన కరతే హైం,
స్వభావనేహిఅర్థాత్ అపనీ సత్తా నే హి జన ప్రకార సీపీ కే విషేం రజత కల్పనా మాత్ర
హోతీ హై, తినీ ప్రకార యహ దృశ్యమాన ద్వైత, ప్రపంచ మిథ్యారూప హై, జగత్ కల్పిత
హై అర్థాత్ సత్ హై న అసత్ ఇన ప్రకార జాననేవాలే జ్ఞానీ కీ బుద్ధి ధైర్యసంపన్న హో
జాతీ హై, తో భీ వహ జ్ఞానీ “ యహ వస్తు గ్రహణ కరనే యోగ్య హై, యహ వస్తు త్యాగనే
యోగ్య హై ” ఇన ప్రకార కా వ్యవహార కోస్యం కరతా హై, యహ బడే హి ఆశ్చర్య కీ వార్తా
హై అర్థాత్ జ్ఞానీ పురుష కో కదాపి యహ వస్తు త్యాగనే యోగ్య హై, యహ వస్తు గ్రహణ
కరనే యోగ్య హై ఇన ప్రకార వ్యవహార నహిం కరనా చాహియే || ౧౩ ||

అస్తస్యక్తకషాయస్య నికన్దస్య నిరాశిషః |

యదృచ్ఛయాగతో భోగో న దుఃఖాయ నతుష్టయే || ౧౪ ||

అన్వయ:- అస్తస్యక్తకషాయస్య నికన్దస్య నిరాశిషః యదృచ్ఛయా ఆగతః భోగః
దుఃఖాయ న (భవతి) తుష్టయే (చ)న (భవతి) ౧౪

ఉపరోక్త విషయ మేం హేతు కహతే హైం కి, అన్తఃకరణ కే రాగద్వేషాది కషాయోం కో త్యాగనేవాలే ఔర శీత ఉష్ణాది ద్వందరహిత తథా విషయమాత్ర కీ ఇచ్ఛా సే రహిత జో జ్ఞానీ పురుష తిస కో దైవగతినే ప్రాప్త హుఆ భోగ న దుఃఖదాయక హోతా హై ఔర న ప్రసన్న కరనేవాలా హోతా హై || ౧౪ ||

ఇతి శ్రీమదష్టావక్రవిరచితాయాం బ్రహ్మవిద్యాయాం సాన్వయభాషాటీకయా సహితమాక్షేపద్వారోపదేశకం నామ తృతీయం ప్రకరణం సమాప్తమ్ || ౩ ||

=====

అథ తురీయం ప్రకరణమ్ ౪.

హస్తాత్మజ్ఞస్య ధీరస్య ఖేలతో భోగలీలయా ।

నహి సంసారవాహికరూఢైః సహ సమానతా || ౧ ||

అన్వయః- హస్త భోగలీలయా ఖేలతః ఆత్మజ్ఞస్య ధీరస్య సంసారబాహికైః మూఢైః సహ సమానతా నహి || ౧ ||

ఇస ప్రకార శ్రీగురునే శిష్య కీ పరీక్షా లేనే కే నిమిత్త మాక్షేప కరే, అబ తిస కే ఉత్తర మేం శిష్య గురు కే ప్రతి ఇస ప్రకార కహతా హై కి, జ్ఞానీ సంపూర్ణ వ్యవహారోం కో మిథ్యా జానతా హై, ఔర ప్రారబ్ధానుకూల నానా ప్రకార కే జో భోగ ప్రాప్త హోతే హైం ఉన కో ఆత్మవిలాస మానతా హై. ఆనంద కీ వార్తా హై కి, జో ఆత్మజ్ఞానీ హై వహ అపనే ఆత్మా కో సంపూర్ణ జగత్ కా అధిష్ఠాన జానతా హై, వహీ ధైర్యవాన్ హై, అర్ధాత్ ఉన కా చిత్త విషయోం మేం ఆసక్త నహిం హోతా హై, ప్రారబ్ధ కే అనుసార ప్రాప్త హువ నిషయోం కీ క్రీడా కే విషేం రమణ కరనేవాలే తిస జ్ఞానీ కీ సంసార కే విషేం దేహాభిమాన కరనేవాలే నూఖా, నే తుల్యతా నహిం హోతీ హై, సోఈ గీతా కే విషేం శ్రీకృష్ణ భగవాన్నే కహా హై- "తత్సవిత్త మహాబాహో గుణకర్మవిభాగయోః । గుణా గుణోషు వర్తత ఇతి మత్వా న సజ్జతే ||" అర్ధాత్ ఆత్మజ్ఞానీ సమూర్ణ వ్యవహారోం మేం రహతా హై పరంతు కిసీ కార్య కా అభిమాన నహిం కరతా హై, కోయోకి వహ జానతా హై కి, గుణ గుణోం కే విషేం వర్తతే హైం, మేరీ కోఈ హాని నహిం హై, మైం తో సాక్షీ హూం || ౧ ||

యత్పదంప్రేప్సవోదీనాః శకాద్యాః సర్వదేవతాః ।

అహోతతస్థితోయోగీనహర్షముపగచ్ఛతి || ౨ ||

అన్వయః- అహో శకాద్యాః సర్వదేవతాః యత్పదమ్ ప్రేప్సవః (సన్తః) దీనాః వర్తన్తే తత్ర స్థితః యోగీ హర్షమ్ న ఉపగచ్ఛతి || ౨ ||

కో తహం శంకా హోతీ హై కి, సాంసారిక వ్యవహారోం కా వర్తావ కరనేవాలా జ్ఞానీ సంసారీ పురుష కో తుల్య కోయో నహీం హోతా హై, తిస కా సమాధాన కరతే హైం కి, బడే ఆశ్చర్య కీ వార్తా హై, హే గురో! ఇంద్ర ఆది సంపూర్ణ దేవతా జిస ఆత్మపద కీ ప్రాప్తి కీ ఇచ్చా కరతే హువి ఆత్మపద కీ ప్రాప్తి న హోనే సే దీనతా కో ప్రాప్త హోతే హైం, తిస సచ్చిదానందస్వరూప ఆత్మపద కే విషేం స్థిత అర్థాత్ తత్ త్వమ్ పదార్థ కే ఐక్యజ్ఞాన సే ఆత్మపద కే విషేం వర్తమాన ఆత్మజ్ఞానీ విషయభోగ సే సుఖ కో నహీం ప్రాప్త హోతా హై ఔర తిస విషయసుఖ కా నాశ హోనేపర శోక నహీం కరతా హై || ౨ ||

తజ్ఞస్య పుణ్యపాపాభ్యాం స్ఫురోహ్యన్తనం జాయతే |
నహ్యోకాశస్యధూమేనదృశ్యమానాపినక్లితిః || ౩ ||

అన్వయ:- (యథా) హి ఆకాశస్య ధూమేన (సహ) దృశ్యమానా అపి (నక్లితిః) న (అస్తి తథా) హి తజ్ఞస్య పుణ్యపాపాభ్యామ్ అన్తః స్ఫుర్భః న జాయతే || ౩ ||

అబ యహ వర్ణన కరతే హైం కి, ఆత్మజ్ఞానీ పుణ్య ఔర పాప సే లిప్త నహీం హోతా హై 'తత్ త్వమ్' పదార్థ కీ ఏకతా కో జాననేవాలే తత్వజ్ఞానీ కో అంతఃకరణ కే ధర్మ జో పుణ్య పాప తిస సే సంబంధ నహీం హోతా హై, వహ వేదోక్త విధి నిషేధ కే బంధన మేం నహీం హోతా హై, కోయోకి జిస కో ఆత్మజ్ఞాన హో జాతా హై, ఉస కే అంతఃకరణ మేం పాప పుణ్యకా

సంబంధ నహీం హోతా హై, జిస ప్రకార ధూమ ఆకాశ మేం జాతా హై, పరంతు ఉస ధూమ కా ఆకాశ సే సంబంధ నహీం హోతా హై, గీతా కే విషేం కహా హై కి, "జ్ఞానాగ్నిఃసంర్వకర్మాణి భస్మసాత్కురుతే తథా " అర్థాత్ జ్ఞానరూపీ అగ్ని సమూర్ణ కర్మో కో భస్మ కర దేతా హై || ౩ ||

ఆత్మైవేదం జగత్ సర్వ జ్ఞాతం యేన మహాత్మనా |
యదృచ్ఛయావర్తమానంతంనిషేధుంక్షమేతకః || ౪ ||

అన్వయ:- యేన మహాత్మనా ఇదమ్ సర్వమ్ జగత్ ఆత్మా ఏవ (ఇతి) జ్ఞాతమ్ తమ్ యదృచ్ఛయా వర్తమానమ్ కః నిషేధమ్ క్షమేత || ౪ ||

తహం శంకా హోతీ హై కి, జ్ఞానీ కర్మ కరతా హై ఔర ఉస కో పాప పుణ్య కా స్ఫుర్భ నహీం హోతా హై, యహ కై సే హో సకతా హై తిస కా సమాధాన కరతే హైం కి, జిస జ్ఞానీ మహాత్మానే " యహ దృశ్యమాన సంపూర్ణ జగత్ ఆత్మాం హీ హై! ఇస ప్రకార జాన లియా ఔర తదనంతర ప్రారబ్ధ కే వశీభూత హోకర వర్తతా హై, ఉస జ్ఞానీ కో కోఈ రోక నహీం సకతా హై అర్థాత్ వేదవచన భీ జ్ఞానీ కో న రోక సకతా హై న, ప్రవృత్త కర సకతా

హై. కోఁకి "ప్రబోధనీయ ఏవాసో సుప్రో రాజే బందిభిః " అర్థాత్ జన ప్రకార బందీ (భాటు) రాజా కే చరిత్రోం కా వర్ణన కరతే హైం తిసీ ప్రకార వేద భీ ఆత్మజ్ఞానీ కా బఖాన కరతే హైం || ౪ ||

ఆబ్రహ్మస్తమ్బపర్యన్తే భూతగ్రామే చతుర్విధే |

విజ్ఞస్యైవహిసామర్థ్యమిచ్ఛానిచ్ఛావిసర్జనే || ౫ ||

అన్వయ:- హి ఆబ్రహ్మస్తమ్బపర్యన్తే చతుర్విధే భూతగ్రామే విజ్ఞస్య ఏవ ఇచ్ఛానిచ్ఛావిసర్జనే సామర్థ్య (అస్తి) || ౫ ||

శిష్య శంకా కరతా హై కి, జ్ఞానీ అపనీ ఇచ్ఛా కే అనుసార వర్తతా హై, యా దేవేచ్ఛా నే వర్తతా హై ? తిస కా గురు ఉత్తర దేతే హైం కి, బ్రహ్మో నే తృణపర్యంత చార ప్రకార కే ప్రాణీయోం నే భరే హుఏ బ్రహ్మాండ కే విషేం ఇచ్ఛా ఔర అనిచ్ఛా యహ దో పదార్థ కిసీ కే దూర కరనే నే దూర నహిం హోతే హైం పరంతు జ్ఞానీ కో ఐసీ సామర్థ్య హై కి, న ఉస కో ఇచ్ఛా హై, న అనిచ్ఛా హై || ౫ ||

ఆత్మానమద్రయం కశ్చిన్జానాతి జగదీశ్వరమ్ |

యద్వేత్తి తత్స కురుతే నభయం తస్య కుత్రచిత్ || ౬ ||

అన్వయ:- కశ్చిత్ జగదీశ్వరమ్ ఆత్మానమ్ అద్యయమ్ జానాతి; సః యత్ వేత్తి తత్ కురుతే; తస్య కుత్రచిత్ భయమ్ న (భవతి) || ౬ ||

అబ ఇస వార్తా కా వర్ణన కరతే హైం కి, జ్ఞానీ పురుష సర్వథా నిర్భయ హోతా హై, ఆత్మజ్ఞాన నే ద్వైతప్రపంచ కో దూర కరనేవాలే జ్ఞానీ కో భయ నహిం హోతా హై పరంతు అద్వితీయ ఆత్మస్వరూప కో హజారోం మేం కోఈ ఏక హీ జానతా హై ఔర అద్వితీయ ఆత్మస్వరూప కా జ్ఞాన హోనే కే అనంతర కోఈ కర్మ కరే అథవా న కరే తో భీ వహ ఇస లోక తథా పరలోక కే విషేం భయ కో నహిం ప్రాప్త హోతా హై || ౬ ||

ఇతి శ్రీమదష్టావక్రమనివిరచితాయాం బ్రహ్మవిద్యాయాం సాన్వయభాషాటీకయా సహితం శిష్యప్రోక్తానుభవోల్లాసషట్వం చతుర్థ ప్రకరణం సమాప్తమ్ || ౪ ||

=====

అథ పఞ్చమం ప్రకరణమ్ ౫.

నతే సంగోఽస్తి కేనాపి కిం శుద్ధస్యై కా తుమిచ్ఛసి ||

సంఘాతవిలయం కుర్వన్నేవ-మేవలయం వ్రజ || ౧ ||

అన్వయ:- (హే శిష్య !) తే కేన అపి సక్లః న అస్తి: శుద్ధః (త్వమ్) కిమ్ త్వమ్ (ఉపాదాతుం చ) ఇచ్ఛసి; సంఘాతవిలయమ్ కుర్వన్ ఏవమ్ ఏవ లయమ్ వ్రజ || ౧ ||

ఇస ప్రకార శిష్య కీ పరీక్షా లేకర ఉస కో దృఢ ఉపదేశ దియా, అబ చార శ్లోకోం సే గురు లయ కా ఉపదేశ కరతే హైం, హే శిష్య ! తూ శుద్ధబుద్ధస్వరూప హై, అహంకారాది కిసీకే భీ సాధ తేరా సంబంధ నహిం హై, సో నిత్య శుద్ధబుద్ధ ముక్తస్వభావ తూ త్యాగనే కో ఓర గ్రహణ కో కిస కో ఇచ్ఛా కరతా హై అర్థాత తేరే త్యాగనే ఔర గ్రహణ కరనే యోగ్య కోఈ పదార్థ నహిం హై, తిస కారణ సంఘాత కా నిషేధ కరతా హుళ లయ కో ప్రాప్త హో అర్థాత్ దేహాది సంపూర్ణ వస్తు జడ హైం ఉస కా త్యాగ కర ఔర మిథ్యా జాన || ౧ ||

ఉదేతి భవతో విశ్వం వారిధేరివ బుద్ధుదః |
ఇతి జ్ఞాత్వైకమాత్మానమేవమేవ లయం వ్రజ || ౨ ||

అన్వయ:- (హే శిష్య !) వారిధిః బుద్ధద ఇవ భవతః విశ్వమ్ ఉదేతి; ఇతి ఏకమ్ ఆత్మానమ్ జ్ఞాత్వా ఏవమ్ ఏవ లయమ్ వ్రజ || ౨ ||

హే శిష్య ! యహ జగత్ అపసి భావనా సే హుళ హై అర్థాత్ జిస ప్రకార జల సే బులబులే భిన్న నహిం హోతే హైం, తిసీ ప్రకార తుర్పు (ఆత్మా) సే యహ జగత్ భిన్న నహిం హై, సజాతీయ విజాతీయ ఔర స్వగత యే తీన భేద ఆత్మా కే విషేం నహిం హైం ఆత్మా ఏక హై, సో మేం హీ హూం ఇస ప్రకార జానకర ఆత్మస్వరూప కే విషేం లయ కో ప్రాప్త హో, (ఏక మనుష్య జాతి కే విషేం బ్రాహ్మణ, క్షత్రియ, వైశ్య ఔర శూద్ర ఆది అనేక భేద హైం. యహ సజాతీయ భేద కహోతా హై, ఔర మనుష్య, పశు, పక్షి యహ జో భిన్న ౨ జాతి హైం. సో విజాతీయ భేద హైం తథా ఏక దేహా కే విషేం హోధ, చరణ, ముఖ ఇత్యాది జో భేద హైం సో స్వగత భేద కహోతా హై) || ౨ ||

ప్రత్యక్షమప్యవస్తుత్వాదిశ్వంనాస్త్వమలేత్వయి |
రజ్జుసర్ప ఇవ వ్యక్తమేవమేవ లయం వ్రజ || ౩ ||

అన్వయ:- ప్రత్యక్షమ్ అపి వ్యక్తమ్ విశ్వమ్ రజ్జుసః ఇవ అపస్తుత్వాత్ అమలే త్వయి న అస్తి: (తస్మాత్) ఏవమ్ ఏవ లయమ్ వ్రజ || ౩ ||

తహం శంకా హోతీ హై కి, జబ ప్రత్యక్ష హార ఔర సర్ప ఆది కా భేద ప్రతీత హోతా హై తో ఫిర కిస ప్రకార హార ఆది కో విలయ హో సకతా హై ? తిస కా సమాధాన కరతే హైం కి, రజ్జు అర్థాత్ డోరే కే విషేం సర్ప కీ ప్రత్యక్ష ప్రతీతి హోతీ హే పరంతు వాస్తవ మేం వహ సర్ప నహిం హోతా హై, ఇసీ ప్రకార యహ ప్రత్యక్ష స్పష్ట ప్రతీత హోనేవాలా జగత్

నిర్మల ఆత్మా కే విషేం నహీం హై, ఇన ప్రకార హీ జానకర ఆత్మస్వరూప కే విషేం లీన హో ॥ ౩ ॥

సమదుఃఖసుఖఃపూర్ణాశానైరాశ్యయోఃసమః|

సమజీవితమృత్యుఃసన్నేవమేవ లయం వ్రజ ॥ ౪ ॥

అన్వయః- హే (శిష్య !) పూర్ణః సమదుఃఖసుఖః (తథా.) ఆశానైరాశ్యయోః సమః సన్ ఏవమ్ ఏవ లయం వ్రజ ॥ ౪ ॥

హే శిష్య ! తూ (ఆత్మా) ఆత్మానంద నే పరిపూర్ణ ఇన కారణ హీ ప్రారబ్ధవశ ప్రాప్త హువ సుఖ ఔర దుఃఖ కే విషేం సమదృష్టి కరనేవాలా తథా ఆశా ఔర నిరాశా కే విషేం సమదృష్టి కరనేవాలా ఔర జీవన తథా మరణ కే సమదృష్టి నే దేఖతా హుఆ బ్రహ్మదృష్టిరూప లయ కో ప్రాప్త హో ॥ ౪ ॥

ఇతి శ్రీమదష్టావక్రగీతాయాం బ్రహ్మవిద్యాయాం భాషాటీకయా సహితమాచార్యోక్తం లయవత్ప్రయుం నామ పంచు ప్రకరణం సమాప్తమ్ ॥ ౫ ॥

=====

అథ షష్ఠం ప్రకరణమ్ ౬.

ఆకాశవదనస్తోఽహం ఘటవత్ప్రాకృతం జగత్ |

ఇతి జ్ఞానం తథైతస్య న త్యాగో న గ్రహో లయః॥

జంఅన్వయః- అహమ్ ఆకాశవత్ అనన్తః, ప్రాకృతమ్ జగత్ ఘటవత్ ఇతి జ్ఞానమ్ (అనుభవసిద్ధమ్), తథా ఏతస్య త్యాగః న, గ్రహః న, లయః (న) ॥ ౧ ॥

ఇన ప్రకార పంచమ ప్రకరణ మేం గురునే లయమార్గ కా ఉపదేశ కియా, అబ శిష్య ప్రశ్న కరతా హై కి, అత్మాజో అనంతరూప హై ఉన కా దేహాది కే విషేం నివాస కరనా కిస ప్రకార ఘటేగా ? తిన కా గురు సమాధాన కరతే హైం కి, ఆత్మా ఆకాశ కీ సమాన అనంతరూప హై ఔర ప్రకృతి కా కార్య జగత్ ఘట కీ సమాన ఆత్మా కా అవచ్ఛేదక ఔర నివాసస్థాన హై అర్థాత్ జిన ప్రకార ఆకాశ ఘటాది మేం వ్యాప్త హోతా హై తిసీ ప్రకార ఆత్మా దేహ కే విషేం వ్యాప్త హై, ఇన ప్రకార కా జో జ్ఞాన హై, సో వేదాంతసిద్ధ ఔర అనుభవసిద్ధ హై, ఇన మేం కుఘ సన్దేహ నహీం హై తిన కారణ ఉన ఆత్మా కా త్యాగ నహీం హై ఔర గ్రహణ నహీం హై, తథా లయ నహీం హై ॥ ౧ ॥

మహోదధిరివాహం స ప్రపంచోఽపీచిసనిమః |

ఇతి జ్ఞానం తథైతస్య న త్యాగో న గ్రహో లయః॥

అన్వయ:- సః అహమ్ మహోదధిః ఇవ, ప్రపఞ్చః వీచిననిమః ఇతి ర్ఘానమ్ (అనుభవసిద్ధమ్); తథా ఏతస్య త్యాగః న, గ్రహః న, జ్యః (న) ॥ ౨ ॥

ఇస ఘట ఔర ఆకాశ కే దృష్టాంత సే దేహ ఔర ఆత్మా కే భేద కీ శంకా హోతీహై, తహం కహతే హైం కి, వహా పూర్వోక్త మైం (ఆత్మా) సముద్ర కీ సమాన హూం ఔర ప్రపంచ తరంగోం కీ సమాన హై, ఇస ప్రకార కా జ్ఞాన అనుభవసిద్ధ హై, తిస కారణ ఇస ఆత్మా కా త్యాగ గ్రహణ ఔర లయ హోనా సంభవ నహిం హై ॥ ౨ ॥

అహంసశుక్తిసంకాశో రూప్యవదిశ్వకల్పనా ।
ఇతిజ్ఞానంతథేతస్య న త్యాగోన గ్రహోలయః ॥ ౩ ॥

అన్వయ:- సః అహమ్ శుక్తిసంకాశః, విశ్వకల్పనా రూప్యవత్, ఇతి జ్ఞానమ్ తథా ఏతస్య, త్యాగః న, గ్రహః న, లయః (న) ॥ ౩ ॥

ఇస సముద్ర ఔర తరంగోం కే దృష్టాంత సే ఆత్మా కే విషేం వికార కీ శంకా హోతీహై ఇస శిష్య కే సందేహా కా గురు సమాధాన కరతే హైం కి, జిస ప్రకార సీపీ కే విషేం రజత కల్పిత హోతా హై ఇసీ ప్రకార ఆత్మా కే విషేం యహ జగత్ కల్పిత హై, ఇస ప్రకార కా వాస్తవిక జ్ఞాన హోనేపర ఆత్మా కా త్యాగ, గ్రహణ ఔర లయ నహిం హో సకతా హై ॥ ౩ ॥

అహం వా సర్వభూతేషు సర్వభూతాన్యథో మయి ।
ఇతి జ్ఞానం తథైతస్య న త్యాగోన గ్రహో లయః ॥ ౪ ॥

కీ అన్వయః సర్వభూతేషు అహమ్ అథో వా సర్వభూతాని మయి ఇతి జ్ఞానమ్ (అనుభవసిద్ధమ్); తథా ఏతస్య త్యాగః న, గ్రహః న, లయః (న) ॥ ౪ ॥

తహం శిష్య శంకా కరతా హై కి, సీపీ ఔర రజతకోం జో దృష్టాంత దిఖాయా తిస సే తో ఆత్మా కే విషేం పరిచ్ఛిన్నతా అర్థాత్ ఏకదేశీపనారూప దోష ఆతా హై తహం కహతే హైం కి, మైం సంపూర్ణ ప్రాణీయోం కే విషేం సత్తారూప సే స్థిత రహతా హూం, ఇస కారణ సంపూర్ణ ప్రాణీ ముర్ఘు అధిష్ఠానరూప కే వి హీ స్థిత హైం, ఇస ప్రకార కా జ్ఞాన వేదాస్తశాస్త్ర కే విషేం ప్రతిపాదన కియా హై, ఐసా జ్ఞాన హోనేపర ఆత్మా కా త్యాగ గ్రహణ ఔర లయ నహిం హోతా హై ॥ ౪ ॥

ఇతి శ్రీమదృష్టావక్రమునివిరచితాయాం బ్రహ్మవిద్యాయాం భాషాటీకయా సహితం శిష్యోక్తముత్తరచతుష్కం నామ షష్ఠం ప్రకరణం సమాప్తమ్ ॥ ౬ ॥

=====

అథ సప్తమం ప్రకరణమ్ ౭.
భయ్యనన్తమహామ్బాధౌ విశ్వపోత ఇతస్తతః ।

భ్రమతి సాంతవాతేన న మమాస్త్యసహిష్ణుతా॥

అన్వయ:- అనన్తమహామ్నోభాధీ మాయే స్వాన్తవాతేన విశ్వపోతః ఇతన్తతః భ్రమతి; మమ అసహిష్ణుతా న ఆస్తి ॥ ౧॥

పంచమ ప్రకరణ కే విషేం గురునే ఇన ప్రకార వర్ణన కియా కి, లయ యోగ కా ఆశ్రయ కియే బినా సాంసారిక వ్యవహారోం కా విషేప అవశ్య హోతా హై, తిన కే ఉత్తర మేం పష్ట ప్రకరణ కే విషేం శిష్యనే కహా కి, ఆత్మా కే విషేం ఇష్టఅనిష్టభావ తిన కారణ ఆత్మా కా త్యాగ, గ్రహణ, లయ ఆది నహీం హోతా హై, అబ ఇన కథనకా హీ పాంచ శ్లోకోం సే వివేచన కరతే హైం కి, మైం చైతన్యమయ. అనంత సముద్ర హూం ఔర మేరే విషేం సంసారరూపీ నౌ కా మనరూపీ వాయు కే వేగ సే చారోం ఓర కో ఘూమతీ హై తిన సంసారరూపీ నౌ కా కే భ్రమణ సే మేరా మన ఇన ప్రకార చలాయమాన నహీం హోతా హై, జిన ప్రకార నౌ కా సే సముద్ర చలాయమాన నహీం హోతా హై॥ ౧॥

మయ్యనన్తమహామ్నోభాధోజగదీచిఃస్వభావతః ।

ఉదేతు వాన్తమాయాతున మే వృద్ధిర్న చ క్షతిః॥ ౨॥

అన్వయ:- అనన్తమహామ్నోభాధో మయి స్వభావతః జగదీచిః ఉదేతు; వా అన్తమ్ ఆయాతు, మే వృద్ధిః న క్షతిః చ న ॥ ౨॥

.ఇన ప్రకార యహ వర్ణన కియా కి, సంసార కే వ్యవహారోం సే ఆత్మా కి కోఈ హాని నహీం హోతీ హై ఔర అబ యహ వర్ణన కరతే హైం కి, సంసార కి ఉత్పత్తి ఔర లయ సే భీ ఆత్మా కి కోఈ హాని నహీం హోతీ హై, మైం చైతన్యమయ అనంతరూప సముద్ర హూం, తిన మేరే (ఆత్మాకే) విషేం స్వభావ సే సంసారరూపీ తరంగ ఉత్పన్న హోతే హైం ఔర నష్ట హో జాతే హైం, తిన సంసారరూపీ తరంగోం కే ఉత్పన్న హోనే సే మేరా కోఈ లాభ నహీం హోతా హై ఔర నష్ట హోనే సే హాని నహీం హోతీ హై కోకి, మేం సర్వవ్యాపీ హూం ఇన కారణ మేరీ ఉత్పత్తి నహీం హో సకతీ హై ఔర మైం అనంత హూం ఇన కారణ మేరా లయ (నాశ) నహీం హో సకతా హై ॥ ౨॥

మయ్యనన్తమహామ్నోభాధో విశ్వనామ వికల్పనా।

అతిశాంతోనిరాకార ఏతదేవాహమాస్థితః॥ ౩॥

అన్వయ:- అనన్తమహామ్నోభాధో మయి విశ్వమ్ వికల్పనా నామ (అతః) అహమ్ అతిశాన్తః నిరాకారః ఏతత్ ఏవ మాస్థితః (అస్మి) ॥ ౩॥

ఇన కహే హుప సముద్ర ఔర తరంగ కే దృష్టాంత సే ఆత్మా కే విషేం పరిణామీపనే కి శంకా హోతీ హై, తిన శంకా కి నివృత్తి కే అర్థ కహతే హైం కి, అనంతసముద్రరూప జో మైం

తిన మేరే విషేం జగత్ కేవల కల్పనామాత్ర హై సత్య నహిం హై, ఇన కారణ హీ మేం శాంత
కహియే సంపూర్ణ వికారరహిత ఔర నిరాకార తథా కేవల ఆత్మజ్ఞాన కా ఆశ్రిత హూం
॥ 3 ॥

నాత్మా భావేషు నో భావస్తత్రానస్తే నిరజ్ఞానే ।
ఇత్యసక్తోఽస్థహ శాస్త్ర ఏతదేవాహమాస్థితః॥
అన్వయ:- మావేషు ఆత్మా న, అనస్తే నిరజ్ఞానే తత్ర భావః నో ఇతి మామ్ మసక్తః భస్పృహః
శాస్త్రః ఏతత్ ఏవ ఆశ్రితః (అస్మి) ॥ ౪ ॥

అబ ఆత్మా కీ శాంతస్వరూపతాకా హీ వర్ణన కరతే హైం కి, దేహ ఇంద్రియాది పదార్థోం
కే విషేం ఆత్మపనా అర్థాత్ సత్యపనా నహిం హై, కోఽంకి దేహేంద్రియాది పదార్థ ఉత్పన్న
హోతే హైం ఔర నష్ట హోతే హైం ఔర దేహ-ఇంద్రియాదిరూప ఉపాధి ఆత్మా కే విషేం
నహిం హై, కోఽంకి ఆత్మా అనంత ఔర నిరంజన హై, ఇన కారణ హీ ఇచ్ఛారహిత ఔర
శాంత తథా తత్వజ్ఞాన కా ఆశ్రిత హూం ॥ ౪ ॥

అహో చిన్మాత్రమేవాహమింద్రజాలోపమం జగత్ ।
అతో మమ కథం కుత్ర హేయోపాదేయకల్పనా ॥ ౫ ॥

అన్వయ:- అహో అహమ్ చిన్మాత్రమ్ ఏవ జగత్ ఇన్ద్రజాలోపమమ్ అతః మమ
హేయోపాదేయకల్పనా కుత్ర కథమ్ (స్యాత్) ॥ ౫ ॥

ఆత్మా ఇచ్ఛాదిరహిత హై ఇన విషయ మేం ఔర హేతు కహతే హైం కి, అహో మైం
అతాకిక చైతన్యమాత్ర హూం ఔర జగత ఇంద్రజాల కహియే బాజిగర కే చరిత్రోం కీ సమాన
హై, ఇన కారణ కిసీ పదార్థ కే విషేం మేరే గ్రహణ కరనే కీ ఔర త్యాగనే కీ కల్పనా కిస
ప్రకార హో సకతీ హై? అర్థాత్ న తో మైం కిసీ పదార్థ కో త్యాగతా హూం ఔర న గ్రహణ
కరతా హూం ॥ ౫ ॥

ఇతి శ్రీమదృష్టావక్రమునివిరచితాయాం బ్రహ్మవిద్యాయాం । భాషార్థీకయా
సహితమనుభవపిఞ్చకవివరణం నామ సప్తమం ప్రకరణం సమాప్తమ్ ॥ ౭ ॥

అథాష్టమం ప్రకరణమ్ ౮.
వ తదాబన్ధో యదా చిత్తం కిఞ్చిద్వాఞ్చుతి శోచతి ।
కిఞ్చిన్ముఞ్చుతి గృహ్లాతి కి-కాశ్చిద్ధృష్యతికుప్యతి ॥ ౧ ॥

అన్వయ:- యదా చిత్తమ్ కిఞ్చిత్ వాఞ్చుతి శోచతి కిఞ్చిత్ ముఞ్చుతి గృహ్లాతి కిఞ్చిత్
హృష్యతి కుప్యతి తదా బన్ధః భవతి ॥ ౧ ॥

ఇస ప్రకార ఛః ప్రకరణోంకర కే అపనే శిష్య కీ సర్వథా పరీక్షా లేకర, బంధమోక్ష కీ వ్యవస్థా వర్ణన కరనే కే మిష నే గురు అపనే శిష్య కే అనుభవ కీ చార శ్లోకోం నే ప్రశంసా కరతే హైం కి, హే శిష్య ! తేంనే జో కహా కి, మేరే కో (ఆత్మాకో) కుభ త్యాగ కరనా ఔర గ్రహణ కరనా నహీం హై సో సత్య హై, క్యోంకీ, జబ చిత్త కిసీ వస్తు కీ ఇచ్చా కరతా హై, కిసీ వస్తు కా శోక కరతా హై, కిసీ వస్తు కా త్యాగ కరతా హై, కిసీ వస్తు కా గ్రహణ కరతా హై, కిసీ వస్తు నే ప్రసన్న హోతా హై, అథవా కోప కరతా హై తబ హీ జీవ కా బంధ హోతా హై ॥ ౧ ॥

తదా ముక్తిర్యదా చిత్తం న వాఞ్చుతి న శోచతి |

నముఞ్చుతిన గృహ్లాతి నహష్యతి నకుష్యతి ॥ ౨ ॥

అన్వయ:- యదా చిత్తమ న వాఞ్చుతి న శోచతి న ముఞ్చుతి న హాతి న ఏఙ్యతి న కుష్యతి ॥ ౨ ॥

జబ చిత్త ఇచ్చా నహీం కరతా హై, శోక నహీం కరతా హై, కిసీ వస్తు కా త్యాగ నహీం కరతా హై, గ్రహణ నహీం కరతా హై, తథా కిసీ వస్తు కీ ప్రాప్తిసే ప్రసన్న నహీం హోతా హై ఔర కారణ హోనేపర భీ కోప నహీం కరతా హై తబ హీ జీవ కీ ముక్తి హోతీ హై ॥ ౨ ॥

తదా బద్ధో యదా చిత్తం సక్తం కాస్వపి దృష్టిషు |

తదా మోక్షో యదా చిత్తమసక్తం సర్వదృష్టిషు ॥ ౩ ॥

అన్వయ:- యదా చిత్తమ్ కాసు ఆపి దృష్టిషు సక్తమ్ తదా బద్ధః, యదా చిత్తమ్ సర్వదృష్టిషు ఆసక్తమ్ తదా మోక్షః ॥ ౩ ॥

ఇస ప్రకార బంధ మోక్ష కా భిన్న ౨ వర్ణన కియా అబ దోనోం ఇకట్టా వర్ణన కరతే హైం, జిస కా చిత్త ఆత్మభిన్న కిసీ భీ జడ పదార్థ కే విషేం ఆసక్త హోతా హై, తబ జీవ కా బంధ హోతా హై ఔర జబ చిత్త ఆత్మభిన్న సంపూర్ణ జడ పదార్థోం కే విషేం ఆసక్తిరహిత హోతా హై, తబ హీ జీవ కా మోక్ష హోతా హై ॥ ౩ ॥

యదా నాహం తదా మోక్షో యదాహ బద్ధనం తదా ॥

మత్వేతిహేలయాకిఞ్చిన్మాగృహాణవిముఞ్చమా ౪ ॥

అన్వయ:- యదా అహమ్ న తదా మోక్షః, యదా అహమ్ తదా బద్ధనమ్ ఇతి మత్వా హేలయా కిఞ్చిత్ మా గృహాణ మా విముఞ్చ ॥ ౪ ॥

సంపూర్ణ విషయోం కే విషేం చిత్త ఆసక్త న హోయ ఐసి సాధనసంపత్తి ప్రాప్త హోనేపర భీ అహంకార దూర హుప బినా

ముక్తి నహీం హోతీ హై య హీ కహతే హైం కి, జబతక మైం దేహ హూం ఇస ప్రకార అభిమాన రహతా హై తబతక హీ యహ సంసారబంధన రహతా హై ఔర జబ మైం

ఆత్మా హూం, దేహ నహీం హూం, ఇన ప్రకార కా అభిమాన దూర హో జాతా హై, తబ మోక్ష హోతా హై. ఇన ప్రకార జానకర వ్యవహార దృష్టి నే న కిసీ వస్తు కో గ్రహణ కర న కిసీ వస్తు కా త్యాగ కర || ౪ ||

|| ఇతి శ్రీమదష్టావక్రమునివిరచితాయాం బ్రహ్మవిద్యాయాం భాషాటీకయా సహితం గురుప్రోక్తం బంధమోక్షవ్యవస్థా నామాష్టమం ప్రకరణం సమాప్తమ్ || ౮ ||

=====

అథ నవమం ప్రకరణమ్ ౯.

కృతాకృతేచదన్త్యానికదాశాన్తానికస్య వా|

ఏవం జ్ఞాత్వేహ నిర్వదాదభవత్యాగపరోఽవతీ || ౧ ||

అన్వయ: కృతాకృతే ద్వంద్వాని కస్య కదా వా శాన్తా ఏవమ్ జ్ఞాత్వా ఇహ నిర్వేదాత్ త్యాగపరః అవతీ భవ || ౧ ||

ఉపర కే ప్రకరణ కే విషేం గురునే కహా కి, “ న కిసీ వస్తు కో గ్రహణ కర న త్యాగ కర తహం శిష్య ప్రశ్న కరతా హై, త్యాగ కి క్యా రీతి హై ? తిన కే సమాధాన మేం గురు ఆర శ్లోకో సే వైరాగ్య వర్ణన కరతే హైం కి, కృత ఔర భకృత అర్థాత్ యహ కరనా చాహియే, యహ నహీం కరనా

చాహియే, ఇత్యాది అభినివేశ ఔర సుఖదుఃఖ, శీత, ఉష్ణ ఆది ద్వంద్ర కిసీ కే క భీ శాంత హుఎ హైం ? అర్థాత్ క భీ కిసీ కే నివృత్త నహీం హుఎ. ఇన ప్రకార జానకర ఇన కృత అకృత ఔర సుఖదుఃఖాది కే విషేం విరక్తి హోనే సే త్యాగపరాయణ ఔర సంపూర్ణ పదార్థోం కే విషేం ఆగ్రహ కా త్యాగనేవాలా హో || ౧ ||

కస్యాపి తాత ధన్యస్య లోకచేష్టావలో-కనాత్ |

జీవితేచ్ఛా బుభుక్షా చ బుభుత్సో-పశమం గతాః || ౨ ||

అన్వయ:- హే తాత ! లోకచేష్టావలోకనాత్ కస్య ఆపి ధన్యస్య జీవితేచ్ఛా బుభుక్షా బుభుత్సా చ ఉపశమమ్ గతాః || ౨ ||

చిత్త కే ధర్మోం కా త్యాగరూప వైరాగ్య తో కిసీకో హీ హోతా హై, సబ కో నహీం, యహ వర్ణన కరతే హైం, హే శిష్య ! సహస్రోం మేం సే కిసీ ఏక ధన్య పురుషకి హీ సంసార కి ఉత్పత్తి ఔర నాశరూప చేష్టా కే దేఖనే సే జీవన కి ఇచ్ఛా ఔర భోగ కి ఇచ్ఛా తథా జాననే కి ఇచ్ఛా నివృత్త హోతీ హై || ౨ ||

అనిత్యం సర్వమేవేదం తాపత్రితయదూషితమ్ |

అసారంనిన్దితంహేయమితినిశ్చిత్సశామ్యుతి 3

అన్వయ:- తాపత్రితయదూషితమ్ ఇదమ్ సర్వమ్ ఏవ అనిత్యమ్ అసారమ్ నిస్థితమ్ హేయమ్ ఇతి నిశ్చిత్య (జ్ఞానీ) శామ్యతి || 3 ||

తహం శిష్య శంకా కరతా హై కి, జ్ఞానీ పురుషోం కీ జో సంపూర్ణ విషయోం మేం ఆసక్తి నష్ట హో జాతీ హై ఉన మేం క్యా కారణ హై ? తహం కహతే హైం కి, యహ సంపూర్ణ జగత్ అనిత్య హై, చైతన్యస్వరూప ఆత్మా కీ సత్తా నే స్ఫురిత హోతా హై, వాస్తవ మేం కల్పనామాత్ర హై ఔర ఆధ్యాత్మిక, ఆధిదైవిక ఔర ఆధిభౌతిక ఇన తీనోం దుఃఖోం నే దూషిత హో రహా హై అర్థాత్ తుచ్ఛ హై, రఘూరా హై, ఐసా నిశ్చయ కర కే జ్ఞానీ పురుష ఉదాసీనతా కో ప్రాప్త హోతా హై || 3 ||

కోఽసౌ కాలో వయః కింవా యత్ర ద్వన్ద్వాని నో నృణామ్ |

తాన్యపేక్ష్య యథాప్రాప్తవర్తీ సిద్ధిమవాప్నుయాత్ || ౪ ||

అన్వయ:- యత్ర నృణామ్ ద్వన్ద్వాని నో (సన్ని) అసౌ కః కాలః కిమ్ వయః తాని ఉపేక్ష్య యథాప్రాప్తవర్తీ (సన్) సిద్ధిమ్ అవాప్నుయాత్ || ౪ ||

అబ యహ వర్ణన కరతే హైం కి, సుఖదుఃఖాది ద్వంద్వ తో ప్రారబ్ధ కర్మోం కే అనుసార ఆవశ్య హీ ప్రాప్త హోం గే పరంతు తిన సుఖదుఃఖాది కే విషేం ఇచ్చా ఔర అనిచ్చా కా త్యాగ కర కే ప్రారబ్ధకర్మానుసార ప్రాప్త హువి సుఖదుఃఖాది ద్వంద్వోం కో భోగతా హుఆ ముక్తి కో ప్రాప్త హోతా హై, ఐసా కౌనసా కాల హై కి, జిన మేం మనుష్య కో సుఖదుఃఖాది ఇంద్రోం కీ ప్రాప్తి న హో ఔర ఐసీ కౌనసీ అవస్థా హై కి, జినమేం

మనుష్య కో సుఖ దుఃఖ ఆది న హో ? అర్థాత్ జిన మేం మనుష్య కో సుఖ దుఃఖాది నహీం హోతే హో ఐసా న కోఈ సమయ హై ఔర న కోఈ ఐసీఅవస్థా హై.సర్వ కాల మేం ఔర సబ అవస్థాఁ మేం సుఖ దుఃఖ తో హోతే హీ హైం ఐసా జానకర తిన సుఖ దుఃఖాది కే విషేం సంకల్ప వికల్ప కో త్యాగనేవాలా పురుష ప్రారబ్ధకర్మానుసార ప్రాప్త హువి సుఖదుఃఖాది కో ఆసక్తిరహిత భోగకర సిద్ధి కహియే ముక్తి కో ప్రాప్త హోతా హై || ౪ ||

నానా మతం మహర్షీణాం సాధూనాం యోగినాం తథా |

దృష్ట్వా నిర్వేదమాపన్నః కో నశామ్యతి మానవః X

అన్వయ:- మహర్షీణామ్ సాధూనామ్ తథా యోగినామ్ నానా మతమ్ దృష్ట్వా నిర్వేదమ్ ఆపన్నః కః మానవః న శామ్యతి || X ||

అబ ఇన వార్తా కో వర్ణన కరతే హైం కి, తత్వజ్ఞాన కే సివాయ అన్యత్ర కిసీ విషయమేం భీ నిష్ఠా న కరే | ఋషియోం కే భిన్న ౨ రీతి కే నానా ప్రకార కే మత హైం, తిన మేం

కోఈ హోమ కరనే కా ఉపదేశ కరతే హైం, కోఈ మంత్ర జప కరనే కా ఉపదేశ కరతే హైం, కోఈ చాంద్రాయణ ఆది వ్రతోం కీ మహిమా వర్ణన కరతే హైం, తిసీ ప్రకార సాధు కహియే భక్తపురుషకి భీ అనేక భేద ఔర సంప్రదాయ హైం. జైనే కి, శైవ శాక్త వైష్ణవ ఆది తథా యోగియోం కే మత భీ అనేక ప్రకార కే హైం, తిస మేం కోఈ అష్టాంగయోగ కి సాధనా కరతే హైం ఆర కోఈ వత్సోం కీ గణనా కరతే హైం ఇస ప్రకార భిన్న ౨ ప్రకార కే మత హోనే కే కారణ తిస సబ కో త్యాగకర వైరాగ్య కో ప్రాప్త హుఆ కోన పురుష శాంతి కో నహిం ప్రాప్త హోతా హై ? కిస్తు శాంతి కో ప్రాప్త హోగా హి || ౫ ||

కృత్వా మూర్తిపరిజ్ఞానం చైతన్యస్య న కి గురుః |
నిర్వేదసమతాయుక్త్యా యస్తారయతినంసృతేః || ౬ ||

అన్వయః- నిర్వేదసమతాయుక్త్యా చైతన్యస్య మూర్తిపరిజ్ఞానమ్ కృత్వా యః న కిం గురుః (సః) సంసృతేః తారయతి || ౬ ||

అబ యహ వర్ణన కరతే హైం కి, కర్మాది కా త్యాగ కర కే కేవల జ్ఞాననిష్ఠాకా హి ఆశ్రయ కరనా చాహియే, నిర్వేద కహియే వైరాగ్య అర్థాత్ విషయోం కే విషేం ఆసక్తి న కరనా ఔర సమతా కహియే శత్రుమిత్రాది సబ కే విషేం సమదృష్టి రఖనా అర్థాత్ సర్వత్ర ఆత్మదృష్టి కరనా తథా యుక్తి శ్రుతియోం కే అనుసార శంకాఁం కా సమాధాన కరనా, ఇన కే ద్వారా సచ్చిదానందస్వరూప కా సాక్షాత్కార కర కే ఫిర కర్మమార్గ కే విషేం గురు కా ఆశ్రయ న కరనేవాలా పురుష అపనే ఆత్మా కో తథా ఔరోంకో భీ సంసార నే తార దేతా హై || ౬ ||

పశ్య భూతవికారాంస్త్యం భూతమాత్రానయధార్థతః |
తత్క్షణాద్వన్ధనిర్ముక్తఃస్వరూపస్థో భవిష్యసి
అన్వయః- (హే శిష్య !) భూతవికారాన్ యధార్థతః భూతమాత్రాన్ పశ్య (ఏవమ్) త్వమ్ తత్క్షణాత్ బన్ధనిర్ముక్తః స్వరూపస్థః భవిష్యసి || ౭ ||

చైతన్యస్వరూప కే సాక్షాత్కరనే కా ఉపాయ కహతే హైం కి, హే శిష్య ! భూతవికార కహియే దేహ ఇంద్రియ ఆది కో వాస్తవ మేం జడ జో పంచమహాభూత తిస కా వికార జాన ఆత్మస్వరూప మత జాన యది గురు, శ్రుతి ఔర అనుభవ నే ఐసా నిశ్చయ కర లేగా తో తాత్కాలహి సంసారబంధన నే ముక్త హోకర శరీర ఆది నే విలక్షణ జో ఆత్మా తిస ఆత్మస్వరూప కే విషేం స్థితి కో ప్రాప్త హోయగా, క్యోంకి శరీర ఆది కే విషేం ఆత్మభిన్న జడత్వ ఆది కా జ్ఞాన హోనేపర తిస శరీర ఆది కా సాక్షీ జో ఆత్మా స్థో శీఘ్ర హి జానా జాతా హై || ౭ ||

వాసనా ఏవ సంసార ఇతి సర్వా విముఞ్చతాః |

తత్యాగోవాసనాత్యాగార్థితిరద్యయథాతథా ౮

అన్వయ:- సంసారః వాసనాః ఏవ ఇతి తాః సర్వాః విముఞ్చ, వాసనాత్యాగత్ తత్యాగః
అద్య స్థితిః తథా యథా ॥ ౮ ॥

ఇస ప్రకార ఆత్మజ్ఞాన హోనేపర ఆత్మజ్ఞాన కే విషే నిష్ఠా హోనే కే లియే వాసనా కే త్యాగ
కరనే కా ఉపదేశ కరతే హైం కి, విషయోం కే విషేం వాసనా హోనా హీ సంసార హై, ఇస
కారణ హే శిష్య! తిన సంపూర్ణ వాసనాఁం కా త్యాగ కర వాసనా కే త్యాగ నే ఆత్మనిష్ఠా
హోనేపర తిన సంసార కా స్వయం త్యాగ హో జాతా హై ఔర వాసనాఁం కే త్యాగ హోనే
పర భీ సంసార కే విషేం శరీర కీ స్థితి ప్రారబ్ధ కర్మోం కే అనుసార రహతీ హై ॥ ౮ ॥

లా ఇతి శ్రీమదష్టావక్రమునివిరచితాయాం బ్రహ్మవిద్యాయాం మా భాషాటీకయా సహితం
గురుప్రోక్షం నిర్వేదాష్టకం నామ నవమంప్రకరణం సమాప్తమ్ ॥ ౯ ॥

=====

అథ దశమం ప్రకరణమ్ ౧౦.

విహాయ వైరిణం కామమర్థ చానథసంకూలమ్ ।

ధర్మమప్యేతయోహతుం సర్వత్రానాదరం కురు ॥ ౧౦ ॥

అన్వయ:- వైరిణమ్ కామమ్ అనర్థసంకులమ్ అర్థమ్ చ (తథా) ఏతయోః హేతుమ్
ధర్మమ్ అపి విహాయ సర్వత్ర అనాదరమ్ కురు ॥ ౧౦ ॥

పూర్వ మేం విషయోం కే బినా భీ సంతోషరూప నే వైరాగ్య కా వర్ణన కియా, అబ
విషయత్పష్టా కే త్యాగ కా గురు ఉపదేశ కరతే హై, హే శిష్య! జ్ఞాన కా శత్రు జో కామ
తిన కా త్యాగ కర ఔర జిన కే పైదా కరనే మేం, రక్షా కరనే మేం తథా ఖర్చు కరనే మేం
దుఃఖ హోతా హై ఐసే సర్వథా దుఃఖోం నే భరే హువి అర్థ కహియే ధన కా త్యాగ కర,
తథా కామ ఔర అర్థ దోనోం కా హేతు జో ధర్మ తిన కా భీ త్యాగ కర ఔర తద్వంతర
ధర్మ అర్థ కామరూప త్రివర్గ కే హేతు జో సకామ కర్మ తిన కే విషేం ఆసక్తి కా త్యాగ కర
॥ ౧౦ ॥

స్వప్నేన్ద్రజాలవత్పశ్య దినాని త్రీణి పంచ వా ।

మిత్రక్షేత్రధనాగారదారదాయాదిసమ్పదః ॥ ౧౧ ॥

అన్వయ:- (హే శిష్య !) త్రీణి పంచ వా దినాని (స్థాయిన్యః) మిత్రక్షేత్రధనాగారదార
మాయాదిసమ్పదః స్వప్నేన్ద్రజాలవత్ పశ్య ॥ ౧౧ ॥

తహం శిష్య శంకా కరతా హై కి, స్త్రీ పుత్రాది ఔర అనేక ప్రకార కే సుఖ దేనేవాలే జో కర్మ
తిన కా కిస ప్రకార త్యాగ హో సకతా హై తహం గురు కహతే హైం కి, హే శిష్య ! తిన

అథవా పాంచ దిన రహనేవాలే మిత్ర, క్షేత్ర, ధన, స్థాన, స్త్రీ, ఔర కుటుంబీ ఆది సంపత్తియోం
కో స్వప్న ఔర ఇంద్రజాల కీ సమాన అనిత్య జాన ॥ ౨ ॥

యత్రయత్ర భవేత్ప్రస్థా సంసారం విద్ధి తత్రవై |
ప్రాధవైరాగ్యమాశ్రిత్య వీతతృష్ణః సుఖీ భవ 3 ॥

అన్వయ:- వై యత్ర యత్ర తృష్ణా భవేత్ తత్ర సంసారమ్ విద్ధి (తస్మాత్) ప్రాధవైరాగ్యమ్
ఆశ్రిత్య వీతతృష్ణః (సన్) సుఖీ భవ ॥ 3 ॥

అబ యహ వర్ణన కరతే హైం కి, సంపూర్ణ కామ్యకర్మం మేం అనాదర కరనా రూప
వైరాగ్య హీ మోక్షరూప పురుషార్థ కా కారణ హై, జహాం ౨ విషయోం కే విషేం తృష్ణా
హోతీ హై తహాం హీ సంసార జాన, కోయంకి, విషయోం కీ తృష్ణా హీ కర్మం కే ద్వారా
సంసార కా హేతు హోతీ హై, తిన కారణ దృఢ వైరాగ్య కా అవలంబన కరకే, అప్రాప్త
విషయోం మేం ఇచ్ఛాఛరహిత హోకర ఆత్మజ్ఞాన కీ నిష్ఠా కర కే సుఖీ హో ॥ 3 ॥

తృష్ణామాత్రాత్మ కో బన్ధస్తన్నాశోమోక్ష ఉచ్యతే |
భాసంసక్తిమాత్రేణ ప్రాప్తితుష్టిర్ముహుర్ముహుః ॥ ౪ ॥

అన్వయ:- బన్ధః తృష్ణామాత్రాత్మకః తన్నాశః మోక్షః ఉచ్యతే, భాసంసక్తిమాత్రేణ
ముహుర్ముహుః ప్రాప్తితుష్టిః (న్యాత్) ॥ ౪ ॥

జాఉపరోక్త విషయకో హీ అన్య రీతినే కహతే హైం, హే శిష్య! తృష్ణామాత్ర హీ బంధో
భారీ బంధన హై ఔర తిన తృష్ణామాత్ర కా త్యాగ హీ మోక్ష కహతా హై, కోయంకి సంసార
కే విషేం ఆసక్తి కా త్యాగ కర కే బారంబార ఆత్మజ్ఞాన నే ఉత్పన్న హుఆ సంతోష హీ
మోక్ష కహతా హై ॥ ౪ ॥

త్వమేకశ్చేతన శుద్ధోజడం విశ్వమసత్తథా |

అ-విద్యాపి న కిచ్ఛేత్సా కా బుభుత్సా తథాపితే X

అన్వయ:- త్వమ్ ఏకః చేతనః శుద్ధః (అసి) విశ్వమ్ జడమ్ తథా అసత్ (అస్తి) అవిద్యా
అపి కించిత్ న, తథా తే సా బుభుత్సా అపి కా ? ॥ X ॥

తహాం శంకా హోతీ హై కి, యది తృష్ణామాత్ర హీ బంధన హై తబ తో ఆత్మప్రాప్తి కీ తృష్ణా
భీ బంధన హో జాయగీ ? తహాం కహతే హైం కి, ఇన సంసార మేం ఆత్మా, జగత్ ఔర
అవిద్యా యే తీన హీ పదార్థ హైం, తిన తీనోం మేం ఆత్మా (తూ) తో అద్వితీయ, చేతన
ఔర శుద్ధ హై, తిన వైతన్యస్వరూప పూర్ణరూప ఆత్మా కే జాననే కీ ఇచ్ఛా (తృష్ణా) బంధన
నహీం హోతా హై, కోయంకి ఆత్మభిన్న జడ పదార్థో కే విషేం ఇచ్ఛా

కరనా హీ తృష్ణా కహాతీ హై క్యోంకి జడ ఔర అనిత్య హానే కే కారణ జగత్ కే విషేం
ఇచ్చా కరనా వంధ్యాపుత్ర కీ సమాన మిథ్యా హై, ఉన ఇచ్చానే కిసీ ప్రకార కీ సిద్ధి నహీం
హాతీ హై, తిసీ ప్రకార మాయా కే జాననే కీ ఇచ్చా (తృష్ణా) కరనా భీ నిరర్థక హీ హై,
క్యోంకి మాయా సత్రూపకర కే అథవా అసత్రూప కర కే కహనే మేం నహీం ఆతీ హై
॥ ౫ ॥

రాజ్యం సుతాః కలత్రాణి శరీరాణి సుఖాని చ ।

సంసక్తస్యాపినష్టాని తవ జన్మ నిజన్మ ని ॥ ౬ ॥

అన్వయం:- సంసక్తస్య అపి తవ రాజ్యమ్ సుతాః కలత్రాణి శరీరాణి సుఖాని చ జన్మని
జన్మని నష్టాని ॥ ౬ ॥

అబ సంసార కీ జడతా ఔర అనిత్యతా కో దిఖాతే హైం కి, హే శిష్య ! రాజ్య, పుత్ర, స్త్రీ,
శరీర ఔర సుఖ ఇన కే విషేం తైనే అత్యంత హీ ప్రీతి కీ తబ భీ జన్మజన్మ మేం నష్ట హో
గయే, ఇన కారణ సంసార అనిత్య హై ఐసా జాననా చాహియే ॥ ౬ ॥

అలమర్థేన కామేన సుకృతేనాపి కర్మణా ।

ఏభ్యః సంసారకాంతారేన విశ్రాంతమభూన్మనః ॥

అన్వయం:- అర్థేన కామేన సుకృతేన కర్మణా అపి అలమ్, (యతః) సంసారకాంతారే ఏభ్యః
మనః విశ్రాంతమ్ న అభూత్ ॥ ౭ ॥

అబ ధర్మ అర్థకామరూప త్రివర్గ కీ ఇచ్చా కా నిషేధ కరతే హైం, హే శిష్య! ధన కే విషే,
కామ కే విషేం ఔర సకామ కర్మోం కే విషే భీ కామనా న కర కే అపనే ఆనన్దస్వరూప కే
విషేం పరిపూర్ణ రహే, క్యోంకి, సంసారరూపీ దుర్గమమార్గ కే విషేం భ్రమతా హల ఆ మన ఇన
ధర్మ-అర్థ-కామ నే విశ్రామ కో కదాపి నహీం ప్రాప్త హోయగా తో కదాపి సంసారబంధన
కా నాశ నహీం హోయగా ॥ ౭ ॥

కృతం న కతి జన్మాని కాయేన మనసా గిరా ।

దుఃఖమాయానదం కర్మ తదద్యావ్యుపరమ్యతామ్ ॥ ౮ ॥

అన్వయం:- (హే శిష్య !) ఆయాసదమ్ దుఃఖమ్ కర్మ కాయేన మనమా గిరా కతి జన్మాని
న కృతమ్ తత్ అద్య అపి ఉపరమ్యతామ్ ॥ ౮ ॥

అబ క్రియామాత్ర కే త్యాగ కా ఉపదేశ కరతే హైం కి, హే శిష్య ! మహాక్షేత్ర ఔర దుఃఖోం
కా దేనేవాలా కర్మకాయ, మన ఔర వాణీనే కితనే జన్మోంపర్యంత నహీం కియా ? అర్థాత్
అనేక జన్మోం మేం కియా, ఔర తిన జన్మజన్మ మేం కియే హల ఉ కర్మోం నే తైనే అనర్థ
హీ పాయా, తిన కారణ అబ తో తిన కర్మోం కా త్యాగ కర ॥ ౮ ॥

ఇతి శ్రీమదష్టావక్రమనివిరచితాయాం బ్రహ్మవిద్యాయాం భాషాటీకయా సహితం గురుప్రోక్షమపశమాష్టకం నామ దశమం ప్రకరణం సమాప్తమ్ || ౧౦||

=====

అధైకాదశం ప్రకరణమ్ ౧౧.

భావాభావికారశ్చ స్వభావాదితి నిశ్చయా |

నిర్వికారో గతక్లేశః సుఖేనైవోపశామ్యతి || ౧ ||

మ అన్వయ:- భావాభావవికారః స్వభావాత్ (జాయతే) ఇతి నిశ్చయా (పురుషః) నిర్వికారః గతక్లేశః చ (సన్) సుఖేన ఏవ ఉపశామ్యతి || ౧ ||

పూర్వోక్త శాంతి జ్ఞాన సే హీ హోతీ హై అన్యథా నహిం హోతీ హై, ఇన కా బోధ కరనే కే నిమిత్త ఆత శ్లోకోం సే జ్ఞాన కా వర్ణన కరతే హువి ప్రథమ జ్ఞాన కే సాధనోం కా వర్ణన కరతే హైం, కీసీ వస్తు కా భావ ఔర కీసీ వస్తు కా అభావ యహ జో వికార హై సో తో స్వభావ కహియే మాయా ఔర పూర్వసంస్కార కే అనుసార హోతా హై, ఆత్మా కే సకాశ సే నహిం హోతా హై ఐసా నిశ్చయ జిస పురుష కో హోతా హై వహ పురుష అనాయాస సే హీ శాంతి కో ప్రాప్త హో జాతా హై || ౧ ||

ఈశ్వరఃసర్వనిర్మాతా నేహాన్య ఇతి నిశ్చయా ||

అన్తర్గతసర్వాశఃశాస్త్రఃక్వాపి న సజ్జతే ౨

అన్వయ:- ఇహ సర్వనిర్మాతా ఈశ్వరః, అన్యః న ఇతి నిశ్చయా (పురుషః) అన్తర్గతసర్వాశః శాస్త్రః (సన్) క అపి న సజ్జతే || ౨ ||

తహం శిష్య శంకా కరతా హై కి, మాయా తో జడ హై ఉస కే సకాశ సే భావాభావరూప సంసార కీ ఉత్పత్తి కిస ప్రకార హో సకతీ హై ? తిస కా గురు సమాధాన కరతే హైం కి, సంపూర్ణ జగత్ రచనేవాలా ఏక ఈశ్వర హై, అన్య జీవ జగత్ కా రచనేవాలా నహిం హై, కోస్యోకి జీవ ఈశ్వర కే వశీభూత హైం, ఇస ప్రకార నిశ్చయ కరనేవాలా పురుష ఐసే నిశ్చయ కే ప్రభావ సే హీ దూర హో గఈ హై సబ ప్రకార కీ తృప్తా జిస కీ ఐనా ఔర శాంత కహియే నిశ్చల చిత్త హోకర కహిం భీ ఆసక్త నహిం హోతా హై || ౨ ||

ఆపదః సమ్పదః కాలే దైవాదైవేతి నిశ్చయా |

తృప్తఃస్వస్థస్థియో నిత్యం న వాంఛతి న శోచతి || 3 ||

అన్వయః కాలే ఆపదః సమ్పదః (చ) దేవాత్ ఏవ (భవంతి | ఇతి నిశ్చయా తృప్తః (పురుషః) నిత్యమ్ స్వస్థస్థియః (సన్) న వాఞ్ఛతి న శోచతి || 3 ||

తహం శంకా హోతీ హై కి, యది ఈశ్వర హీ సంసార కో రచనేవాలా హై తో కిన్ హీ పురుషోం కో దరిద్రీ కరతా హై, కిన్ హీ కో ధనీ కరతా హై ఔర కిన్ హీ కో సుఖీ కరతా హై తథా కిన్ హీ కో దుఃఖీ కరతా హై. ఇన కారణ ఈశ్వర కే విషేం వైషమ్య ఔర నైర్లణ్య దోష ఆవేగా | తహం కహతే హైం కి, కిసీ సమయ మేం ఆపత్తియేం ఔర కిసీ సమయ మేం సంపత్తియేం

యే అపనే ప్రారబ్ధ సే హోతీ హైం, ఇన కారణ ఈశ్వర కే విషేం వైషమ్య ఔర నైర్లణ్యదోష నహీం లగ సకతా. ఇన ప్రకార నిశ్చయ కరనేవాలా పురుష సబ ప్రకార కీ తృప్త్యాం నే రహిత ఔర విషయోం సే చలాయమాన నహీం హుఈ హైం ఇంద్రియేం జిన కీ ఐసా హోకర అప్రాప్త వస్తు కీ ఇచ్ఛా నహీం కరతా హై ఔర నష్ట హుఈ వస్తు కా శోక నహీం కరతా హై || 3 ||

సుఖదుఃఖేజన్మమృత్యూ దైవాదేవేతినిశ్చయీ |
సాధ్యాదశీనిరాయాసఃకుర్వన్నపినలిష్యతే || ౪ ||

7 అన్వయః:- సుఖదుఃఖే, జన్మమృత్యూ దైవాత్ ఏవ (భవన్తి) ఇతి నిశ్చయీ, సాధ్యాదర్షీ, నిరాయాసః (పురుషః కర్మాణి) కుర్వన అపి న లిష్యతే || ౪ ||

తహం శిష్య శంకా కరతా హై కి, హే గురో ! పూర్వోక్త నిశ్చయయుక్త పురుష భీ కర్మ కరతా హుఆ దేఖనే మేం ఆతా హై సో కై సే హో సకతా హై ? తిన కా గురు నమాధాన కరతే హైం కి, కర్మ కే ఫలరూప సుఖదుఃఖ ఔర జన్మమృత్యు ప్రారబ్ధ కే అనుసార హోతే హైం, ఇన ప్రకార నిశ్చయవాలా పురుష ఐసీ దృష్టి నహీం కరతా హై కి, అముక కర్మ ముర్ఖే కరనా చాహియే ఔర ఇన కారణ హీ కర్మ కరనే మేం పరిశ్రమ నహీం కరతా హై, ఔర ప్రారబ్ధకర్మానుసార కర్మ కర కే లిప్త భీ నహీం హోతా హై, అర్థాత్ పాపపుణ్యరూప ఫలకా

భోగనేవాలా నహీం హోతా హై, కోసీంకి ఉన పురుష కో మైం కతా హుం, ఐసా అభిమాన నహీం హోతా హై || ౪ ||

చిన్తయాజాయతేదుఃఖంనాన్యథేహేతినిశ్చయీ |
తయాహీనఃసుఖీ శాన్తఃసర్వత్రగలితస్పృహః ||

అన్వయః:- ఇహ దుఃఖమ్ చిన్తయా జాయతే, అన్యథా న ఇతి నిశ్చయీ (పురుషః) తయా హీనః (నన్) సుఖీ శాన్తః సర్వత్ర గలితస్పృహః (భవతి) || ౫ ||

తహం శంకా హోతీ హై కి, యహ కై సే హో సకతా హై కి, కర్మ కరకే భీ పాపపుణ్యరూప ఫల కా భోక్తా న హోతా హే ? తహం కహతే హైం, ఇన సంసార కే విషేం దుఃఖమాత్ర చిన్తా సే ఉత్పన్న హోతా హై, కిసీ అన్య కారణ సే నహీం హోతా హై, ఇన ప్రకార నిశ్చయవాలా

చిన్తారహిత పురుష శాన్తి తథా సుఖ కో ప్రాప్త హోతా హై, ఔర ఉస పురుష కీ సంపూర్ణ విషయోం సే అభిలాషా దూర హో జాతీ హై || ౫ ||

నాహందేహో న మే దేహో బోధోఽహమితి నిశ్చయీ |
కైవల్యమివ సంప్రాప్తో న స్మరత్యకృతం కృతమ్ ||

అన్వయ:- అహమ్ దేహాః న, మే దేహాః న, (కీన్తు) అహమ్ బోధః ఇతి నిశ్చయీ (పురుషః) కైవల్యమ్ సంప్రాప్తః ఇవ కృతమ్ ఆకృతమ్ న స్మరతి || ౬ ||

పూర్వోక్త సాధనోం సే యుక్త జ్ఞానియోం కీ దశా కో నిరూపణ కరతే హైం కిమైం దేహ నహీం హూం తథా మేరా దేహ నహీం హై, కింతు

మేం జ్ఞానస్వరూప హూం, ఇస ప్రకార జిస పురుష కా నిశ్చయ హో జాతా హై, వహ పురుష జ్ఞాన కే ద్వారా అభిమాన కా నాశ హోనే కే కారణ ముక్తిదశా కో ప్రాప్త హువి పురుష కీ సమాన కర్మ అకర్మ కా స్మరణ నహీం కరతా హై ఆర్థాత్ ఉస కే విషేం లిప్త నహీం హోతా హై || ౬ ||

ఆబ్రహ్మస్తమృపర్వస్తమహమేవేతి నిశ్చయీ | నిర్వికల్పః శుచిః శాన్తః ప్రాప్తా-
ప్రాప్తవినిర్వృతః || ౭ ||

అన్వయ:- ఆబ్రహ్మస్తమృపర్వంతమ్ అహమ్ ఏవ ఇతి నిశ్చయీ (పురుషః) నిర్వికల్పః శుచిః (తథా) శాన్తః (సన) ప్రాప్తాప్రాప్త వినిర్వృతః (భవతి) || ౭ ||

బ్రహ్మ సే లేకర తృణపర్వంత సంపూర్ణ జగత్ మేం హీ హూం, ఇస ప్రకార నిశ్చయవాలే పురుష కే సంకల్ప వికల్ప నష్ట హో జాతే హైం, విషయాసక్తరూప మల సే రహిత హో జాతా హై, ఉస పురుష కా మహాపవిత్ర జ్ఞో ఆత్మా సో ప్రాప్త ఔర అప్రాప్త వస్తు కీ ఇచ్చా సే రహిత హోకర పరమ సంతోష కో ప్రాప్త హోతా హై || ౭ ||

నానాశ్చర్యమిదం విశ్వం న కిఞ్చిదితి నిశ్చయీ | నిర్వామనః స్ఫూర్తిమాత్రో న కిఞ్చిదితి శామ్యతి || ౮ ||

అన్వయ:- నానాశ్చర్యమ్ ఇదమ్ విశ్వమ్ కిఞ్చిత్ న, ఇతి నిశ్చయీ (పురుషః) నిర్వామనః స్ఫూర్తిమాత్రః (సన) న కిఞ్చిత్ ఇతి శామ్యతి || ౮ ||

తహం శంకా హోతీ హై కి, జ్ఞానీ కే సంకల్ప, వికల్ప స్వయం హీ కిస ప్రకార నష్ట హో జాతే హైం అధిష్టానరూప బ్రహ్మ కా సాక్షాత్కారజ్ఞాన హోనేపర జగత్ కల్పిత ప్రతీత హోనే లగతా హై ఔర నానారూపవాలాజగత్ భీ జ్ఞాన కా ఆత్మస్వరూప హీ ప్రతీత హోతా హై కి, యహ సమ్పూర్ణ జగత్ మేరీ (ఆత్మాకీ) సత్తా సే హీ స్ఫురిత హోతా హై ఐసా నిశ్చయ హోతే హీ జ్ఞానీ కీ సంపూర్ణ వాసనా నష్ట హో జాతీ హై ఔర చైతన్యస్వరూప హో జాతా

హై ఔర ఉస కో కోఈ వ్యవహార శేష నహిం రహతా హై, ఇస కారణ శాంతి కో ప్రాప్త హో జాతా హై ఔర ఉసజ్ఞానీ కీ కార్యకారణరూప ఉపాధినష్ట హో జాతీ హై, కోఁకి జ్ఞానీ కో సంపూర్ణ జగత్ స్వప్న కీ సమాన భాసనే లగతా హై ॥ ౮॥

ఇతి శ్రీమదష్టావక్రమనివిరచితాయాం బ్రహ్మవిద్యాయాం భాషాటీకయా సహితం జ్ఞానాష్టకం నామైకాదశం ప్రకరణం సమాప్తమ్ ॥ ౧౧॥

అథ ద్వాదశం ప్రకరణమ్ ౧౨.

కాయకృత్యాసహఃపూర్వ తతో వాగ్విస్తరాసహః ।

అథచింతాసహస్తస్మాదేవమేవాహమాస్థితః ॥ ౧॥

అన్వయః- పూర్వమ్ కాయకృత్యాసహః, తతః వాగ్విస్తరాసహః, అథ చింతాసహః, తస్మాత్ అహమ్ ఏవమ్ ఏవ ఆస్థితః (అస్మి) ॥ ౧॥

పూర్వ ప్రకరణ కే విషేం జ్ఞానాష్టక నే వర్ణన కియే హుప విషయకో హీ శిష్య అపనే విషేం దిఖాతా హై శిష్య కహతా హై కి హే గురో ! ప్రయమ మైనే ఆప కీ కృపా నే కాయక క్రియాఁం కా త్యాగ కియా, తదనంతర వాణీ కే జపరూప కర్మ కా త్యాగ కియా ఇస కారణ హీ మన కే సంకల్పవికల్పరూప కర్మ కా త్యాగ కియా ఇస ప్రకార మైం సబ ప్రకార కే వ్యవహారోం కా త్యాగ కర కే కేవల చైతన్యస్వరూప ఆత్మా కా ఆశ్రయ కర కే స్థిత హూం ॥ ౧॥

ప్రీత్యభావేన శబ్దాదేరదృశ్యత్వేన చాత్మనః ।

విక్షేపైకాగ్రహదయ ఏవమేవాహమాస్థితః ॥ ౨॥

అన్వయః- శబ్దాదేః ప్రీత్యభావేన, ఆత్మనః చ అదృశ్యత్వేన విక్షేపైకాగ్రహదయః అహమ్ ఏవమ్ ఏవ ఆస్థితః (అస్మి) ॥ ౨॥

ఉపరోక్త తీన ప్రకార కే కాయక ఆది వ్యాపారోం కే త్యాగనే మేం కారణ దిఖాతా హై కి నాశవాన్ ఫల కే ఉత్పన్న కరనేవాలే శబ్దాది విషయోం కే విషేం ప్రీతి న హోనే నే ఔర ఆత్మా కే అదృశ్య హోనే నే మేరా హృదయ తీనోం ప్రకార కే విశేషోం నే రహిత ఔర ఏకాగ్ర హై, అర్థాత్ నాశవాన్ స్వర్గాది ఫల దేనేవాలే జప ఆది కే విషేం ప్రీతి న హోనే నే తో మేరే విషేం జపరూప విక్షేప నహిం హై ఔర ఆత్మా అదృశ్య హై ఇస

కారణ ఆత్మా ధ్యాన కా విషయ నహిం హై, ఇస కారణ చింతారూప మన కా విక్షేప భీ మేరే విషేం నహిం హై, ఇస కారణ మైం ఆత్మస్వరూప కర కే స్థిత హూం ॥ ౨॥

సమాధ్యాసాదివిక్షిప్తౌ వ్యవహారః సమాధయే ।

ఏవం విలోక్యనియమమేవమేవాహమాస్థితః || 3 ||

అన్వయః- సమాధ్యాసాదివిక్షిప్తా (సత్యామ్) సమాధయే వ్యవహారః (భవతి), ఏవమ్ నియమమ్ విలోక్య అహమ్ ఏవమ్ ఏవ ఆస్థితః (అస్మి) || 3 ||

తహం శంకా హోతీ హై కి, కిసీ ప్రకార కా విక్షేప న హోనేపర భీ సమాధి కే అర్థ తో వ్యవహార కరనా హీ పడేగా తిస కా సమాధాన కరతే హైం కి, యది కర్తృత్వ భోక్తృత్వ కా అధ్యాసరూప విక్షేప హోతా అర్థాత్ మైం కర్తా హూం, మైం భోక్తా హూం ఇత్యాది మిథ్యా అధ్యాసరూపవిషేష యది హోతా తో ఉన కీ నివృత్తి కే అర్థ సమాధి కే నిమిత్త వ్యవహార కరనా పడతా హై, యది ఐసా అధ్యాస నహిం హోతా తో సమాధి కే నిమిత్త వ్యవహార నహిం కరనా పడతా హై, ఇన ప్రకార కే నియమ కో దేఖకర శుద్ధ ఆత్మజ్ఞాన కా ఆశ్రయ లేనేవాలే మేరే విషేం అధ్యాస న హోనే కే కారణ సమాధిశూన్య మేం ఆత్మస్వరూప కే విషేం స్థిత హూం || 3 ||

హేయోపాదేయవిరహాదేవం హర్షవిషాదయోః |

అభావాదద్యహేబ్రహ్మన్నేవమేవాహమాస్థితః || 4 ||

అన్వయః హే బ్రహ్మన్ ! హేయోపాదేయవిరహాత్ ఏవమ్ హవిషాదయోః అభావాత్ అద్య అహమ్ ఏవమ్ ఏవ ఆస్థితః (అస్మి) || 4 ||

శిష్య కహతా హై కి, హే గురో ! మైం తో పూర్ణస్వరూప హూం ఇన కారణ కిస కా త్యాగ కరూం ? ఔర కిస కా గ్రహణ కరూం? అర్థాత్ న మేరే కో కుఘ త్యాగనే యోగ్య హై ఔర న కుఘ గ్రహణ కరనే యోగ్య హై, ఇసీ ప్రకార మేరే కో కిసీ ప్రకార కా హర్ష శోక భీ నహిం హై, మైం తో ఇన సమయ కేవల ఆత్మస్వరూప కే విషేం స్థిత హూం || 4 ||

ఆశ్రమానాశ్రమం ధ్యానం చిత్తస్వీకృతవర్జనమ్ |

వికల్పమమవీక్ష్యతైరేవమేవాహమాస్థితః || 5 ||

అన్వయః- ఆశ్రమానాశ్రమమ్ ధ్యానమ్ చిత్తస్వీకృతవర్జనమ్ ఏతైః ఏవ మమ వికల్పమ్ వీక్ష్య అహమ్ ఏవమ్ ఏవ ఆస్థితః (అస్మి) || 5 ||

మైం మన ఔర బుద్ధి నే పరే హూం, ఇన కారణ మేరే విషేం వర్ణాశ్రమ కే విషేం విహిత ధ్యాన కర్మ ఔర సంకల్ప, వికల్ప నహిం హైం, మైం సబ కా సాక్షీ హూం ఐసా విచార కర ఆత్మస్వరూప కే విషేం స్థిత హూం || 5 ||

కర్మానుష్ఠానమజ్ఞానాద్యధైవోపరమస్తథా |

బుద్ధాసమ్యగిదంతత్త్వమేవమేవాహమాస్థితః || 6 ||

అన్వయ:- యథా అజ్ఞానాత్ కర్మానుష్ఠానమ్ తథా ఏవ ఉపరమః (భవతి), ఇదమ్ తత్త్వమ్ సమ్యక బుద్ధా అహమ్ ఏవమ్ ఏవ ఆస్థితః (అస్మి) || ౬ ||

జన ప్రకార కా కర్మానుష్ఠాన (కర్మ కరనా) అజ్ఞాన సే హీ హోతా హై తిన ప్రకార కర్మ కా త్యాగ భీ అజ్ఞాన సే హీ హోతా హై, క్యోంకి ఆత్మా కే విషేం త్యాగనా ఔర గ్రహణ కరనా కుభ భీ నహీం బనతా హై, ఇన తత్వ కో యథార్థ రీతినే జానకర మైం ఆత్మస్వరూప కే విషే హీ స్థిత హూం || ౬ ||

అచిన్త్యం చిన్త్యమానోఽపి చిన్తారూపం భజత్యసౌ |
త్యక్త్వా తద్భావనం తస్మాదేవ-మేవాహమాస్థితః || ౭ ||

అన్వయ:- అచిన్త్యమ్ చిన్త్యమానః అపి అసౌ చిన్తారూపమ్ భజతి, తస్మాత్ తద్భావనమ్ త్యక్త్వా అహమ్ ఏవమ్ ఏవ ఆస్థితః (అస్మి) || ౭ ||

అచింత్య జో బ్రహ్మ హై తిన కో చింతన కరతా హుఆ భీ యహ పురుష ఆత్మచింతామయ రూప కో ప్రాప్త హోతా హై, తిన కారణ బ్రహ్మ కే చింతన కా త్యాగ కర కే మైం ఆత్మస్వరూప కే విత్రం స్థిత హూం || ౭ ||

ఏవమేవ కృతం యేన స కృతార్థో భవేద-సౌ |
ఏవమేవ స్వభావో యఃస కృతార్థో భవేదసౌ || ౮ ||

అన్వయ:- యేన ఏవమ్ ఏవ కృతమ్ సః అసౌ కృతార్థః భవేత్, యః ఏవమ్ ఏవ స్వభావః సః అసౌ కృతార్థః భవేత్ || ౮ ||

జన పురుషనే ఇన ప్రకార ఆత్మస్వరూప కో సాధనోం కే ద్వారా సర్వక్రియారహిత కియా హై వహ కృతార్థ హై ఔర జో బినా సాధనోంకే హీ స్వభావ సే క్రియారహిత శుద్ధ ఆత్మస్వరూప కే జ్ఞానవాలా హై, ఉన కే కృతార్థ హోనే మేం తో కహనా హీ క్యా హై || ౮ ||

ఇతి శ్రీమద్ృష్టావక్రమునివిరచితాయాం బ్రహ్మవిద్యాయాం భాషాటీకయా సహితమేవమేవాష్టకం నామ ద్వాదశం ప్రకరణం సమాప్తమ్ || ౧౨ ||

=====

అథ త్రయోదశం ప్రకరణమ్ ౧౩.
అకించనభవంస్వాస్థ్యం కౌపీనత్వేఽపిదుర్లభమ్ |
త్యాగాదానేవిహాయాస్మాదహమాసేయథాసుఖమ్ ౧
అన్వయ:- కౌపీనత్వే అపి అకించనభవమ్ స్వాస్థ్యమ్ దుర్లభమ్ , అస్మాత్ అహమ్ త్యాగాదానే విహాయ యథాసుఖమ్ ఆ సే || ౧ ||

అబ జీవన్ముక్తి అవస్థా కా ఫల జో పరమ సుఖ తిస కా వర్జన కరతే హైం, సంపూర్ణ విషయోం కే విషేం ఆసక్తి కా త్యాగ కరనే నే ఉత్పన్న హోనేవాలీ చిత్త కీ స్థిరతా, కోపినమాత్ర మేం ఆసక్తి కరనే నే భీ నహిం ప్రాప్త హోతీ హై, ఇస కారణ మైం త్యాగ ఔర గ్రహణ కే విషేం ఆసక్తి కా త్యాగ కర కే సర్వదా సుఖరూప సే స్థిత హూం || ౧ ||

కుత్రాపి ఖేదఃకాయస్య జిహ్వా కుత్రాపి ఖిద్యతే |

మనః కుత్రాపితత్త్వక్వాః పురుషార్థేస్థితఃసుఖం ౨

అన్వయ:- కుత్ర అపి కాయస్య ఖేదః (భవతి) కుత్ర అపి జిహ్వా (ఖిద్యతే) కుత్ర అపి మనః (ఖిద్యతే) (అతః) తత్ త్వక్వాః సుఖమ్ పురుషార్థ స్థితః (అస్మి) || ౨ ||

యది వ్రతతీర్థాది సేవన కరే తో శరీర కో ఖేద హోతా హై ఔర యది గీతాభాగవతాది స్తోత్రోం కా పాఠ కియా జాయ తో జిహ్వా కో ఖేద హోతా హై, ఔర యది ధ్యాన సమాధి కీ జాయ తో మన కో ఖేద హోతా హై, ఇస కారణ మైం ఇన తీనోం దుఃఖోం కా త్యాగ కర కే సుఖపూర్వక ఆత్మస్వరూప కే వి స్థిత హూం || ౨ ||

కృతం కిమపి నైవస్యాదితి సచిన్త్య త-త్త్వతః |

యదా యత్కర్తుమాయాతి తత్కృత్వా సే యథాసుఖమ్ || 3 ||

అన్వయ:- కృతమ్ కిమ్ అపి తత్త్వతః న ఏవ స్యాత్ ఇతి సజ్ఞాన్త్య యదా యత్ కర్తుమ్ ఆయాతి తత్ కృత్వా యథాసుఖమ్ ఆ సే || 3 ||

వాదీ శంకా కరతా హై కి, వాణీ మన ఔర శరీర ఇన తీనోం కే వ్యాపార కా త్యాగ హోనే సే తో తత్కాల శరీర కా నాశ హో జాయగా, కోయింకి ఇస ప్రకార కే త్యాగ సే అన్నజల కా భీ త్యాగ హో జాయగా, ఫిర శరీర కిస ప్రకార

రహ సకేగా ? తిస కా సమాధాన కరతే హైం, కి శరీర ఇంద్రియాది సే కియా హుఆ కోఈ కర్మ ఆత్మా కా నహిం హో సకతా హై, ఇస ప్రకార విచార కర జో కర్మ కరనా పడతా హై ఉస కర్మ కో అహంకారరహిత కర కే మైం ఆత్మస్వరూప కే విషేం సుఖపూర్వక స్థిత హూం || 3 ||

కర్మనైష్కర్మ్యనిర్వన్ధభావా దేహస్థయోగినః |

సంయోగాయోగవిరహోదహమా సే యథాసుఖమ్ || ౪ ||

అన్వయ:- కర్మనైష్కర్మ్యనిర్వన్ధభావాః దేహస్థయోగినః (భవన్తి) అహమ్ (తు) సంయోగాయోగవిరహోత్ యథాసుఖమ్ ఆ సే || ౪ ||

తహం వాదీ శంకా కరతా హై కి, యా కర్మమార్గ మేం నిష్ఠా కరే యా నిష్కర్మమార్గమేం హి నిష్ఠా కరే ఏకసాధ దోనోం మార్గోంపర చలనా కిస ప్రకార హో సకేగా ? తహం కహతే

హైం, కర్మ ఔర నిష్కర్మ తౌ దేహ కా అభిమాన కరనేవాలే యోగీకో హీ హోతే హైం ఔర మైం తో దేహ కే సంయోగ ఔర వియోగ దోనోం కో త్యాగకర సుఖరూప స్థిత హూం
॥ ౪ ॥

అర్థానౌఁ న మే స్థిత్యా గత్యా న శయనేన వా |
తిష్ఠన్ గచ్ఛన్ స్వపన తస్మాదహమా సే యథాసుఖమ్ ॥ ౫ ॥

అన్వయః- స్థిత్యా గత్యా (చ) మే అర్థానౌఁ న వా శయనేన (చ) న తస్మాత్ తిష్ఠన్ గచ్ఛన్ స్వపన్ యథాసుఖమ్ ఆ సే ॥ ౫ ॥

తాకిక వ్యవహార కే విషే భీ మేరే కో అభిమాన నహిం హై, కోంకి స్థితి, గతి తథా శయన ఆది సే మేరా కోఈ హాని, లాభ నహిం హోతా హై, ఇస కారణ మైం ఖడా రహూం వా చలతా రహూం అథవా శయన కరతా రహూం తో ఉస మేం మేరీ ఆసక్తి నహిం హోతీ హై, కోంకి మైం తో సుఖపూర్వక ఆత్మస్వరూప కే విషేం స్థిత హూం ॥ ౫ ॥

స్వపతో నాస్తి మే హానిః సిద్ధిర్వత్సవతో న-వా |
నాశోల్లాసౌ విహాయాస్మాదహమా సే యథా-సుఖమ్ ॥ ౬ ॥

అన్వయః- మే స్వపతః హానిః న అస్తి యత్సవతః వా సిద్ధిః న (అస్తి); అస్మాత్ నాశోల్లాసౌ విహాయ అహమ్ యథాసుఖమ్ ఆసే ॥ ౬ ॥

సంపూర్ణ ప్రయత్నోం కో త్యాగ కర కే శయన కరూం తో మేరీ కిసీ ప్రకార కీ హాని నహిం హై ఔర అనేక ప్రకార కే ఉద్యమ కరూం తో మేరా కిసీ ప్రకార కా లాభ నహిం హై, ఇస కారణ త్యాగ ఔర సంగ్రహ కో ఛోడకర మైం సుఖపూర్వక ఆత్మస్వరూప కే విషేం స్థిత హూం ॥ ౬ ॥

సుఖాదిరూపానియమం భావేష్యాలోక్యభూరిశః |
శుభాశుభేవిహాయాస్మాదహమాసేయథాసుఖమ్ ౭ ॥

అన్వయః- మావేషు భూరిశః సుఖాదిరూపానియమమ్ ఆలోక్య అస్మాత్ అహమ్ శుభాశుభే విహాయ యథాసుఖమ్ ఆ సే ॥ ౭ ॥

భావ జో జన్మ తిన కే విషేం అనేక స్థానోం మేం సుఖదుఃఖాది ధర్మో కీ అనిత్యతా కో దేఖకర ఔర ఇస కారణ హీ శుభ ఔర అశుభ కర్మో కో త్యాగకర మైం సుఖపూర్వక ఆత్మస్వరూప కే విషేం స్థిత హూం ॥ ౭ ॥

ఇతి శ్రీమదష్టావక్రానివిరచితాయాం బ్రహ్మవిద్యాయాం భాషాటీకయా సహితం
యథాసుఖసప్తకం నామ త్రయోదశం ప్రకరణం సమాప్తమ్ ॥ ౧౩ ॥

=====

అథ చతుర్దశం ప్రకరణమ్ ౧౪.

ప్రకృత్యా శూన్యచిత్తోయఃప్రమాదాద్భావభావనః ॥

నిద్రితోబోధిత ఇవ క్షీణసంసరణో హి సః ౧॥

అన్వయ:- ప్రకృత్యా శూన్యచిత్తః ప్రమాదాత్ భావభావనః యః నిద్రితః ఇవ బోధితః (భవతి) సః హి క్షీణసంసరణః ॥ ౧॥

అబ శిష్య అపనీ సుఖరూప అవస్థా కా వర్ణన కరతా హై కి, అపనే స్వభావ నే తో చిత్త కే ధర్మో నే రహిత హై ఔర బుద్ధి కే ద్వారా ప్రారబ్ధకమం కే వశిభూత హోకర అజ్ఞాన కే కారణ సంకల్పవికల్ప కీ భావనా కరతా హై, జిన ప్రకార కోఈ పురుష సుఖపూర్వక శయన కరతా హోయ ఉన కో కోఈ పురుష జగాకర కామ కరావే తో వహా కామ ఉన పురుష కే మన కీ ఇచ్చా కే అనుసార నహిం హోతా హై, కింతు అన్య పురుష కే వశిభూత హోకర కార్య కరతా హై వాస్తవ మేం ఉన కా చిత్త కార్య కే సంకల్పవికల్ప నే రహిత హోతా హై తిసీ ప్రకార ప్రారబ్ధకర్మానుసార సంకల్పవికల్ప కరనేవాలే పురుష కా చిత్త విషయోం నే శాస్త్ర ఆర్థాత్ సంసారరహిత హోతా హై ॥ ౧॥

కథనాని వ మిత్రాణిక మే విషయదస్యవః ।

కశాస్త్రం క చ విజ్ఞానం యదా మే గలితాస్తహార

అన్వయ:- యదా మే స్పృహ గలితా (తదా) మే ధనాని వ, మిత్రాణి క, విషయదస్యవః క్వ, శాస్త్రమ్ క్వ, విజ్ఞానమ్ చ క్వ ॥ ౨॥

విషయవాసనా నే రహిత పూర్ణరూప జో మైం హూం తిన మేరీ యది ఇచ్చా నష్ట హో గఈ తో ఫిర మేరే ధన కహం, మిత్రవర్గ కహం, విషయరూప లుడేరే కహం ఔర శాస్త్ర కహం అర్థాత్ ఇన మేం నే కిసీ వస్తు భీ మేరీ ఆసక్తి నహిం రహతిహై ॥ ౨॥

విజ్ఞాతే సాక్షిపురుషే పరమాత్మనిచేశ్వరే ।

నైరాశ్యేబన్ధమోక్షేచన చిన్తా ముక్తయే మమ ॥ ౩॥

అన్వయ:- సాక్షిపురుషే పరమాత్మని ఈశ్వరే చ విజ్ఞాతే బన్ధమోక్షేచ నైరాశ్యే (సతి) మమ ముక్తయే చిన్తా న ॥ ౩ ॥

దేహ, ఇంద్రియ ఔర అంతఃకరణ కే సాక్షీ సర్వశక్తిమాన పరమాత్మా కా జ్ఞాన హోనేపర పురుష కో బంధ తథా మోక్షకీ

అశా నహిం హోతీ హై ఔర ముక్తి కే లియే భీ చింతా నహిం హోతీ హై ॥ ౩॥

అన్తర్వికల్పశూన్యస్య బహిఃస్వచ్ఛన్ద-చారిణః |
భ్రాన్తస్యేవ దశాస్తాస్తాస్తాహ-శా ఏవ జానతే || ౪ ||

అన్వయః- అన్తర్వికల్పశూన్యస్య భ్రాన్తస్య ఇవ బహిఃస్వచ్ఛన్దచారిణః (జ్ఞానినః) తాః తాః
దశాః తాదృశాః ఏవ జానతే || ౪ ||

అంతఃకరణ కే విషేం సంకల్పవికల్ప సే రహిత ఔర బాహర భ్రాంత (పాగల) పురుష కీ
సమాన స్వచ్ఛంద హోకర విచరనేవాలే జ్ఞానీ కీ తిన తిన దశాః కో త్రైనే హీ జ్ఞానీ పురుష
జానతే హైం || ౪ ||

ఇతి శ్రీమదష్టావక్రగీతాయాం బ్రహ్మవిద్యాయాం భాషాటీకయా సహితం శాంతిచతుష్టయం
నామ చతుర్దశం ప్రకరణం సమాప్తమ్ || ౧౪ ||

=====

అథ పంచదశం ప్రకరణమ్ ౧౫.
యథాతథోపదేశేన కృతార్థఃసత్యబుద్ధిమాన్ ||
ఆజీవమపిజిజ్ఞాసుః పరస్తత్ర విముహ్యతి || ౧ ||

అన్వయః- సత్యబుద్ధిమాన (శిష్యః) యథా తథా ఉపదేశేన కృతార్థః (భవతి), పరః
ఆజీవమ్ జిజ్ఞాసుః అపి తత్ర విముహ్యతి || ౧ ||

యద్యపి గురునే శిష్య కే అర్థ పహితే ఆత్మతత్వ కా ఉపదేశ కియా హై తథా శాస్త్ర మేం
ఐసా నియమ హై కి, కఠిన సే జాననే యోగ్య హోనే కే కారణ శిష్యోం కే అర్థ ఆత్మతత్వ
కా బారంబార ఉపదేశ కరనా చాహియే ఔర ఛాన్దోగ్య ఉపనిషద్ కే విషేం గురునే శిష్య
కే అర్థ బారంబార ఆత్మతత్వ కా ఉపదేశ కియా హై, ఇన కారణ గురు ఫిర భీ శిష్య కే
అర్థ ఆత్మతత్వ కా ఉపదేశ కరతే హుఏ ప్రథమ జ్ఞాన కే అధికారి ఔర అనధికారి కా వర్ణన
కరతే హైం కి, జిన కీ బుద్ధి సాత్వి కీ హోతీ హై వహ శిష్య యథాకథంచితే ఉపదేశ శ్రవణ
కరకే భీ కృతార్థ హో జాతా హై, ఇన కారణ హీ సత్యయుగ కే విషేం కేవల ఏక అక్షర
బ్రహ్మ జో ఓం కార తినకే హీ ఉపదేశమాత్ర సే అనేక శిష్య కృతార్థ హోగయే అర్థాత్ జ్ఞాన
కో ప్రాప్త హోగయే ఔర జిన కీ తామసీ బుద్ధి హోతీ హై, ఉన కో మరణపర్యంత ఉపదేశ
కరో తబ భీ ఉన కో ఆత్మస్వరూప కా జ్ఞాన నహిం హోతా హై, కింతు మహామోహ మేం
పడే రహతే హైం, ప్రహ్లాదజి కా పుత్ర విరోచన దైత్య థా ఉన కో బ్రహ్మజినే అనేక బార
ఉపదేశ కియా, తో భీ వహ మహామోహయుక్త హీ రహా, క్యోంకి వహ తామసీ బుద్ధివాలా
థా || ౧ ||

మోక్షో విషయవైరస్య బద్ధో వైషయి కో రసః |

ఏతావదేవ విజ్ఞానం యథేచ్ఛసి తథా కురు ॥ ౨ ॥

అన్వయ:- విషయవైరస్యమ్ మోక్షః, వైషయికః రసః బంధః విజ్ఞానమ్ ఏతావత్ ఏవ; యథా ఇచ్ఛసి తథా కురు ॥ ౨ ॥

అబ బంధ ఔర మోక్ష కా స్వరూప దిఖాతే హైం కి, విషయోం కే విషేం ఆసక్తి న కరనా య హీ మోక్ష హై ఔర విషయోం మేం ప్రతి కరనా య హీ బంధన హై, ఇతనా హీ గురు ఔర వేదాంత కే వాక్యోం సే జాననే యోగ్య హై, ఇస కారణ హే శిష్య ! జైసీ తేరీ రుచి హో వైసా కర ॥ ౨ ॥

వాగ్మిప్రాజ్ఞమహోద్యోగంజనం మూకజడాలనమ్ ।

కరోతితత్త్వబోధోఽయమతస్త్వక్తో బుభుక్షుభిః3

అన్వయ:- ఆయమ్ తత్త్వబోధః వాగ్మిప్రాజ్ఞమహోద్యోగమ్ జనమ్ మూకజడాలనమ్ కరోతి అతః బుభుక్షుభిః త్వక్తః ॥ 3 ॥

అబ ఇస బాత కా వర్ణన కరతే హైం కి, తత్త్వజ్ఞాన కే సివాయ కిసీ అన్య సే విషయాసక్తి కా నాశ నహీం హో సకతా హై, యహ ప్రసిద్ధ తత్త్వజ్ఞాన వాచాల పురుష కో మూక (గుంగా) కర దేతా హై, పణ్ణిత కో జడ కర దేతా హై, పరమ ఉద్యోగీ పురుషకో భీ ఆలసీ కర దేతా హై, క్యోంకి, మన కే ప్రత్యగత్మా కే విషేం లగనే సే జ్ఞానీ కీ వాణీ మన ఔర శరీర కీ వృత్తియే నష్ట హో జాతీ హైం ఇస కారణ హీ విషయభోగ కీ లాలసా కరనేవాలే పురుషోనే ఆత్మజ్ఞాన కా అనాదర కర రఖా హై ॥ 3 ॥

న త్వం దేహో న తే దేహో భోక్తా కర్తా న వా భవాన్ ।

చిద్రూపోఽసి సదా సాక్షీనిరపేక్షః సుఖం చర ॥ ౪ ॥

అన్వయ:- హే శిష్య ! త్వమ్ దేహః న, (తథా) తే దేహః న, భవాన్ కర్తా వా భోక్తా న, (యతః) (భవాన్) చిద్రూపః సదా సాక్షీ అసి, (అతః) నిరపేక్షః (సన్) సుఖం చర ॥ ౪ ॥

అబ తత్త్వజ్ఞాన కీ ప్రాప్తి కే అర్థ ఉపదేశ కరతే హైం కి, హే శిష్య ! తూ దేహరూప నహీం హై తథా తేరా దేహ నహీం హై క్యోంకి తూ వైతన్యరూప హై తిసీ ప్రకార తూ కర్మోం కా కరనేవాలా తథా కర్మఫల కా భోగనేవాలా నహీం హై, క్యోంకి కర్మ కరనా ఔర ఫల భోగనా యహ మన ఔర బుద్ధి కే ధర్మ హైం ఔర తూ తో మన ఔర బుద్ధి సే భిన్న సాక్షీమాత్ర ఇస ప్రకార హై జన ప్రకార ఘట కా దేఖనేవాలా ఘట సే భిన్న హోతా హై, ఇస కారణ హే శిష్య ! దేహ కే సంబంధీ జోస్త్రీపుత్రాది తిన సే ఉదాసిన హోకర సుఖపూర్వక విచర ॥ ౪ ॥

రాగద్వేషౌ మనోధర్మోం న మనస్తే కదాచన ।

నిర్వికల్పోఽసి బోధాత్మానిర్వికారః సుఖం చర ॥౫॥

అన్వయ:- రాగద్వేషౌ మనోధర్మీ (భవతః) మనః తే (సమ్బుద్ధి) కదాచన న (భవతి), (యతః త్వమ్) నిర్వికల్పః బోధాత్మా అసి, (అతః) నిర్వికారః (సన్) సుఖం చర ॥ ౫ ॥

హే శిష్య ! రాగ ఔర ద్వేష ఆది మన కే ధర్మ హైం తేరే నహీం హైం ఔర తేరా మన కే సాధ కదాపి సంబంధ నహీం హై, కోఽం కి తూ సంకల్పవికల్పరహిత జ్ఞానస్వరూప హై, ఇస కారణ తూ రాగాదివికారరహిత హోకర సుఖపూర్వక విచర ॥౫॥

సర్వభూతేషు చాత్మానం సర్వభూతాని చాత్మని ।

విజ్ఞాయనిరహంకారోనిర్మమత్త్వం సుఖీభవ ॥౬॥

అన్వయ:- సర్వభూతేషు చ ఆత్మానమ్ సర్వభూతాని చ ఆత్మని విజ్ఞాయ త్వమ్ నిరహంకారః నిర్మమః (సన్) సుఖీ భవ ॥ ౬ ॥

ఆత్మా సంపూర్ణ ప్రాణీయోం కే విషేం కారణరూప నే స్థిత హై, ఔర సంపూర్ణ ప్రాణీ ఆత్మా కే విషేం అధ్యస్త హైం ఇస ప్రకార జానకర మమతా ఔర అహంకారరహిత సుఖపూర్వక స్థిత హో ॥౬॥

విశ్వ స్ఫురతి యత్రేదం తరణ్ణా ఇవ సాగరే ।

తత్త్వమేవ న సన్దేహశ్చిన్మాత విజ్వరో భవ ॥౭॥

అన్వయ:- యత్ర ఇదమ్ విశ్వమ్ సాగరే తరణ్ణా ఇవ స్ఫురతి, తత్ త్వమ్ ఏవ (అత్ర) సన్దేహః న, (అతః) హే చిన్మాత ! (త్వమ్) విజ్వరః భవ ॥ ౭ ॥

జన ప్రకార సముద్ర కే విషేం జో తరంగ హైం వే కల్పిత ఔర అనిత్య హైం, తిసీ ప్రకార జన ఆత్మా కే విషేం యహ విశ్వ కల్పిత హై వహ తూ హీ హై, ఇస మేం కుఫ సందేహ నహీం హై, ఇస కారణ హే చైతన్యరూప శిష్య ! తూ సంపూర్ణ సన్తాపరహిత హో ॥౭॥

శ్రద్ధస్య తాత శ్రద్ధస్య నాత్ర మోహం కురుష్య భోః ।

జ్ఞానస్వరూపోభగవానాత్మా త్వం ప్రకృతేఃపరః ॥౮॥

అన్వయ:- భోః తాత ! శ్రద్ధస్య శ్రద్ధస్య, అత్ర మోహమ్ న కురుష్య (యతః) త్వమ్ జ్ఞానస్వరూపః భగవాన్ ప్రకృతేః పరః ఆత్మా (అసి) ॥ ౮ ॥

హే తాత ! గురు ఔర వేదాన్త కే వచనోపర విశ్వాస కర, విశ్వాస కర, ఆత్మా కీ చేతనస్వరూపతా కే విషయ మేం మోహ కహియే సంశయవిపర్యయస్వరూప అజ్ఞాన

మత కర, కోయ్కి తూ జ్ఞానస్వరూప, సర్వశక్తిమాన, ప్రకృతిసే పర ఆత్మస్వరూప హై
॥ ౮ ॥

గుణైః సంవేష్టితో దేహస్తిష్ఠత్వాయాతి యాతి చ ।
ఆత్మా న గన్తా నాగన్తా కిమేనమనుశోచసి ॥ ౯ ॥

అన్వయః- గుణైః సంవోష్ఠతః దేహః తిష్ఠతి ఆయాతి యాతి చ ఆత్మా న గన్తా న ఆగన్తా
(అతః) ఏనమ్ కిమ్ అనుశోచసి ॥ ౯ ॥

గుణ కహియే ఇంద్రియ ఆది సే వేష్టిత దేహ హి సంసార కే విషేం రహతా హై, ఆతా హై
ఔర జాతా హై ఔర ఆత్మా తో న జాతా న ఆతా హై, ఇన కారణ మైం జాఊంగా, మేరా
మరణ హోగా ఇత్యాది దేహ కే ధర్మోం సే ఆత్మా కే విషేం శోక మత కర, కోయ్కి ఆత్మా
తో సర్వవ్యాపీ ఔర నిత్యస్వరూప హై ॥ ౯ ॥

దేహస్తిష్ఠతు కల్పాంతం గచ్ఛత్స్వవైవ వా పునః ।
వ వృద్ధిః క్వ చ వా హానిస్తవ చిన్మాత్రరూపిణః ॥ ౧౦ ॥

అన్వయః- దేహః కల్పాంతమ్ తిష్ఠతు వా పునః అద్య ఏవ గచ్ఛతు; చిన్మాత్రరూపిణః తవ
క్వ హానిః వా క్వ చ వృద్ధిః ॥ ౧౦ ॥

హే శిష్య ! యహ దేహ కల్పపర్యంత స్థిత రహే, అథవా అబ హి నష్ట హో జాయ తో ఉస
సే తేరీ న హాని హోతీ హై ఔర న వృద్ధి హోతీ హై, కోయ్కి తూ తో కేవల చైతన్యస్వరూప
హై ॥ ౧౦ ॥

త్వయ్యనంతమహామ్నోధౌ విశ్వవీచిఃస్వభావతః ।
ఉదేతువాస్తమాయాతునతేవృద్ధిర్నవాక్షతి ॥ ౧౧ ॥

అన్వయః- అనంతమహామ్నోధౌ త్వయి స్వభావతః విశ్వవీచిః ఉదేతు వా అస్తమ్ ఆయాతు
తే వృద్ధిః న వా క్షతిః న ॥ ౧౧ ॥

హే శిష్య ! తూ చైతన్య అనంతస్వరూప హై ఔర జిన ప్రకార సముద్ధ కే విషేం తరంగ
ఉత్పన్న హోతీ హైం ఔర లీన హో జాతీ హైం, తిన ప్రకార తేరే (ఆత్మాకే) విషేం స్వభావ
సే సంసార కీ ఉత్పత్తి ఔర లయ హో జాతా హై, తిన సే తేరీ కిసీ ప్రకార కీ హాని అథవా
వృద్ధి నహిం హై ॥ ౧౧ ॥

తాతచిన్మాత్రరూపోఽసిన తే భిన్నమిదంజగత్ ।
అతఃకస్యకథంకుత్రహేయోపాదేయకల్పనా ॥ ౧౨ ॥

అన్వయ:- హే తాత ! (త్వమ్) చిన్నాత్రరూపః అసి, ఇదమ్ జగత్ తే భిన్నమ్ న, అతః హేయోపాదేయకల్పనా కస్య కుత్ర కథమ్ (స్యాత్) ॥ ౧౨ ॥

హే శిష్య ! తూ చైతన్యమాత్రస్వరూప హై, యహ జగత్ తుర్ము సే భిన్న నహిం హై, ఇస కారణ త్యాగనా ఔర గ్రహణ కరనా కహం బన సకతా హై ఔర కిస కా హో సకతా హై ఔర కిస మేం హో సకతా హై ॥ ౧౨ ॥

ఏకస్మిన్నవ్యయేశాన్తేచిదాకాశేఽమలేత్వయి ।

కుతోజన్మకుతోకమకుతోఽహఙ్కారఏవచ ॥ ౧౩ ॥

అన్వయ:- ఏకస్మిన్ అవ్యయే శాన్తే చిదాకాశే అమలే త్వయి జన్మ కుతః కర్మ కుతః, అహఙ్కారః చ ఏవ కుతః ॥ ౧౩ ॥

హే శిష్య ! తూ అచినాశీ, ఏక, శాంత, చైతన్యాకాశస్వరూప ఔర నిర్మలాకాశస్వరూప హై, ఇస కారణ తేరా జన్మ నహిం హోతా హై తథా తేరే విషేం అహంకార హోనా భీ నహిం ఘట సకతా హై, క్యోంకి క్యోఁక ద్వితీయ వస్తు హోయ తో అహంకార హోతా హై, తథా తేరే విషేం జన్మ హోనా భీ నహిం బన సకతా హై, క్యోంకి అహంకార కే బినా కర్మ నహిం హోతా హై, ఇస కారణ తూ శుద్ధస్వరూప హై ॥ ౧౩ ॥

యత్త్వం పశ్యసి తత్రేకస్త్యమేవ ప్రతిభాసనే । కిం పృథక్ భాసతే స్వర్ణాత్కటకాంగదనూపురమ్ ॥ ౧౪ ॥

అన్వయ:- యత్ త్వమ్ పశ్యసి తత్ర త్వమ్ ఏవ ఏకః ప్రతిభాసనే; కటకాఙ్గదనూపురమ్ కిమ్ స్వర్ణాత్ పృథక్ భాసతే ॥ ౧౪ ॥

జిస ప్రకార కటక, బాజుబంద ఔర నూపుర ఆది ఆభూషణోం కే విషేం ఏక సువర్ణ హీ భాసతా హై, తిసీ ప్రకార జిస ౨ కార్య కో తూ దేఖతా హై తిస ౨ కార్య కే విషేం ఏక కారణ స్వరూప తూ హీ (ఆత్మా హీ) భాసతా హై ॥ ౧౪ ॥

అయం సోఽహమయం నాహం విభాగమితి సన్న్యజి ।

సర్వమాత్మేతి నిశ్చిత్స్య నిఃసంకల్పఃసుఖీభవ ॥ ౧౫ ॥

అన్వయ:- సః అయమ్ అహమ్, అయమ్ అహమ్ న ఇతి విభాగమ్ సంన్యజ, (తథా) సర్వమ్ ఆత్మా ఇతి నిశ్చిత్స్య నిఃసంకల్పః (సన్) సుఖీ భవ ॥ ౧౫ ॥

యహ జో సంపూర్ణ దేహ ఆది పదార్థ హైం తిస కా మైం సాక్షీ హూం ఔర మైం దేహ, ఇంద్రియ ఆదిరూప నహిం హూం అథవా యహ మైం హూం ఔర యహ మైం నహిం హూం, ఇస భేద కా త్యాగ కర ఔర సంపూర్ణ జగత్ ఆత్మా హీ హై ఐసా నిశ్చయ కరకే, సమూర్ణ సంకల్ప వికల్పోం కో త్యాగకర సుఖీ హో ॥ ౧౫ ॥

తవైవాజ్ఞానతో విశ్వం త్వమేకః పరమార్థతః |

త్వత్తోఽన్యో నాస్తి సంసారీ నసంసారీచ కశ్చన || ౧౬ ||

అన్వయః-విశ్వమ్ తవ ఆజ్ఞానతః ఏవ (భవతి), పరమార్థతః త్వమ్ ఏకః (ఏవ అతః) సంసారీ త్వత్తః అన్యః న అస్తి: అసం. సారీ చ కశ్చన (త్వత్తః అన్యః) న (అస్తి) || ౧౬ ||

హే శిష్య ! తేరే ఆజ్ఞాన సే హీ విశ్వ భాసతా హై, వాస్తవ మేం సంసార కోఈ నహీం హై, పరమార్థస్వరూప అద్వితీయ తూ ఏక హీ హై, ఇన కారణ హీ తుర్ము సే అన్య కోఈ సంసారీ అథవా అసంసారీ నహీం హై || ౧౬ ||

భ్రాన్తిమాత్రమిదం విశ్వం న కిచ్ఛేదితి నిశ్చయీ |

నిర్వాసనఃస్ఫూర్తిమాత్రో న కిచ్ఛేదివ శామ్యతి || ౧౭ ||

అన్వయః- ఇదమ్ విశ్వమ్ భ్రాన్తిమాత్రమ్ కిచ్ఛేత్ న, ఇతి నిశ్చయీ (పరుషః) నిర్వాసనః స్ఫూర్తిమాత్రః (సన్) న కిశ్చిత శామ్యతి || ౧౭ ||

యహ విశ్వ భాంతిమాత్ర సే కల్పిత హై, వాస్తవ మేం కించిన్మాత్ర భీ సత్య నహీం హై, ఇన ప్రకార జన కో నిశ్చయ హుఆ హై వహ పురుష వాసనారహిత ఔర ప్రకాశస్వరూప హోకర కేవల చైతన్యస్వరూప కే విషేం శాన్తి కో ప్రాప్త హోతా హై || ౧౭ ||

ఏక ఏవ భవామ్భోధావాసీదస్తి భవిష్యతి | నతేబన్దోఽస్తి మోక్షో వా కృతకృత్యఃసుఖం చర || ౧౮ ||

అన్వయః- భవామ్భోధౌ ఏకః ఏవ ఆసీత్, అస్తి భవిష్యతి, (అతః) తే బన్ధః వా మోక్షః న అస్తి (అతః త్వమ్) కృతకృత్యః (సన్) సుఖం చర || ౧౮ ||

భూత భవిష్యత్ ఔర వర్తమానరూప త్రికాలమేం భీ ఇన సంసారసముద్ధ కే విషేం తూ హీ థా ఔర తూ హీ హై తథా తూ హీ హోగా అర్థాత్ ఇన సంసార కే విషేం సదా ఏక తూ హీ రహో హై, ఇన కారణ తేరా బంధ ఔర మోక్ష నహీం హై, సో కృతార్థ హుఆ తూ సుఖపూర్వక విచర || ౧౮ ||

మా సజ్కుల్పవికల్పాభ్యాం చిత్తం ఙ్కోభయ చిన్మయ |

ఉపశామ్య సుఖం తిష్ఠ స్వాత్మన్యానన్దవిగ్రహే || ౧౯ ||

అన్వయః- (హే శిష్య !) చిన్మయ ! సజ్కుల్పవికల్పాభ్యామ్ చిత్తమ్ మా ఙ్కోభయ ఉపశామ్య ఆనన్దవిగ్రహే స్వాత్మని సుఖమ్ తిష్ఠ || ౧౯ ||

హే శిష్య ! తూ చైతన్యస్వరూప హై, సంకల్ప ఔర వికల్పోం నే చిత్త కో చలాయమాన మత కర, కింతు చిత్త కో సంకల్పవికల్పోం నే శాంత కర కే ఆనందరూపఆత్మస్వరూప కే విషేం సుఖపూర్వక స్థిత హో || ౧౯ ||

త్యజైవ ధ్యానం సర్వత్ర మా కింఞ్చిద్ధృదిధారయ ||

ఆత్మా త్వం ముక్త ఏవాసి కిం విమృశ్య కరిష్యసి || ౨౦ ||

అన్వయ:- సర్వత్ర ఏవ ధ్యానమ్ త్యజ, హది కింఞ్చిత్ అపి మా ధారయ , ఆత్మా త్వమ్ ముక్తః ఏవ అసి, (అతః) విమృశ్య కిమ్ కరిష్యసి || ౨౦ ||

హే శిష్య! సర్వత్ర హీ ధ్యాన కా త్యాగ కర, కుఘ భీ సంకల్ప వికల్ప హృదయ కే విషేధారణ మత కర, కోఽంకి ఆత్మరూప తూ నదా ముక్త హీ హై, ఫిర విచార (ధ్యాన) కర కే ఔర క్యా ఫల ప్రాప్త కరేగా || ౨౦ ||

ఇతి శ్రీమదష్టావక్రమునివిరచితాయాం బ్రహ్మవిద్యాయాం భాషాటీకయా సహితం తత్త్వోపదేశవింశతికం నామ పఞ్చదశం ప్రకరణం సమాప్తమ్ || ౧౯ ||

=====

అథ షోడశం ప్రకరణమ్ ౧౬.

ఆచక్ష్య శ్శృణు వాతాత నానాశాస్త్రాణ్యనేకశః |

తథాపి న తవ స్వాస్థ్యంసర్వవిస్మరణాహతే || ౧ ||

అన్వయ:- హే తాత ! నానాశాస్త్రాణి అనేకశః ఆచక్ష్య వా శ్శృణు తథాపి సర్వవిస్మరణాత్ ఋతే తవ స్వాస్థ్యమ్ న స్యాత్ || ౧ ||

తత్వజ్ఞాన కే ఉపదేశ నే జగత్ కో ఆత్మస్వరూప నే దేఖనా ఔర తృష్టా కా నాశ కరనా హీ ముక్తి కహాతీ హై, యహ విషయ వర్ణన కరతే హైం, హే శిష్య ! తూ నానా ప్రకార కే శాస్త్రోం కో అనేక బార అన్య పురుషోం కే అర్థ ఉపదేశ కర అథవా అనేక బార శ్రవణ కర పరంతు సబ కో భూలే బినా అర్థాత్ సంపూర్ణ వస్తు కే భేద కా త్యాగ కియే బినా స్వస్థతా అర్థాత ముక్తి కదాపి నహిం హోగీ కింతు సంపూర్ణ వస్తుఁ మేం భేద దృష్టి కా త్యాగ కరనే నే హీ మోక్ష హోగా | తహం శిష్య శంకా కరతా హై కి, సుషుప్తి అవస్థా కే విషేం కీసి వస్తు కా భీ భాన నహిం హోతా హై ఇన కారణ సుషుప్తి అవస్థా మేం సంపూర్ణ ప్రాణియోం కా మోక్ష హో జానా చాహియే | ఇన శంకా కా గురు సమాధాన కరతే హైం కి సుషుప్తి మేం సంపూర్ణ వస్తుఁ కా భాన తో నహిం రహతా హై పరంతు ఏక అజ్ఞాన కా భాన తో రహతా హై, ఇన కారణ మోక్ష నహిం హోతా హై ఔర జీవన్ముక్త కా తో అజ్ఞానసహిత జగన్మాత్ర కా జ్ఞాన నహిం రహతా హై, ఇన కారణ ఉన కా ముక్తి హుషహో సమర్ఘనా చాహియే || ౧ ||

భోగం కర్మ సమాధి వా కురు విజ్ఞ తథాపి తే |
చిత్తం నిరస్తస్వస్వాశమత్యర్థరోచయిష్యతి || ౨ ||

అన్వయ:- హే విజ్ఞ ! (త్వమ్) భోగమ్ కర్మ వా సమాధిమ్ కురు తథాపి తే చిత్తమ్
అత్యర్థమ్ నిరస్తస్వస్వాశమ్ రోచయిష్యతి || ౨ ||

హే శిష్య ! తూ జ్ఞానసంపన్న హోకర విషయభోగ కర అథవా సకామ కర్మ కర అథవా
సమాధి కో కర తథాపి సంపూర్ణ వస్తుఓం కే విస్మరణ నే సబ ప్రకార కీ ఆశా నే రహిత
తేరా చిత్త ఆత్మస్కరూప కే వి హీ అధిక రుచి కో ఉత్పన్న కరోగా || ౨ ||

ఆయాసాత్పకతో దుఃఖీ నైనం జానాతి కశ్చన |
అనేనైవోపదేశేన ధన్యః ప్రాప్నోతి నిర్వృతిమ్ || ౩ ||

అన్వయ:- సకల: ఆయాసాత్ దుఃఖీ (భవతి), (పరస్తు) ఏనమ్ కశ్చన న జానాతి; అనేన
ఉపదేశేన ఏవ ధన్యః నిర్వృతిమ్ మామోతి || ౩ ||

ప్రాణిమాత్ర విషయ కే పరిశ్రమ నే దుఃఖీ హోతే హైం పరంతు కోఈ ఇస వార్తా కో నహీం
జానతా| క్యోంకి విషయానంద కే విషేం నిమగ్న హోతా హై, జో భాగ్యవాన్ పురుష హోతా
హై వహ సద్గురు నే ఇస ఉపదేశ కో గ్రహణ కర కే పరమ సుఖ కో ప్రాప్త హోతా హై || ౩ ||

వ్యాపారేఖిద్యతే యస్తు నిమేషోన్మేషయోరపి |
తస్యాలస్యధురీణస్థ సుఖం నాన్యస్య కస్యచిత్ || ౪ ||

అన్వయ:- యః తు నిమేషోన్మేషయోః అపి వ్యాపారే ఖిద్యతే ఆలస్యధురీణస్య తస్య (ఏవ)
సుఖమ్ (భవతి), అన్యస్య కస్యచిత్ న || ౪ ||

జో పురుష నేత్రోం కే నిమేష ఉన్మేష కే వ్యాపార మేం అర్థాత్ నేత్రోం కే ఖోలనేమూందనమేం
భీ పరిశ్రమ మానకర దుఃఖిత హోతా హై, ఇస పరమ ఆలసీకో హీ అర్థాత్ ఉస నిష్క్రియ
పురుషకో హీ పరమ సుఖ మిలతా హై, అన్య కిసీకో హీ నహీం || ౪ ||

ఇదం కృతమిదం నేతి ద్వస్తైర్ముక్తం యదా మనః |
ధర్మార్థకామమోక్షేషు నిరపేక్షం తదా భవేత్ || ౫ ||

అన్వయ:- ఇదమ్ కృతమ్, ఇదమ్ న (కృతమ్), ఇతి ద్వస్తైః యదా మనః ముక్తమ్ (భవతి)
తదా ధర్మార్థకామమోక్షేషు నిరపేక్షమ్ భవేత్ || ౫ ||

జన కే మన కా ద్వైతభావ నష్ట హో జాయ అర్థాత్ యహ కార్య కరనా చాహియే, యహ
నహీం కరనా చాహియే, యహ విధినిషేధరూపీ ఇన్య జన కే మన నే దూర హో జాయ,

వహా పురుష ధర్మ, అర్థ, కామ ఔర మోక్ష ఇన చారోమేం భీ ఇచ్చా న కరే, కోయ్కి వహా పురుష జీవన్ముక్త అవస్థా కో ప్రాప్త హో జాతా హై || ౫ ||

విరక్తో విషయద్వేష్టా రాగీ విషయలోలుపః ।
గ్రహమోక్షవిహీనస్తు న విరక్తో నరాగవాన్ || ౬ ||

అన్వయ:- విరక్తః విషయద్వేష్టా (భవతి), రాగీ విషయలోలుపః (భవతి) గ్రహమోక్షవిహీనః తు న విరక్తః (భవతి) న రాగవాన (భవతి) || ౬ ||

జో పురుష విషయ నే ద్వేష కరతా హై వహా విరక్త కహతా హై ఔర జో విషయోం మేం అతిలాలసా కరతా హై వహా రాగీ (కాముక) కహతా హై, పరంతు జో గ్రహణ ఔర మోక్ష నే రహిత జ్ఞానీ హోతా హై, వహా న విషయోం నే ద్వేష కరతా హై, ఔర న విషయోం నే ప్రీతి కరతా హై అర్థాత్ ప్రారబ్ధయోగానుసార జో ప్రాప్త హోయ ఉన కా త్యాగ నహీం కరతా హై ఔర

అప్రాప్త వస్తు కే మిలనే కీ ఇచ్చా నహీం కరతా హై ఇన కారణ జీవన్ముక్త పురుష విరక్త ఔర రాగీ దోనోం నే విలక్షణ హోతా హై || ౬ ||

హేయోపాదేయతా తావత్సంసారవిటపాంకురః ।
స్పహా జీవతి యావ? నిర్విచారదశాస్పదమ్ || ౭ ||

అన్వయ:- నిర్విచారదశాస్పదమ్ స్పహా యావత్ జీవతి తావత్ వై హేయోపాదేయతా సంసారవిటపాంకురః (భవతి) || ౭ ||

తహం శంకా హోతీ హై కి, జ్ఞానియోం కే విషేం తో త్యాగ ఔర గ్రహణ కా వ్యవహార దేఖనే మేం ఆతా హై । తహం కహతే హైం కి జిన సమయపర్యంత అజ్ఞానదశా కే నివాస కరనే కా స్థానరూప ఇచ్చా రహతీ హై తిన సమయపర్యంత హి పురుష కా గ్రహణ కరనా ఔర త్యాగనారూప సంసారరూపీ వృక్ష కా అంకుర రహతా హై ఔర జ్ఞానియోం కా తో ఇచ్చా న హోనే కే కారణ త్యాగనా ఔర గ్రహణ కరనా దేఖనే మాత్ర హోతే హైం || ౭ ||

ప్రవృత్తౌ జాయతే రాగో నివృత్తౌ ద్వేష ఏవ హి ।
నిర్ద్వంద్యో బాలవద్విమానేవమేవ వ్యవస్థితః || ౮ ||

అన్వయ:- హి ప్రవృత్తౌ రాగః, నివృత్తౌ ఏవ ద్వేషః జాయతే (అతః) ధీమాన్ బాలవత్ నిఈన్ద్రః (సన్) ఏవమ్ ఏవ వ్యవస్థితః భవేత్ ౮

యది విషయోం మేం ప్రీతి కరే తో ప్రీతి దినపర దిన బధతీ జాతీ హై ఔర విషయోం నే ద్వేషపూర్వక నివృత్త హోయ

తో దినపర దిన విషయోం మేం ద్వేష హోతా జాతా హై; ఇన కారణ జ్ఞానీ పురుష శుభ ఔర ఆశుభ కే విచారరహిత జో బాలక తిన కీ సమాన రాగద్వేషరహిత హోకర సంగపూర్వక జో విషయోం మేం ప్రవృత్తి కరనా ఔర ద్వేషపూర్వక జో విషయోం నే నివృత్త హోనా ఇన దోనోం నే రహిత హోకర రహా ఔర ప్రారబ్ధకర్మానుసార జో ప్రాప్త హోయ ఉన మేం ప్రవృత్త హోయ ఔర అప్రాప్తి కీ ఇచ్చా న కరే || ౮ ||

హాతుమిచ్ఛతి సంసారం రాగీదుఃఖజిహాసయా |
వీతరాగోహి నిర్ముక్తస్తస్మిన్నపి న ఖిద్యతి || ౯ ||

అన్వయ:- రాగీ దుఃఖజిహాసయా సంసారమ్ హాతుమ్ ఇచ్ఛతి; హి వీతరాగః నిర్ముక్తః (సన్) తస్మిన్ అపి న ఖిద్యతి || ౯ ||

జో విషయాసక్త పురుష హై వహా అత్యంత దుఃఖ భోగనే కే అనంతర, దుఃఖోం కే దూర హానే కీ ఇచ్చా కర కే సంసార కో త్యాగ కరనే కీ ఇచ్చా కరతా హై ఔర జో వైరాగ్యవాన్ పురుష హై వహా దుఃఖోం నే రహిత హుఆ సంసార మేం రహకర భీ ఖేద కో నహిం ప్రాప్త హోతా హై || ౯ ||

యస్యాభిమానో మోక్షేఽపి దేహేఽపి మమతా తథా |
న చ జ్ఞానీ న వా యోగీ కేవలం దుఃఖభాగసౌ || ౧౦ ||

అన్వయ:- యస్య మోక్షే అపి అభిమానః తథా దేహే అపి మమతా ఆసౌ న చ జ్ఞానీ న వా యోగీ (కిన్తు) కేవలమ్ దుఃఖభాక్ ౧౦

జిన పురుష కో ఐసా అభిమాన హై కి, మైం ముక్త హూం, త్యాగీ హూం, మేరా శరీర ఉపవాస ఆది అనేక ప్రకార కే కష్ట సహనే మేం సమర్థ హై ఔర జిన కా దేహా కే విషేం మమత్వ హై, వహా పురుష న జ్ఞానీ హై, న యోగీ హై కింతు కేవల దుఃఖీ హై, కోయోకి ఉన కా అభిమాన ఔర మమతా దూర నహిం హుప హైం || ౧౦ ||

హరో యాపదేష్టా తే హరిః కమలజోఽపి వా |
తథాపి న తవ స్వాస్థ్యం సర్వవిస్మరణాహతే || ౧౧ ||

అన్వయ:- యది హరః వా హరిః (అథవా) కమలజః అపి తే ఉపదేష్టా (స్యాత్) తథాపి సర్వవిస్మరణాత్ ఋతే తవ స్వాస్థ్యమ న స్యాత్ || ౧౧ ||

హే శిష్య ! సాక్షాత్ సదాశివ తథా విష్ణు భగవాన్ ఔర బ్రహ్మజీ యే తీనోం మహాసమర్థ భీ తేరే కో ఉపదేశ కరేం, తా భీ సంపూర్ణ ప్రాకృత, అనిత్య వస్తుఓం కీ విస్మృతి బినా తేరా చిత్త శాంతి కో ప్రాప్త నహిం హోయగా ఔర జీవన్ముక్తదశా కా సుఖ ప్రాప్త నహిం హోయగా || ౧౧ ||

ఇతి శ్రీమదృష్టావక్రమునివిరచితాయాం బ్రహ్మవిద్యాయాం భాషాటీకయా సహితం
విశేషోపదేశం నామ షోడశం ప్రకరణం సమాప్తమ్ ॥ ౧౬ ॥

=====

అథ సప్తదశం ప్రకరణమ్ ౧౭.

తేన జ్ఞానఫలం ప్రాప్తం యోగాభ్యాసఫలం తథా ।

తృప్తః స్వచ్ఛేన్ద్రియో నిత్యమే- కా కీ రమతే తు యః ॥ ౧ ॥

అన్వయః- యః తు తృప్తః స్వచ్ఛేన్ద్రియః (సన్) నిత్యమ్ ఏ కా కీ రమతే; తేన జ్ఞానఫలం
తథా యోగాభ్యాసఫలమ్ ప్రాప్తమ్ ॥ ౧ ॥

అబ అన్య పురుషోంకీ భీ జ్ఞాన మేం ప్రవృత్తి హోనే కే అర్థ తత్వజ్ఞాన కే ఫల కా నిరూపణ
కరనే కీ ఇచ్చా కరతే హువ గురు ప్రథమ తత్వజ్ఞాన కీ దశా కా నిరూపణ కరతే హైం
జో పురుష ఇంద్రియోం కో విషయోం సే హటాకర ఔర అపనే స్వరూపమేం హీ తృప్త
హోకర విషయసంయోగ కే బినా ఇకలా హీ సదా ఆత్మా కే విషేం రమణ కరతా హై, ఉన
పురుషనే హీ జ్ఞాన కా తథా యోగ కా ఫల పాయా హై ॥ ౧ ॥

న కదాచిజగత్స్యస్మిన్తత్వజ్ఞో హన్త ఖిద్యతి ।

యత ఏకేన తేనేదం పూర్ణ బ్రహ్మాణ్డమణ్డలమ్ ॥ ౨ ॥

అన్వయః- హన్త ! తత్వజ్ఞః కదాచిత్ అస్మిన్ జగతి న ఖిద్యతి; యతః ఏకేన ఇదం
బ్రహ్మాణ్డమణ్డలమ్ పూర్ణమ్ ॥ ౨ ॥

హే శిష్య ! ఇన సంసార కే విషేం ఆత్మతత్వజ్ఞానీ కదాపి ఖేద కో నహిం ప్రాప్త హోతా హై,
కోంకి తిన ఇకలే సే హీ యహ బ్రహ్మాణ్డమండల పూర్ణ హై, సో దూసరే కే న హోనే సే
ఖేద కిన ప్రకార హో సకతా హై, సోఈ శ్రుతిమేం భీ కహా హై “ ద్వివీతీయా? భయం భవతి
॥ ౨ ॥

సజాతు విషయాః కేపి స్వారామం హర్షయన్త్యపి ।

సల్లకీపల్లవప్రీతభివేభం నిమ్బపల్లవాః ॥ ౩ ॥

అన్వయః- సల్లకీపల్లవప్రీతమ్ ఇభం నిమ్బపల్లవాః ఇవ అపి కే అపి విషయాః స్వారామం
జాతు న హర్షయన్తి ॥ ౩ ॥

జో నిరంతర ఆత్మా కే విషేం రమతా హై, వహ ఆత్మారామ కహాతా హై, తిన ఆత్మారామ
పురుష కో జగత్ కే కోఈ విషయ క్యా ప్రసన్న కర సకతే హైం, జిన ప్రకార ఏక
మహామదోన్మత్త హస్తీ వన మేం హజార హస్తీయోం కే ర్ఘుండ మేం విహార కరతా హై
ఔర పరమ మధురస్వాదవాలీ సల్లకీనామక లతా కే కోమల పత్తోం కా ప్రేమపూర్వక భక్షణ

కరతా హై, ఔర కడువే నీమ కే పత్తో నే ప్రసన్న నహీం హోతా హై, తిసీ ప్రకార జ్ఞానీ భీ
పరమ మధుర ఆత్మా కా స్వాద తేతా హై ఔర విషయోం కే సుఖోం కో పరమ కడుఆ
జానకర త్యాగ దేతా హై అర్థాత్ ఉన కీ ఓర దృష్టి భీ నహీం దేతా హై || 3 ||

యస్తు భోగేషు భుక్తేషు న భవత్యధివాసితా |
అభుక్తేషు నిరాకాంక్షీ తాహశో భవదులభః || ౪ ||

అన్వయ:- యః తు భుక్తేషు భోగేషు అధివాసితా న భవతి: (తథా) అభుక్తేషు నిరాకాంక్షీ (భవతి) తాదృశః (పురుషః) భవదుర్లభః || ౪ ||

జన కీ భోగే హుష విషయోం మేం ఆసక్తి నహీం హోతీ హై, ఔర నహీం భోగే హుష
విషయోం మేం అభిలాషా నహీం హోతీ హై, ఐసా పురుష సంసార మేం దుర్లభ హై అర్థాత్
కరోడోం మేం ఏక ఆదమీ హోతా హై || ౪ ||

బుభుక్షురిహ సంసారే ముముక్షురపి దృశ్యతే |
భోగమోక్షనిరాకాంక్షీవరలోహి మహాశయః || ౫ ||

అన్వయ:- ఇహ సంసారే బుభుక్షుః ముముక్షుః అపి దృశ్యతే హి భోగమోక్షనిరాకాంక్షీ
మహాశయః విరలః || ౫ ||

ఇస సంసార మేం విషయభోగ కీ అభిలాషా కరనేవాలే భీ బహుత దేఖనే మేం ఆతే హైం
ఔర మోక్ష కీ ఇచ్చా కరనేవాలే భీ బహుత దేఖనే మేం ఆతే హైం పరంతు విషయభోగ
ఔర మోక్ష దోనోం కీ ఇచ్చా న కరనేవాలా తథా పూర్ణబ్రహ్మ కే విషేం అంతఃకరణ
లగానేవాలా విరలా హి హోతా హై, సోఈ శ్రీకృష్ణభగవాన్నే భగవద్వీతా కే విషేం కహా హై
కి “యతతామపి సిద్ధానాం కశ్చిన్నాం వేత్తి తత్వతః” || ౫ ||

ధర్మార్థకామమోక్షేషుజీవితే మరణే తథా |
కస్యోప్యధారచిత్తస్యహేయోపాదేయతాన హి || ౬ ||

అన్వయ:- ధర్మార్థకామమోక్షేషు జీవితే తథా మరణే కస్య అపి ఉదారచిత్తస్య హి
హేయోపాదేయతా న || ౬ ||

ధర్మ, అర్థ, కామ ఔర మోక్ష యే చార పరమ ఫల హైం, ఇన కే విషేం సంపూర్ణ ప్రాణీయోం
కా అంతఃకరణ బంధా హై తథా సంపూర్ణ ప్రాణీయోం కో జన్మమరణ కా భయ రహతా
హై, పరంతు జ్ఞానీ పురుష కా మన ధర్మాది కే విషేం నహీం బంధతా హై ఔర జో జ్ఞానీ
తిన ధర్మాదిక కో సుఖరూప జానకర గ్రహణ నహీం కరతా హై ఔర దుఃఖరూప జానకర

త్యాగతా నహిం హై, తథా జీవనమరణ సే అపనీ కుభ వృద్ధి ఔర హాని నహిం సమర్పుతా
హై ఐసా జ్ఞానీ కోఈ విరలా హీ హోతా హై ॥ ౬ ॥

వాఙ్మా న విశ్వవిలయే న ద్వేషస్తస్య చ స్థితౌ ।
యథా జీవికయా తస్మాద్ధన్య ఆస్తే యథాసుఖమ్ ॥ ౭ ॥

అన్వయ:- (యస్య) విశ్వవిలయే వాఙ్మా న, తస్య స్థితౌ చ దేషః న (అస్తి) తస్మాత్ ధన్యః
(సః) యథాజీవికయా యథాసుఖమ్ ఆస్తే ॥ ౭ ॥

జో జ్ఞానీ హై, ఉన కో ఇన విశ్వ కే నాశ కీ ఇచ్ఛా నహిం హోతీ హై తథా తిన విశ్వ కీ
స్థితీన ద్వేష నహిం హోతా హై, కోయికి వహ జ్ఞానీ తో జానతా హై కి, సదా సర్వత్ర ఏక
బ్రహ్మ హీ ప్రకాశ కర రహ హై ఔర ప్రారబ్ధకర్మానుసార దేహ కో ధారణ కరతా హై తథా
సదా సుఖరూప రహతా హై ఐసా జ్ఞానీ పురుష ధన్య హై ॥ ౭ ॥

కృతార్థోఽనేన జ్ఞానేనేత్యేవం గలితధీః కృతీ।
పశ్యన్ శృణ్వన్ స్టశన జిఘనశ్చన్నాస్తే యథాసుఖమ్ ॥ ౮ ॥

అన్వయ:- అనేన జ్ఞానేన (అహమ్) కృతార్థః ఇతి ఏవమ్ గలి. తధీః కృతీ పశ్యన్ శృణ్వన్
స్పృశన్ జిఘ్రన్ అనన్ యథాసుఖమ్ ఆస్తే ॥ ౮ ॥

ఇన “ తత్వమసి ” ఆది మహావాక్య కే జ్ఞాన సే మైం కృతార్థ హోగయా హూం ఐసా
నిశ్చయ హోనే సే దేహాది కే విషేం జిన కీ ఆత్మబుద్ధి నష్ట హో గఈ హై, ఐసా జ్ఞానీ
దేఖతా హుఆ, శ్రవణ కరతా హుఆ, స్పర్శ కరతా హుఆ, సూంఘతా హుఆ తథా భక్షణ
కరతా హుఆ భీ సుఖపూర్వక హీ స్థిత హోతా హై అర్థాత్ మైం జ్ఞాన సే కృతార్థ హోగయా
ఐనీ బుద్ధి కే కారణ, బాహ్య ఇంద్రియోం కా వ్యాపార హోనేపర భీ మూర్ఖ కీ సమాన జ్ఞానీ
కో ఖేద నహిం హోతా హై ॥ ౮ ॥

శూన్యా దృష్టిర్వృథా చేష్టా వికలానీన్ద్రియాణి చ ।
న స్పృహో న విరక్తిర్వా ఊణసంసారసాగరే ॥ ౯ ॥

అన్వయ:- ఊణసంసారసాగరే (పురుషే) దృష్టిః శూన్యా, చేష్టా వృథా, ఇన్ద్రియాణి చ
వికలాని, స్పృహో న వా విరక్తిః న ॥ ౯ ॥

జిన జ్ఞానీ కా సంసారసాగర ఊణ హో జాతా హై ఉన కో విషయభోగ కీ ఇచ్ఛా నహిం
హోతీ హై ఔర విషయోం సే విరక్తి భీ నహిం హోతీ హై, కోయికి జ్ఞానీ కీ దృష్టి కహియే
మన కా వ్యాపార శూన్య కహియే సంకల్పవికల్పరహిత హోతా హై ఔర చేష్టా కహియే
శరీర కా వ్యాపార వృథా కహియే ఫల కీ ఇచ్ఛా సే రహిత హోతా హై తథా నేత్ర ఆది

ఇంద్రియే వికల కహియే సమీప మేం ఆయే హువ భీ విషయోం కో యథార్థ రూప సే
 న జాననేవాలీ హోతీ హైం సోఈ భగవదీతా కే విషేం కహా భీ హై కి “ యస్మిన్ జాగ్రతి
 భూతాని సా నిశా పశ్యతో మునేః ” ॥ ౧౯ ॥

న జాగర్తి న నిద్రాతి నోన్మీలతి న మీలతి ।
 అహో పరదశా కాపి వర్తతే ముక్తచేతసః ॥ ౧౦ ॥

అన్వయ:- న జాగర్తి న నిద్రాతి న ఉన్మీలతి న మీలతి, అహో ముక్తచేతసః కా అపి పరదశా
 వర్తతే ॥ ౧౦ ॥

న జాగతా హై, న శయన కరతా హై, న నేత్రోం కే పలకోం కో ఖోలతా హై, న మీచతా హై
 అర్థాత్ సంపూర్ణ విషయోం కో బ్రహ్మరూప దేఖతా హై, ఇస కారణ ఆశ్చర్య హై కి, ముక్త
 హై చిత్త జిస కా ఐనే జ్ఞానీ కీ కోఈ పరమ ఉత్కృష్ట దశా హై ॥ ౧౦ ॥

సర్వత్ర దృశ్యతే స్వస్థః సర్వత్ర విమలాశయః ।
 సమస్తవాసనాముక్తో ముక్తః సర్వత్ర రాజతే ॥ ౧౧ ॥

అన్వయ:- ముక్తః సర్వత్ర స్వస్థః సర్వత్ర విమలాశయః (చ) దృశ్యతే; (తథా)
 సమస్తవాసనాముక్తః (సన్) సర్వత్ర రాజతే ॥ ౧౧ ॥

జీవన్ముక్త జ్ఞానీ పురుష సుఖ దుఃఖాది సర్వత్ర స్వస్థ చిత్త రహనేవాలా ఔర శత్రు మిత్ర ఆది
 సబ కే విషేం నిర్మల అంతఃకరణవాలా (సమదర్శి) దీఖతా హై ఔర సంపూర్ణ వాసనాఓం
 సే రహిత హోకర సబ అవస్థాఓం కే విషేం ఆత్మస్వరూప కే విషేం విరాజమాన హోతా
 హై ॥ ౧౧ ॥

పశ్యన్ శృణ్వన్ స్తశన జిఘనశ్చన్మృష్టాన్వదన్ వజన్ ।
 ఈహితానీహితైర్ముక్తో ముక్త ఏవ మహాశయః ॥ ౧౨ ॥

అన్వయ:- పశ్యన్ శృణ్వన్ స్పృశన్ జివన్ అనన్ గృహ్ణాన్ వదన వజన (ఆప)
 ఈహితానీహితః ముక్తః మహాశయః ముక్తః ఏవ ॥ ౧౨ ॥

దేఖతా హుఆ, సునతా హుఆ, స్పర్శ కరతా హుఆ, సూంఘతా హుఆ, గ్రహణ కరతా
 హుఆ, భోజన కరతా హుఆ, కథన కరతా హుఆ తథా గమన కరతా హుఆ భీ ఇచ్ఛా
 ఔర ద్వేష సే రహిత బ్రహ్మ కే విషేం చిత్త లగానేవాలా ముక్త హీ హై ॥ ౧౨ ॥

సుఖే దుఃఖే నరే నాయాఽ సమృత్సు చ విపత్సుచ ।
 విశేషో వైవ ధీరస్య సర్వత్ర సమదర్శినః ॥ ౧౫ ॥

అన్వయ:- సుఖే దుఃఖే, నరే నా-మ్ సమ్పత్సు, చ విపత్సు చ ధీరస్య సర్వత్ర సమదర్శినః
విశేషః న ఏవ || ౧౫ ||

సంపూర్ణ వస్తుటం కే విషేం ఏక ఆత్మదృష్టి కరనేవాలే జిన ధీర పురుష కా మన సుఖ కే విష
భౌర స్త్రీవిలాస కే విషేం తథా సంపత్తి కే విషేం ప్రసన్న నహిం హోతా హై భౌర మహాదుఃఖ
తథా విపత్తి కే విషేం కంపాయమాన నహిం హోతా హై వహీ ముక్త హై || ౧౫ ||

న హింసా వైవ కారుణ్యం నౌద్ధత్యం న చ దీనతా |
నాశ్చర్య వైవ చ ఙ్కోభః క్షీణ సంసరణే నరే || ౧౬ ||

అన్వయ:- క్షీణసంసరణే నరే హింసా న, కారుణ్యమ్ న, బౌద్ధత్యమ్ న, దీనతా చ ఏవ న,
ఆశ్చర్యమ్ న, ఙ్కోభః చ ఏవ న || ౧౬ ||

జిన పురుష కా సంసార క్షీణ హో జాతా హై అర్థాత్ దేహాభిమాన దూర హో జాతా హై
ఉస కా జన్మమృత్యురూప బంధన దూర హో జాతా హై, ఐనే జ్ఞానీ కే మన మేం హింసా
కహియే పరద్రోహ నహిం హో జాతా, దయాలుతా నహిం హోతీ హై, ఉద్ధతతా నహిం
హోతీ హై, దీనతా నహిం రహతీ హై, ఆశ్చర్య నహిం రహతా
హై భౌర ఙ్కోభ భీ నహిం రహతా హై, క్యోంకి జ్ఞానీ కా ఏక బ్రహ్మకార హో జాతా హై
|| ౧౬ ||

నముక్తో విషయద్వేష్టా న వా విషయలోలుపః |
అసంసక్తమనా నిత్యం ప్రాప్తాప్రాప్తముపాశ్నుతే || ౧౭ ||

అన్వయ:- ముక్తః విషయద్వేష్టా న (భవతి), వా విషయలోలుపః (చ) న (భవతి), (కిన్తు)
నిత్యమ్ అసంసక్తమనాః (సన) ప్రాప్తాప్రాప్తమ్ ఉపాశ్నుతే || ౧౭ ||

జీవన్ముక్త పురుష విషయోం నే ద్వేష (విషయోం కా త్యాగ) నహిం కరతా హై భౌర
విషయోం మేం ఆసక్త భీ నహిం హోతా హై కింతు విషయాసక్తిరహిత హై మన జిన కా
ఐసా హోకర నిత్య ప్రారబ్ధ కే అనుసార ప్రాప్త భౌర అప్రాప్త కో భోగతా హై || ౧౭ ||

సమాధానాసమాధానహితాహితవికల్పనాః |
శూన్యచిత్తో న జానాతి కైవల్యమివ సంస్థితః || ౧౮ ||

అన్వయ:- శూన్యచిత్తః కైవల్యమ్ సంస్థితః ఇవ సమాధానాసమాధానహితాహితవికల్పనాః
న జానాతి || ౧౮ ||

శూన్య హై చిత్త జిన కా ఐసా జీవన్ముక్త జ్ఞానీ పురుష విదేహ కైవల్యదశా కో ప్రాప్త హుప
కీ సమాన సమాధాన,

అసమాధాన, హిత ఔర అహిత కీ కల్పనా కో నహిం జానతా హై, కోయోకి ఉన కా మన
బ్రహ్మకార హో జాతా హై || ౧౮||

నిర్మమో నిరహంకారో న కిఞ్చిదితి నిశ్చితః |
అన్తర్లలితసర్వాశః కుర్వనపి కరోతి న || ౧౯ ||

అన్వయ:- నిర్మమః నిరహంకారః కిఞ్చిత్ న ఇతి నిశ్చితః అన్తర్గః లితసర్వాశః కుర్వన్
అపి న కరోతి || ౧౯ ||

జన కీ స్త్రీపుత్రాది కే విషేం మమతా దూర హో గఈ హై ఔర జన కా దేహాభిమాన దూర
హో గయా హై తథా బ్రహ్మ నే అన్య ద్వితీయ కోఈ వస్తు నహిం హై ఐసా జ నే నిశ్చయ
హో గయా హై ఔర జన కీ భీతర కీ ఆశా నష్ట హో గఈ హై ఐసా జ్ఞానీ పురుష
విషయభోగ కరతా హుఆ భీ నహిం కరతా హై అర్థాత్ ఉన మేం ఆసక్తి నహిం కరతా హై
|| ౧౯ ||

మనఃప్రకాశసంమోహస్వప్నజాడ్యవివర్జితః |
దశాం కామపి సమ్ప్రాప్తో భవేదలితమానసః || ౨౦ ||

అన్వయ:- మనఃప్రకాశసంమోహస్వప్నజాడ్యవివర్జితః | గలితమానసః కామ అపి దశామ్
సమ్ప్రాప్తః భవేత్ || ౨౦ ||

జన కే మన కే విషేం మోహా నహిం హై ఐసా జో జ్ఞానీ పురుష హై ఉన కే మన కా ప్రకాశ
తథా అజ్ఞానరూపీ జడత్వ నివృత్త హో జాతా హై తిస జ్ఞానీ కీ కోఈ అనిర్వచనీయ
అష్టావక్రగీతా దశా హోతీ హై అర్థాత్ ఉన జ్ఞానీ కీ దశా కిసీ కే జాననే మేం నహిం ఆతి
హై || ౨౦ ||

ఇతి శ్రీమదష్టావకమునివిరచితాయాం బ్రహ్మవిద్యాయాం భాషాటీకయా సహితం
తత్త్వజ్ఞుస్వరూపవిశతికం నామ సప్తదశం ప్రకరణం సమాప్తమ్ || ౧౯ ||

అష్టాదశం ప్రకరణమ్ ౧౮.
యస్య బోధోదయే తావత్స్వప్నవద్భవతి భ్రమః |
తస్మై సుఖైకరూపాయ నమఃశాంతాయ తేజనే || ౧ ||

అన్వయః యస్య బోధోదయే భ్రమః స్వమవత్ భవతి; తావత్ తస్మై సుఖైకరూపాయ
శాంతాయ తేజనే నమః || ౧ ||

ఇస ప్రకరణ మేం శాంతి కీ ప్రధానతా వర్ణత కరతే హువి ప్రథమ శాంతి కా వర్ణన కరతే హైం
తహం భీ ప్రథమ శాంత ఆత్మా కో నమస్కార కరతే హైం, జన ఆత్మా కా జ్ఞాన హోతే హీ

యహ ప్రత్యక్ష సంసార స్వప్ర కీ సమాన మిథ్యా భాసనే లగతా హై, ప్రథమ తిన సుఖరూప ప్రకాశమాన శాంతసంకల్పస్వరూప ఆత్మా కే అర్థ నమస్కార హై || ౧ ||

అర్జునిత్వాఽఖిలానర్థాన్ భోగానాప్నోతి పుష్కలాన్ |

నహి సర్వపరిత్యాగమన్తరేణ సుఖీ భవేత్ || ౨ ||

అన్వయ:- అఖిలాన్ అర్థాన్ అర్జునిత్వా పుష్కలాన్ భోగాన ఆప్నోతి, సర్వపరిత్యాగమన్తరేణ సుఖీ నహి భవేత్ || ౨ ||

యహం శాంతసంకల్పస్వరూపకో హి సుఖరూప కహా, తిన కారణ శంకా హోతి హై కి, ధనీ పురుష భీ తో సుఖీ హోతా హై ఫిర శాంతసంకల్పకో హి సుఖరూప కిన ప్రకార కహా ? తిన కా సమాధాన కరతే హైం కి పురుష ధన, ధాన్య, స్త్రీ, ఔర పుత్ర ఆది అనేక పదార్థోం కో ప్రాప్త కర కే అనేక ప్రకార కే భోగోంకో హి భోగతా హై, సుఖరూప నహిం హోతా హై, కోంకి ఉన భోగోం కే నష్ట హోనేపర ఫిర దుఃఖ ప్రాప్త హోతా హై, ఇన కారణ సంపూర్ణ సంకల్పవికల్పోం కా త్యాగ కియే బినా సుఖరూప కదాపి నహిం హో సకతా || ౨ ||

కర్తవ్యదుఃఖమార్తణ్ణజ్వాలాదగ్ధాన్తరాత్మనః |

కుతః ప్రశమపీయూషధారాసారమృతే సుఖమ్ || ౩ ||

అన్వయ:- కర్తవ్యదుఃఖమార్తణ్ణజ్వాలాదగ్ధాన్తరాత్మనః ప్రశమపీయూషధారాసారమ్ ఋతే సుఖం కుతః ? || ౩ ||

మిథ్యారూప జో సంకల్ప వికల్ప హై ఉన కో తుచ్చ జాననా హి సంకల్పవికల్ప కా త్యాగ హై, జై నే వంధ్యాపుత్ర కో మిథ్యారూప జాన లేనా హి త్యాగ హై కోంకి మిథ్యారూప వస్తు కా అన్య కిసీ ప్రకార కా త్యాగ నహిం హో సకతా, యహ విషయ అన్య రీతిసే దిఖాతే హైం నానా ప్రకార కే జో

కర్మ ఉన కర్మోం సే ఉత్పన్న హోనేవాలే జో దుఃఖ వహీ హుత సూర్య కీ కిరణోం కా అత్యంత తీక్షణ తాప తిన సే దగ్ధ హుత హై అంతఃకరణ జిన కా ఐనే పురుష కో సంకల్ప వికల్ప కీ శాంతిరూప అమృతధారా కీ వృష్టి కే బినా సుఖ కహం సే హో సకతా హై ? || ౩ ||

భవోఽయం భావనామాత్రో న కిఞ్చిత్పరమార్థతః |

నాస్త్వభావః స్వభావానాం భావాభావవిభావినామ్ || ౪ ||

అన్వయ:- అయమ్ భవః భావనామాత్రః పరమార్థతః కిఞ్చిత్ న (అస్తి); భావాభావవిభావినామ్ స్వభావానామ్ అభావః న అస్తి || ౪ ||

సంసారరూపి విష కో దూర కరనేవాలా హోనే కే కారణ సంకల్పవికల్ప కే శాస్త్రీరూప కో అమృతరూప కర కే వర్ణన కరతే హైం కి యహ సంసార సంకల్పమాత్ర హై, వాస్తవదృష్టి నే ఏక ఆత్మా కే సివాయ దూసరా కుభ నహిం హై, యహం వాదీ శంకా కరతా హై కి భావరూప జో దృశ్యమాన జగత్ హై సో నష్ట హోనే కే అనంతర అభావరూప శూన్య హో జాతా హై, ఇస ప్రకార తో శూన్యవాదీ కా మత సిద్ధ హోతా హై ? ఇస కే ఉత్తర మేం శ్రీగురు అష్టావక్రజి కహతే హైం, కి సంకల్పమాత్ర జగత్ కే నాశ హోన కే అనంతర సత్యస్వభావ ఆత్మా అఖండరూప నే విరాజమాన రహతా హై, ఇస కారణ సంసార కా నాశ హోనే కే అనంతర శూన్య నహిం రహతా హై, కింతు ఉస సమయ నిర్వికల్ప కేవలనందరూప ముక్త ఆత్మా రహతా హై || ౪ ||

న దూరం న చ సంకోచాల్లబ్ధమేవాత్మనః పదమ్ |

నిర్వికల్పం నిరాయాసం నిర్వికారం నిరజ్ఞానమ్ || ౫ ||

అన్వయ:నిర్వికల్పమ్ నిరాయాసమ్ నిర్వికారమ్ నిరజ్ఞానమ్ ఆత్మనః పదమ్ న దూరమ్ న చ సంకోచాత్ (కిన్తు) లబ్ధమ్ ఏవ (అస్తి) || ౫ ||

వాదీ ప్రశ్న కరతా హై కి, సంకల్పవికల్ప కీ నివృత్తి హోతే హీ ఆత్మా కో అమృతత్వ కీ ప్రాప్తి కిస ప్రకార హో జాతీ హై ? తహం కహతే హైం కి ఆత్మస్వరూప దూర నహిం హై కింతు సదా ప్రాప్త హై, ఔర పరిపూర్ణ హై సదా సంకల్పవికల్పరహిత హై, నిరాయాస కహియే శ్రమ కే బినా హీ ప్రాప్త హై, వికార జో జన్మ ఔర మృత్యు తిస నే రహిత హై ఔర నిరంజన కహియే మాయా (అవిద్యా) రూప ఉపాధిరహిత హై, జిస ప్రకార కంఠ మేం ధారణ కీ హుళు మణి భూల నే దూసరే స్థాన మేం ధూంధనే నహిం మిలతీ హై ఔర విస్మృతి కే దూర హోతే హీ కంఠ మేం ప్రతీత హో జాతీ హై, తిసీ ప్రకార అజ్ఞాన నే ఆత్మా దూర ప్రతీత హోతా హై పరంతు జ్ఞాన హోనేపర ప్రాప్త హీ హై || ౫ ||

వ్యామోహమాత్రవిరతౌ స్వరూపాదానమాత్రతః |

ఏతశో కా విరాజన్తే నిరావరణదృష్టయః || ౬ ||

అన్వయ:- నిరావరణదృష్టయః వ్యామోహమాత్రవిరతౌ స్వరూపాదానమాత్రతః ఏతశోకాః (సంతః) విరాజన్తే || ౬ ||

తత్వజ్ఞాన నే ఆత్మప్రాప్తి హోతీ హై బసా జో శాస్త్రకారోం కో వ్యవహార హై సో కిస ప్రకార హోతా హై ? ఔర యది ఆత్మా నిత్య ప్రాప్త హీ హై తో గురు కే ఉపదేశ ఔర శాస్త్రాభ్యాస కీ క్యా ఆవశ్యకతా హై, తహం కహతే హైం కి కేవల అజ్ఞానరూపీ మోహ కా పరదా పడ రహా హై, తిస నే ఆత్మస్వరూప కా ప్రకాశ నహిం హోతా హై। ఇస కారణ సముద్ర ఉపదేశ నే మోహ కో దూర కర కే జిస నే స్వరూప కా నిశ్చయ కియా హై, బసా జో జ్ఞానీ

హై, వహ జగత్ మేం శోభాయమాన హోతా హై ఔర ఉన కీ దృష్టిపర ఫిర మోహరూపీ
పరదా నహీం పడతా హై॥ ౬ ॥

సమస్తం కల్పనామాత్రమాత్మా ముక్తఃసనాతనః।
ఇతి విజ్ఞాయ ధీరో హి కిమభ్యస్యతి బాలవత్ ॥ ౭ ॥

అన్వయ:- సమస్తమ్ కల్పనామాత్రమ్, ఆత్మా సనాతనః ముక్తః ధీరః ఇతి విజ్ఞాయ హి
బాలవత్ కిమ్ అభ్యస్యతి ॥ ౭ ॥

యహ సంపూర్ణ జగత్ కల్పనామాత్ర హై ఔర ఆత్మా నిత్యముక్త హై, జ్ఞానీ పురుష ఇన
ప్రకార జానకర క్యా బాలక కీ సమాన సాంసారిక వ్యవహార కరతా హై ? అర్థాత్ కదాపి
నహీం కరతా హై ॥ ౭ ॥

ఆత్మా బ్రహ్మీతి నిశ్చిత్స్య భావాభావౌ చ కల్పితౌ ।
నిష్కామః కిం విజానాతి కిం బ్రూతే చ కరోతి కిమ్ ॥ ౮ ॥

అన్వయ:- ఆత్మా బ్రహ్మ, భావాభావౌ చ కల్పితౌ ఇతి నిశ్చిత్స్య నిష్కామః (నన్) కిం
విజానాతి, కిం బ్రూతే, కిం చ కరోతి ॥ ౮ ॥

సంపూర్ణ కల్పనామాత్ర హై, ఇన జ్ఞాన కా మూల కారణ జో తత్త్వంపదార్థ కా ఐక్యజ్ఞాన ఉనీ
కో కహతే హైం కి, ఆత్మా కహియే, జీవాత్మా జో త్వమ్ ' పదార్థ హై ఔర బ్రహ్మ తత్పదార్థ
హై, యే దోనోం అభిన్న హైం ఔర అధిష్ఠానరూప బ్రహ్మ కా సాక్షాత్కార హోనేపర భావ,
అభావరూపసంపూర్ణ ఘటాది దృశ్య పదార్థ కల్పిత హైం ఐసా నిశ్చయ కర కే నిష్కామ
హోతా హుఆ జ్ఞానీ క్యా జానతా హై క్యా కహతా హై ? ఔర క్యా కరతా హై ? అర్థాత్
మన కే బ్రహ్మకార హోనే కే కారణ న కుఘ జానతా హై, న కుఘ కహతా హై, ఔర న కుఘ
కరతా హై కింతు ఆత్మస్వరూ మేం స్థిత హోతా హై ॥ ౮ ॥

అయం సోఽహమయం నాహమితి క్షీణా వికల్పనాః ।
సర్వమాత్మేతి నిశ్చిత్స్య తూష్టిభూతస్య యోగినః ॥ ౯ ॥

అన్వయ:- సర్వమ్ ఆత్మా ఇతి నిశ్చిత్స్య తూష్టిభూతస్య యోగినః అయమ్ సః అహమ్,
అయమ్ అహమ్ న ఇతి వికల్పనాః క్షీణాః (భవన్తి) ॥ ౯ ॥

ఆత్మజ్ఞాన సే సంపూర్ణ కల్పనా నివృత్త హో జాతీ హై యహ దిఖాతే హైం। జిన పురుష కో
సంపూర్ణ జగత్ బ్రహ్మరూప భాసతా హై వహ పురుష మునివ్రతరూపీ యోగదశా కో ప్రాప్త
హోతా హై, కోంకి ఉన పురుష కా మన వృత్తిరహిత హోకర బ్రహ్మ కే విషేం ఏకాకార
హో జాతా హై తదనంతర ఉన పురుష కో అపనా తథా పర కా జ్ఞాన నహీం రహతా హై,
అర్థాత్ మైం ధ్యాన కరతా హుం ఔర దూసరా పురుష అన్య కార్య కరతా హై, యహ

అజ్ఞాన దూర హో జాతా హై, తాత్పర్య యహ హై కి, ఉస పురుష కీ కల్పనామాత్ర నష్ట హో జాతీ హై || ౯ ||

న విక్షేపో న చైకాగ్రయం నాతిబోధో న మూఢతా |
న సుఖం న చ వా దుఃఖముపశాస్తస్య యోగినః || ౧౦ ||

అన్వయ:- ఉపశాస్తస్య యోగినః విక్షేపః న, ఐకాగ్ర్యమ్ చ న, అతిబోధః న, మూఢతా న, సురక్మ న వా, దుఃఖమ్ చ న (భవతి) || ౧౦ ||

అబ సంకల్పవికల్పరహిత పురుష కా స్వరూప దిఖాతే హైం, జో పురుష సంకల్పవికల్పరహిత హోకర శాంతి కో ప్రాప్త హోతా హై, ఉస శాంతస్వభావ యోగీ కే మన కో కిసీ బాత కా విక్షేప నహీం హోతా హై, ఏకాగ్రతా నహీం హోతీ హై, అత్యంత జ్ఞాన అథవా మూఢతా నహీం హోతీ హై, సుఖ నహీం హోతా హై, ఔర దుఃఖ భీ నహీం హోతా హై, కోస్యోకి వహా కేవల బ్రహ్మానందస్వరూప హోతా హై || ౧౦ ||

స్వారాజ్యే ఖైక్ష్యవృత్తౌ చ లాభాలాభే జనే వనే |
నిర్వికల్పస్వభావస్య న విషేషోఽస్తి యోగినః || ౧౧ ||

అన్వయ:- నిర్వికల్పస్వభావస్య యోగినః స్వారాజ్యే మైక్ష్యవృత్తీ లాభాలాభే జనే వనే చ విషేషః న అస్తి || ౧౧ ||

సంకల్ప ఔర వికల్ప సే రహిత హై స్వభావ జన కా ఐనే యోగీ (జ్ఞానీ) కో స్వర్గ కా రాజ్య మిలనేనే, ప్రారబ్ధకర్మానుసార ప్రాప్త హుప వస్తు సే తథా జనసమూహ మేం నివాస హోనే సే కుఛ ప్రసన్నతా నహీం హోతీ హై ఔర భిక్షా మాంగకర నిర్వాహ కరనేనే, కిసీ పదార్థ కీ ప్రాప్తి న హోనే సే తథా నిర్జన స్థాన మేం రహనే సే కుఛ అప్రసన్నతా నహీం హోతీ హై, కోస్యోకి ఉస కా మన తో బ్రహ్మాకార హోతా హై || ౧౧ ||

క్వ ధర్మః క్వ చ వా కామః క్వ చార్థః క్వ వివేకితా |
ఇదం కృతమిదం నేతి ద్వన్ద్వైర్ముక్తస్య యోగినః || ౧౨ ||

అన్వయ:- ఇదమ్ కృతమ్, ఇదమ్ న (కృతమ్), ఇతి ద్వన్ద్వైః ముక్తస్య యోగినః ధర్మః క్వ, కామః చ క్వ, అర్థః క్వ వా వివేకితా చ క్వ || ౧౨ ||

యహ కియా, యహ నహీం కియా ఇత్యాది ద్వంద్వోం సే రహిత యోగీ కో ధర్మ కహం, కామ కహం, అర్థ కహం ఔర మోక్ష కా ఉపాయరూప జ్ఞాన కహం ? కోస్యోకి బబ ధర్మాది కా కారణ

అవిద్యా ఔర సంకల్పవికల్పాది హీ నహిం హోతే తో ధర్మాది కిస ప్రకార హో సకతే హైం
॥ ౧౨ ॥

కృత్యం కిమపి నైవాస్తి న కాపి హృది రజ్జునా ।
యథాజీవనమేవేహ జీవన్ముక్తస్య యోగినః॥ ౧౩॥

అన్వయ:- జీవన్ముక్తస్య యోగినః ఇహ కిమ్ అపి కృత్యమ్ న ఏక అస్తి (తథా) హృది
కా అపి రజ్జునా న (అస్తి), కిన్తు యథాజీవనమ్ ఏవ (భవతి) ॥ ౧౩ ॥

జీవన్ముక్త యోగీ కో ఇన సంసార మేం కుచ భీ కరనే కో నహిం హోతా హై ఔర హృదయ
కే విషేం కోఈ అనురాగ హీ నహిం హోతా హై, తథాపి జీవన్ముక్త పురుష జీవన కే హేతు
అదృష్ట కే అనుసార కర్మ కరతా హై ॥ ౧౩॥

క్వ మోహాః క్వ చ వా విశ్వం క్వ తద్ధయానం క్వ ముక్తతా ।
సర్వసంకల్పసీమాయాం విశ్రాంతస్య మహాత్మనః॥ ౧౪॥

అన్వయ:- సర్వసంకల్పసీమాయామ్ విశ్రాంతస్య మహాత్మనః మోహాః కా విశ్వమ్ క్వ,
తద్ధయానమ్ క్వ వా ముక్తతా చ క్వ ॥ ౧౪ ॥

సంపూర్ణ సంకల్పం కీ సీమా కహియే అవధి జో ఆత్మజ్ఞాన తిస కే విషేం విశ్రామ కో ప్రాప్త
హోనేవాలే యోగీ కో మోహ కహం ? ఔర విశ్వ కహం ? ఔర విశ్వ కా చింతన
కహం ? తథా ముక్తపనా కహం ? కోకి వహ తో బ్రహ్మస్వరూప హో జాతా హై ॥ ౧౪॥

యేన విశ్వమిదం దృష్టం స నాస్తీతి కరోతు వై ।
నిర్వాసనః కిం కురుతే పశ్యన్నపి న పశ్యతి॥ ౧౫॥

అన్వయ:- యేన ఇదమ్ విశ్వమ్ దృష్టమ్ సః వై న అస్తి ఇతి కరోతు (యః) పశ్యన్ అపి
న పశ్యతి (సః) నిర్వాసనః (సన్) కిమ్ కురుతే ॥ ౧౫॥

జినే యహ ఘటాది విశ్వ దేఖా హై, వహ కదాచిత్ ఘటాది విశ్వ నహిం హై ఐసా జానే,
పరంతు జో దేఖతా హుఆ భీ నహిం దేఖతా హై వహ వాసనారహిత హోకర క్యా కరే
? అర్థాత్ కుచ భీ నహిం అర్థాత్ జిన కో వాసనాఓం కా సంస్కార హీ నహిం హై వహ
త్యాగ హీ క్యా కరే ॥ ౧౫॥

యేన దృష్టం పరం బ్రహ్మ సోఽహం బ్రహ్మాతి చిన్తయేత్ ।
కిం చిన్తయతి నిశ్చిన్తో ద్వితీయం యోన పశ్యతి॥ ౧౬॥

అన్వయ:- యేన పరమ బ్రహ్మ దృష్టమ్ సః అహం 'బ్రహ్మ' ఇతి చిన్తయేత్, యః (తు)
ద్వితీయమ్ న పశ్యతి (సః) నిశ్చిన్తః (సన్) కిమ్ చిన్తయతి ॥ ౧౬ ॥

జో పురుష పరబ్రహ్మ కో దేఖే, వహ 'మైం బ్రహ్మ హూం' ఐసా చింతన కరే ఔర జో ద్వితీయ కో దేఖతా హీ నహిం హై, వహ నిశ్చిన్న హోకర క్యా చిన్నన నహిం కరేగా? అర్థాత్ కుఛ భీ చిన్నన నహిం కరేగా, అర్థాత్ జిస కీ ద్వైతదృష్టి నహిం హై ఉనే బ్రహ్మచింతన కరనేకో భీ కోఈ ఆవశ్యకతా నహిం హై॥ ౧౬ ॥

దృష్టో యేనాత్మవిక్షేపో నిరోధం కురుతే త్వసా |
ఉదారస్తు న విక్షిప్తః సాధ్యాభావాత్కరోతి కిమ్ ॥ ౧౭ ॥

అన్వయ:- యేన ఆత్మవిక్షేపః దృష్టః అసౌ తు నిరోధమ్ కురుతే, ఉదారః తు విక్షిప్తః న భవతి, (సః) సాధ్యాభావాత్ కిమ్ కరోతి? ॥ ౧౭ ॥

అంతఃకరణ కా విక్షేప జిస పురుష కే దేఖనే మేం ఆతా హో వహ మన కో వశ మేం కరనే కా ఉపాయ కరే ఔర జో సర్వత్ర ఏక బ్రహ్మకో హీ దేఖతా హై, ఉన కే తో విక్షేప హై హీ నహిం, ఉన కో కుఛ సాధనే యోగ్య నహిం హోతా హై ఇస కారణ వహ కుఛ సాధన భీ నహిం కరతా హై ॥ ౧౭ ॥

ధీరో లోకవిపర్యస్తో వర్తమానోఽపి లోకవత్ |
నసమాధిన విక్షేపం న లేప స్వస్య పశ్యతి ॥ ౧౮ ॥

అన్వయ:- లోకవిపర్యస్తః ధీరః లోకవతు వర్తమానః అపి స్వస్య సమాధిమ్ విక్షేపమ్ న (తథా) లేపమ్ (చ) న పశ్యతి ॥ ౧౮ ॥

సంసార కే విక్షేపోనే రహిత ధీర పురుష సంసారీ పురుష కీ సమాన వర్తావ కరతా హుఆ భీ అపనే విషేం సమాధి కో నహిం మానతా హై, విక్షేప నహిం మానతా హై, తథా కిసీ కార్య మేం ఆసక్తి భీ నహిం మానతా హై ॥ ౧౮ ॥

భావాభావవిహీనో యస్తృప్తో నిర్వాసనో బుధః |
నైవ కిఞ్చత్కృతం తేన లోకదృష్టయా వికర్వతా ॥ ౧౯ ॥

అన్వయ:- యః బుధః తృప్తః భావాభావవిహీనః (తథా) నిర్వాసనః (భవతి) లోకదృష్టయా వికర్వతా (అపి) తేన కిఞ్చిత్ ఏవ కృతమ్ ॥ ౧౯ ॥

జోజ్ఞానీ హై వహ అపనే ఆనంద సే పరిపూర్ణ రహతా హై! ఇస కారణ కిసీ కీ స్తుతి నిందా నహిం కరతా హై. లోక తో యహ దేఖతే హై కి జ్ఞానీ అనేక ప్రకార కీ క్రియా కరతా హై, పరంతు జ్ఞానీ ఆసక్తిపూర్వక కోఈ భీ క్రియా నహిం కరతా హై, కోసీ జ్ఞానీ కో అభిమాన నహిం హోతా హై ॥ ౧౯ ॥

ప్రవృత్తై వా నివృత్తై వా నైవ ధీరస్య దుర్గహః ।

యదా యత్కర్తుమాయాతి తత్కృత్వా తిష్ఠతః సుఖమ్ ॥ ౨౦ ॥

అన్వయః- యదా యత్ కర్తుమ్ ఆయాతి తత్ సుఖమ్ కృత్వా తిష్ఠతః ధీరస్య ప్రవృత్తై వా నివృత్తై దుర్గహః న ఏవ (భవతి) ॥ ౨౦ ॥

ప్రారబ్ధ కే అనుసార జో ప్రవృత్త అథవా నివృత్త కర్మ జబ కరనే మేం ఆవే, ఉన కో అనాయస హీ మేం కర కే స్థిత హోనేవాలే

ధీర పురుష కో ప్రవృత్తి కే విషేం అథవా నివృత్తి కే విషేం దురాగ్రహ నహీం హోతా హై ॥ ౨౦ ॥

నిర్వాసనో నిరాలంబుఃస్వచ్ఛన్దోముక్తవన్దనః । ఉప్తః సంస్కారవతేన చేష్టతే శుష్కపర్ణవత్ ॥ ౨౧ ॥

అన్వయః- నిర్వాసనః నిరాలంబుః స్వచ్ఛందః ముక్తబంధనః (జ్ఞానీ) సంస్కారవతేన ఉప్తః (సన్) శుష్కపర్ణవత్ చేష్టతే ॥ ౨౧ ॥

యహం వాదీ శంకా కరతా హై కి, తుమ తో జ్ఞానీ కో వాసనారహిత కహ రహో హో ఫిర వహ ప్రవృత్త అథవా నివృత్త కర్మ కిస ప్రకార సే కరతా హై ? తహం కహతే హైం కి, జ్ఞానీ వాసనారహిత హై, జ్ఞానీ కో కిసీ కా ఆధార నహీం లేనా పడతా హ, ఇస కారణ హీ స్వాధీన హోతా హై, తథా జ్ఞానీ కో రాగ ద్వేష నహీం హై పరంతు ప్రారబ్ధ కే అనుసార ప్రాప్త హోతా హై, ఉన కో కరతా హై. జిస ప్రకార పృథ్వీ కే ఉపర పడతే హువి సూఖే పత్తోం మేం కహం జానే కీ అథవా స్థిత హోనే కీ వాసనా (సామర్థ్య) నహీం హోతీ హై పరంతు జిస దిశా కా వాయు ఆతా హై ఉనీ దిశా కో పత్తేఉడనే లగతే హైం, ఇసీ ప్రకార జ్ఞానీ ప్రారబ్ధ కే అనుసార భోగచేష్టా కరతా హై ॥ ౨౧ ॥

అసంసారస్య తు క్వాపి న హర్షోం న విషాదతా । స శీతలమనా నిత్యం విదేహ ఇవ రాజతే ॥ ౨౨ ॥

అన్వయః- అసంసారస్య తు కే, అపి హర్షః న (భవతి), విషాదతా (చ) న (భవతి) నిత్యమ్ శీతలమనాః సః విదేహాః ఇవ రాజతే ॥ ౨౨ ॥

జిస కే సంసార కే హేతు సంకల్ప వికల్ప దూర హో జాతే హైం, ఉన అసారీ పురుష కో న హర్ష హోతా హై న విషాద హోతా హై అర్ధాత ఉన కే చిత్త మేం హర్ష ఆదిః ఉర్మి నహీం ఉత్పన్న హోతీ హైం, వహ నిత్య శీతల మనవాలా ముక్త కీ సమాన విరాజమాన హోతా హై ॥ ౨౨ ॥

కుత్రాపి న జిహాసాస్తి నాశోవాపి న కుత్రచిత్ ।

ఆత్మారామస్య ధీరస్య శీతలాచ్ఛతరాత్మనః॥ ౨౩॥

అన్వయ:- శీతలాచ్ఛతరాత్మనః ఆత్మారామస్య ధీరస్య కుత్ర ఆపి జిహాసా న (అస్తి) వా కుత్రచిత్ ఆపి నాశః న (అస్తి) ॥ ౨౩॥

జో పురుష ఆత్మా కే విషేం రమణ కరతా హై, వహా ధీరవాన హోతా హై ఔర ఉస పురుష కా అంతఃకరణ పరమ పవిత్ర ఔర శీతల హోతా హై ఉస కో కిసీ వస్తు కే త్యాగనే కీ ఇచ్ఛా నహీం హోతీ హై, ఔర కిసీ వస్తు కే గ్రహణ కరనే కీ భీ ఇచ్ఛా నహీం హోతీ హై, కోకి ఉస జ్ఞానీ కే రాగ ద్వేష కా లేశమాత్ర భీ నహీం హోతా హై ఔర ఉస జ్ఞానీ కో కహీం అనర్థ భీ నహీం హోతా హై, కోకి అనర్థ కా హేతు జో అజ్ఞాన సో ఉస కే విషేం నహీం హోతా హై ॥ ౨౩॥

ప్రకృత్యా శూన్యచిత్తస్య కుర్వతోఽస్య యదృచ్ఛయా।

ప్రాకృతస్యేవ ధీరస్య న మానో నావమానతా॥ ౨౪॥

అన్వయ:- ప్రకృత్యా శూన్యచిత్తస్య ప్రాకృతస్య ఇవ యదృచ్ఛయా కుర్వతః అస్య మానః న (వా) అవమానతా న ॥ ౨౪ ॥

స్వభావ నే హీ జిస కా చిత్త సంకల్పవికల్పరూప వికార నే రహిత హై ఔర జో ప్రారబ్ధానుసార ప్రవృత్త నివృత్త కర్మో కో అజ్ఞానీ కీ సమాన కరతా హై, ఐనే ధీర కహియే జ్ఞానీ కో మాన ఔర అవమాన కా అనుసంధాన నహీం హోతా హై ॥ ౨౪॥

కృతం దేహేన కర్మేదం న మయా శుద్ధరూపిణా ।

ఇతి చింతానురోధీ యః కుర్వన్నపి కరోతి న ॥ ౨౫॥

అన్వయ:- ఇదమ్ కర్మ దేహేన కృతమ్ శుద్ధరూపిణా మయా న (కృతమ్) యః ఇతి చింతానురోధీ (సః) కుర్వన్ ఆపి న కరోతి ॥ ౨౫॥

సంపూర్ణ కర్మ కియా దేహా కరతా హై మైం నహీం కరతా హూం కోకి మైం తో శుద్ధరూప సాక్షీ హూం. ఇస ప్రకార జో విచారతా హై, వహా పురుష కర్మ కరతా హూఆ భీ బంధన కో నహీం ప్రాప్త హోతా హై కోకి ఉస కో కర్మ కరనే కా అభిమాన నహీం హోతా హై ॥ ౨౫॥

అతద్వాదీవ కురుతే న భవేదపి బాలిశః।

జీవన్ముక్తః సుఖీ శ్రీమాన్ సంసరనపిశోభతే॥ ౨౬॥

అన్వయ:- జీవన్ముక్తః అతద్వాదీ ఇవ కురుతే, (తథా)అపి బాలిశః న భవేత్ (అతః ఏవ) సంసరన్ అపి సుఖీ శ్రీమాన్ శోభతే || ౨౬ ||

కియే హుప కార్య కో “ మైం కరతా హుం “ ఐనే నహిం కహతా హుఆ జీవన్ముక్త పురుష కార్య కో కరతా హుఆ భీ మూర్ఖ నహిం హోతా హై, కోఁకి అంతఃకరణ కే విషేం జ్ఞానవాన హోతా హై, ఇస కారణ హీ సంసార కే వ్యవహార కో కరతా హుఆ భీ భీతర సుఖీ ఔర శోభాయమాన హోతా హై || ౨౬ ||

నానావిచారసుశ్రాన్తో ధీరో విశ్రాన్తి మాగతః |
న కల్పతేన జానాతి న శ్ఞోతి న పశ్యతి || ౨౭ ||

అన్వయ:- నానావిచారసుశ్రాన్తః విశ్రాన్తిమ్ ఆగతః ధీరః న కల్పతే న జానాతి న శ్ఞోతి న పశ్యతి || ౨౭ ||

నానా ప్రకార కే సంకల్పవికల్పరూప విచారో నే రహిత హోకర ఆత్మా కే విషేం విశ్రామ కో ప్రాప్త హుఆ ధీర కహియే జ్ఞానీ పురుష సంకల్పవికల్పరూప మన కే వ్యాపార కో నహిం కరతా హై, ఔర న జానతా హై తథా బుద్ధి కే వ్యాపార కో నహిం కరతా హై, శబ్ద కో నహిం సునతా హై, రూప కో నహిం దేఖతా హై అర్థాత్ ఇంద్రియమాత్ర కే వ్యాపార కో నహిం కరతా హై కోఁకి ఉ నే కర్తృత్వ కా అభిమాన కదాపి నహిం హోతా హై || ౨౭ ||

అసమాధేరవిక్షేపాన్న ముముక్షుర్న చేతరః |
నిశ్చిత్స్య కల్పితం పశ్యన్బ్రహ్మైవాన్తే మహాశయః || ౨౮ ||

అన్వయ:- (జ్ఞానీ) అసమాధేః ముముక్షుః న అవిక్షేపాత్ ఇతరః చ న (సర్వమ్) కల్పితమ్ (ఇతి) నిశ్చిత్స్య పశ్యన్ (అపి) మహాశయః బ్రహ్మ ఏవ ఆన్తే || ౨౮ ||

జ్ఞానీ ముముక్షు నహిం హోతా హై, కోఁకి సమాధి నహిం కరతా హై ఔర బద్ధ భీ నహిం హోతా హై, కోఁకి జ్ఞానీ కే విషేం విక్షేప కహియే ద్వైత భ్రమ నహిం హోతా హై, కింతు యహ సంపూర్ణ దృశ్యమాన జగత్ కల్పిత హై ఐసా నిశ్చయ కర కే తదనంతర బాధిత ప్రపంచ కీ ప్రతీతినే దేఖతా హుఆ భీ నిర్వికార చిత్త హోతా హై ఇస కారణ సాక్షాత్ బ్రహ్మస్వరూప హోకర స్థిత హోతా హై || ౨౮ ||

యస్యాన్తః స్యాదహంకారో న కరోతి కరోతి సః |
నిరహంకారధీరేణ న కిఞ్చిద్ధి కృతం కృతమ్ || ౨౯ ||

అన్వయః యస్య అన్తః అహంకారః స్యాత్ సః న కరోతి (అపి) కరోతి నిరహంకారధీరణ హి కృతమ్ (అపి) కిఞ్చిత్న కృతమ్ || ౨౯ ||

తహం వాదీ శంకా కరతా హై కి, సంసార కో దేఖతా హుళ భీ బ్రహ్మరూప కిస ప్రకార హో సకతా హై తిస కా సమాధాన కరతే హైం కి, జిస కే అంతఃకరణ కే విషేం అహంకార కా అధ్యాస హోతా హై, వహ పురుష లోకదృష్టి నే న కరతా హుళ భీ సంకల్పవికల్ప కరతా హై కోయింకి ఉస కో కర్తృత్వ కా అధ్యాస హోతా హై ఔర అహంకారరహిత జో ధీర కహియే జ్ఞానీ పురుష హై, వహ లోకదృష్టి నే కార్య కరతా హుళ భీ అపనీ దృష్టి నే నహిం కరతా హై కోయింకి ఉస కో కర్తృత్వ కా అభిమాన నహిం హోతా హై ॥ ౨౯ ॥

నోద్విగ్నం న చ సస్తుష్టమకర్తృస్పన్దవర్జితమ్ ।
నిరాశం గతసన్దేహం చిత్తం ముక్తస్య రాజతే ॥ ౩౦ ॥

అన్వయ:- ముక్తస్య చిత్తమ్ ఉద్విగ్నమ్ న (భవతి) సస్తుష్టమ్ చ నా (భవతి)
అకర్తృస్పందవర్జితమ్ నిరాశమ్ గతసన్దేహమ్ రాజతే ॥ ౩౦ ॥

జో జీవన్ముక్త పురుష హై ఉస కే చిత్త మేం క భీ ఉద్విగ (ఘబడఁ హట) నహిం హోతా హై తిసీ ప్రకార సంతోష భీ నహిం హోతా హై, కోయింకి కర్తావనే కే అభిమాన కా ఉస కే విషేం లేత భీ నహిం హోతా హై, తిసీ ప్రకార ఉస కో ఆశా తథా సందేహా భీ నహిం హోతా హై, కోయింకి వహ తో సదా జీవన్ముక్త హై ॥ ౩౦ ॥

నిర్వాస్యతుం చేష్టితుం వాపి యచ్చిత్తం న ప్రవర్తతే ।
నినిమిత్తమిదం కిన్తు నిర్ద్యాయతి విచేష్టతే ॥ ౩౧ ॥

అన్వయ:- యచ్చిత్తమ్ నిర్ద్యాయతుమ్ అపి వా చేష్టితుమ్ న ప్రవర్తతే కిన్తు ఇదమ్ నిర్నిమిత్తమ్
నియాయతి విచేష్టతే ॥ ౩౧ ॥

జిస జ్ఞానీ కా చిత్త కియారహిత హోకర స్థిత హోనే కో అథవా సంకల్ప వికల్పాదిరూప చేష్టా కరనే కో ప్రవృత్త నహిం హోతా హై, పరంతు జ్ఞానీ కా చిత్త నిమిత్త కహియే సంకల్పవికల్పరహిత హోకర ఆత్మస్వరూప కే విషేం నిశ్చల స్థిత హోతా హై తథా అనేక ప్రకార కి సంకల్పవికల్పరూప చేష్టా భీ కరతా హై ॥ ౩౧ ॥

తత్త్వం యథార్థమాకణ్యం మన్దః ప్రాప్నోతి మూఢతామ్ ।
అథవా యాతి సంకోచమమూఢః కోఽపి మూఢవత్ ॥ ౩౨ ॥

అన్వయ:- మన్దః యథార్థమ్ తత్త్వమ్ ఆకర్ణ్య మూఢతామ్ ప్రాప్నోతి అథవా సంకోచమ్
ఆయాతి కః ఆపి అమూఢః (అపి) మూఢవత్ (భవతి) ॥ ౩౨ ॥

కోఈ అజ్ఞానీ శ్రుతిసే యథార్థతత్వ (తత్ ఔర త్వమ్ పదార్థ కే కల్పిత భేద) కో శ్రవణ కర కే అసంభావనా ఔర విపరీత భావనాఁ కే ద్వారా అర్థాత్ సంశయ ఔర విపర్యయ కర కే మూఢతా కో ప్రాప్త హోతా హై, అథవా తత్-త్వమ్ పదార్థ కే భేద కో జాననే కే నిమిత్త సంకోచ కహియే చిత్త కీ సమాధి లగాతా హై ఔర కోఈ జ్ఞానీ భీ బాహర కీ గతిసే మూఢ కీ సమాన బాహర కే వ్యవహారోం కో కరతా హై || 3౨ ||

ఏకాగ్రతా నిరోధో వా మూఢైరభ్యసతే భృశమ్ ।

ధీరాః కృత్యం న పశ్యన్తి సుప్తవత్ స్వపదే స్థితాః || 33 ||

అన్వయః- మూఢైః ఏకాగ్రతా వా నిరోధః భృశమ్ అభ్యస్యతే స్వపదే స్థితాః ధీరాః సుప్తవత్ కృత్యమ్ న పశ్యన్తి || 33 ||

జో దేహాభిమానీ మూర్ఖ హైం వే మన కో వశ మేం కరనే కే అర్థ అనేక ప్రకార కా అభ్యాస కరతే హైం పరంతు ఉన కా మన వశ మేం నహిం హోతా హై ఔర జో ఆత్మజ్ఞానీ ధైర్యవాన్ పురుష హై, వహ ఆత్మస్వరూప కే విషేం స్థితి కో ప్రాప్త హోతా హై ఉన కా మన తో స్వభావ సే హీ వశీభూత హోతా హై, జన ప్రకార నిద్రా కే సమయ మేం మన కీ చేష్టా బంద హో జాతీ హై, తిసీ ప్రకార జ్ఞాన హోనేపర మన కీ చేష్టా బద్ధ హో జాతీ హై, కోయంకి అద్వైతాత్మస్వరూప కే జ్ఞాన సే భ్రమమాత్ర కీ నివృత్తి హో జాతీ హై || 33 ||

అప్రయత్నాత్ప్రయత్నాద్రా మూఢా నాప్నోతి నితిమ్ ।

తత్త్వనిశ్చయమాత్రేణ ప్రాజ్ఞో భవతి నిర్వృతః 3౪ ||

అన్వయః- మూఢః అప్రయత్నాత్ వా ప్రయత్నాత్ (అపి) నివృతిమ్ న ఆమోతి ప్రాజ్ఞః తత్త్వనిశ్చయమాత్రేణ నిర్వృతః భవతి || 3౪ ||

జో మూఢ పురుష హై ఔర జన కో ఆత్మజ్ఞాన నహిం హుఆ హై వహ అనేక ప్రకార కా అభ్యాస కర కే మన కో వశ మేం కరే అథవా న కరే తా భీ ఉన కో నివృత్తి కా సుఖ నహిం ప్రాప్త హోతా హై, ఔర జో ఆత్మజ్ఞానీ హే ఉననే తో జ్యోం హీ ఆత్మస్వరూప కా నిశ్చయ కియా కి, వహ పరమ నివృత్తి కే సుఖ కో ప్రాప్త హోతా హై || 3౪ ||

శుద్ధం బుద్ధ ప్రియం పూర్ణ నిష్ప్రపఞ్చం నిరామయమ్ ।

ఆత్మానం తం న జానన్తి తత్రాభ్యాసపరాజనాః || 3౫ ||

అన్వయః- తత్ర అభ్యాసపరాః జనాః శుద్ధమ్ బుద్ధమ్ ప్రియమ్ పూర్ణమ్ నిష్ప్రపఞ్చమ్ నిరామయమ్ తమ్ ఆత్మానమ్ న జానన్తి || 3౫ ||

సద్గురు ఔర వేదాంతవాక్యోం కీ శరణ లియే బినా దేహాభిమాన దూర నహిం హోతా హై
 తిన దేహాభిమాన నే మన జగత్ కే విషేం ఆసక్త రహతా హై, తిన కారణ వహ పురుష
 ఆత్మస్వరూప కో నహిం జానతా హై కోస్యోంకి ఆత్మస్వరూపతా శుద్ధ హై, చైతన్యస్వరూప
 హై ఔర ఆనందరూపపరిపూర్ణ, సంసార కీ ఉపాధి నే రహిత తథా వివిధతాపరహిత హై,
 ఇన కారణ దేహాభిమానీ పురుష కో ఉన కా జ్ఞాన నహిం హోతా హై || 3౫ ||

నాప్నోతి కర్మణా మోక్షం విమూఢోఽభ్యాసరూపిణా |
 ధన్యో విజ్ఞానమాత్రేణ ముక్తస్తిష్ఠత్యవిక్రియః || 3౬ ||

అన్వయః విమూఢః అభ్యాసరూపిణా కర్మణా మోక్షమ్ న ఆప్నోతి ధన్యః విజ్ఞానమాత్రేణ
 అవిక్రియః ముక్తః తిష్ఠతి || 3౬ ||

జో పురుష దేహాభిమానీ హై వహ యోగాభ్యాసరూప కర్మ కర కే మోక్ష కో నహిం ప్రాప్త
 హోతా హై కోస్యోంకి, కర్మమాత్ర నే మోక్షప్రాప్తి హోనా దుర్లభ హై. సోఈ శ్రుతిమేం భీ కహా
 హై కి “న కర్మణా న ప్రజయా ధనేన త్యాగేనై కే అమృతత్వమానశుః “ యోగాభ్యాస
 ఆది కర్మ నే మోక్ష నహిం హోతా హై, సంతాన ఉత్పన్న కరనే నే మోక్ష నహిం హోతా
 హై, ధన ప్రాప్త కరనే నే మోక్ష నహిం హోతా హై, యది కీన్ హీ జ్ఞానియోం కో మోక్ష
 కీ ప్రాప్తి హుఈ హై తో దేహాభిమాన కే త్యాగ నే హీ హుఈ హై ఇన కారణ కోఈ
 భాగ్యవాన్ విరలా పురుష హీ ఆత్మజ్ఞాన కీ ప్రాప్తిమాత్ర నే త్యాగ దియే హైం సంపూర్ణ
 సంకల్ప వికల్పాది జిననే ఐసా హోకర ముక్త హో జాతా హై || 3౬ ||

మూఢో నాప్నోతి తద్బ్రహ్మ యతో భవతుమిచ్ఛతి |
 అనిచ్ఛన్నపి ధీరో హి పరబ్రహ్మస్వరూపభాక్ || 3౭ ||

అన్వయః- యతః మూఢః బ్రహ్మ మతిమ ఇచ్ఛ త (అన) నత్ న | ఆప్నోతి హి ధీరః
 అనిచ్ఛన్ అపి పర కహ రూపక భవతి || 3౭ ||

మూఢపురుష యోగాభ్యాసరూప కర్మ కర కే బ్రహ్మరూప హోనే కీ ఇచ్ఛా కరతా హై,
 ఇన కారణ బ్రహ్మ కో నహిం ప్రాప్త హోతా హై ఔర జ్ఞాతా తో మోక్ష కీ ఇచ్ఛా న కరతా
 హై తో భీ పరబ్రహ్మ కే స్వరూప కో ప్రాప్త హోతా హై కోస్యోంకి ఉన కా దేహాభిమాన దూర
 హో గయా హై || 3౭ ||

నిరాధారాగ్రహవ్యగ్రా మూఢాః సంసారపోషకాః |

ఏతస్యానర్థమూలస్య మూలచ్ఛేదః కృతో బుద్ధైః 3౮

అన్వయః- మూఢాః నిరాధారాః గ్రహవ్యగ్రాః సంసారపోషకాః (భవన్తి); బుద్ధైః
 అనర్థమూలస్య ఏతస్య మూలచ్ఛేదః కృతః || 3౮ ||

“మూఢ జో అజ్ఞానీ పురుష హైం వే సద్గురు ఔర వేదాంతవాక్యోం కే ఆధార కే బినా హీ కేవల యోగాభ్యాసరూప కర్మ కరకే హీ మైం ముక్త హో జాఊఁగా ఇస ప్రకార నిరర్థక దురాగ్రహ కరనేవాలే ఔర సంసార కో పుష్ట కరనేవాలే హోతే హైం, సంసార కో దూర కరనేవాలా జో జ్ఞాన జిస కా ఉన కే విషేం లేశ భీ నహీం హై ఔర జ్ఞానీ పురుష జో హైం ఉన్హోనే జన్మమరణరూపఅనర్థ కే మూలకారణ ఇస సంసార కో జ్ఞాన కే ద్వారా మూల సే హీ ఛేదన కర దియా హై || ౩౮ ||

నశాన్తి లభతే మూఢో యతఃశమితుమిచ్ఛతి |
ధీరస్తత్త్వం వినిశ్చిత్స్య సర్వదా శాన్తమానసః || ౩౯ ||

అన్వయః- యతః మూఢః శమితుమ్ ఇచ్ఛతి (అతః) శాన్తిమ్ న లభతే; ధీరః తత్త్వమ్ వినిశ్చిత్స్య సర్వదా శాన్తమానసః(భవతి) || ౩౯ ||

జోమూఢ కహియే దేహాభిమానీ పురుష హై వహ యోగాభ్యాస కే ద్వారా శాంతి కీ ఇచ్ఛా కరతా హై, పరంతు యోగాభ్యాస సే శాంతి కో ప్రాప్త నహీం హోతా హై, ఔర జ్ఞానీ పురుష ఆత్మతత్వ కా నిశ్చయ కర కే సదా శాంతమన రహతా హై || ౩౯ ||

కాత్మనో దర్శనం తస్య యదృష్టమవలమృతే |
ధీరాస్తం తనపశ్యన్తి పశ్యన్త్యాత్మానమవ్యయమ్ || ౪౦ ||

అన్వయః- యత్ దృష్టమ్ అవలమృతే తస్య ఆత్మనః దర్శనమ్ క; తే ధీరాః తమ్ పశ్యన్తి (కిన్తు) తమ్ అవ్యయమ్ ఆత్మానమ్ పశ్యన్తి || ౪౦ ||

జో అజ్ఞానీ పురుష దృష్ట పదార్థోం కో సత్య మానతా హై, ఉస కో అత్మదర్శన కిస ప్రకార హో సక్తా హై? పరంతు ధైర్యవాన్ పురుష తిన దృష్ట పదార్థోం కో సత్య నహీం మానతా హై కింతు ఏక అవినాశీ ఆత్మా కో దేఖతా హై || ౪౦ ||

క నిరోధో విమూఢోఽస్య యో నిబన్ధం కరోతి వై |
స్వారామస్యైవ ధీరస్య సర్వదాసావకృత్రిమః || ౪౧ ||

అన్వయః- యః వై నిర్బన్ధమ్ కరోతి, (తస్య) విమూఢస్య నిగేధః క; స్వారామస్య ధీరస్య ఏవ అసో సర్వదా అకృత్రిమః (భవతి) || ౪౧ ||

జో మూఢ దేహాభిమానీ పురుష శుష్కచిత్తనిరోధ కే విషేం దురాగ్రహ కరతా హై, తిన మూఢ కే చిత్త కా నిరోధ కిస ప్రకార హో సకతా హై ? అర్థాత్ ఉస కే చిత్త కా నిరోధ కదాపి నహీం హో సకతా హై, క్యోంకి సమాధి కే అనంతర అజ్ఞానీ కా చిత్త ఫిర సంకల్పవికల్పయుక్త హో జాతా హై ఔర ఆత్మారామ ధీర పురుష కే చిత్త కా నిరోధ

స్వాభావిక హీ హోతా హై। కోఁకి ఉన కా చిత్త సంకల్పాదిరహిత నిశ్చల ఔర బ్రహ్మకార హోతా హై ॥ ౪౧॥

భావస్య భావకః కశ్చిన్న కిఞ్చిద్భావకోఽపరః।
ఉభయాభావకఃకశ్చిదేవమేవ నిరాకులః॥ ౪౨॥

అన్వయః:- కశ్చిత్ భావస్య భావకః అపరః న కిఞ్చిత్ భావకః ఏవమ్ కశ్చిత్ ఉభయాభావకః ఏవ ని కులః ఆస్తే ॥ ౪౨ ॥

కోఈ నైయాయిక ఆది ఐసా మానతే హైం కి, యహ జగత్ వాస్తవ మేం సత్య హై ఔర కోఈ శూన్యవాదీ ఐసా మానతే హైం కి, కుఛ భీ నహిం హై ఔర హజారోం మేం ఏక ఆదమీఆత్మా కా అనుభవ కరనేవాలాఅభావ ఔర భావ దోనోం కో న మానకర స్వస్థచిత్తవాలా రహతా హై ॥ ౪౨ ॥

శుద్ధమద్వయమాత్మానం భావయన్తి కుబుద్వయః।
నతు జానన్తి సంమోహాద్యావజ్ఞీవమనిర్వృతాః॥ ౪౩॥

అన్వయః:- కుబుద్ధయః శుద్ధమ్ అద్వయమ్ ఆత్మానమ్ భావయన్తి జానన్తి తు న; సంమోహాత్ యావజ్ఞీవమ్ అనివృతాః (భవన్తి) ॥ ౪౩॥

మూఢబుద్ధి అర్థాత్ దేహాభిమానీ పురుష ఆత్మా కా చింతన కరతే హైం, పరంతు జానతే నహిం కోఁకి మోహ సే యుక్త హోతే హైం. ఇన కారణ హీ జన్మభర ఉన కీ సంకల్పవికల్పం నే నివృత్తి నహిం హోతీ హై, అతఏవ సంతోషకో భీ నహిం ప్రాప్త హోతే హైం ॥ ౪౩॥

ముముక్షోర్బుద్ధిరాలంబమన్తరేణ న విద్యతే।
నిరాలంబైవ నిష్కామా బుద్ధిముంక్షస్య సర్వదా ॥ ౪౪॥

అన్వయః:- ముముక్షోః బుద్ధిః ఆలంబమ్ అన్తరేణ న విద్యతే; ముక్తస్య బుద్ధిః సర్వదా నిరాలంబా నిష్కామా ఏవ ॥ ౪౪ ॥

జన కో ఆత్మా కా సాక్షాత్కార నహిం హుఆ హై ఐసే ముముక్షుపురుష కీ బుద్ధి సధర్మకవస్తురూప ఆశ్రయ కే బినా నహిం హోతీ హై ఔర జీవన్ముక్త పురుష కీ బుద్ధి ముక్తివిషయమేం భీ ఇచ్చార్హిత ఔర సదా నిరాలంబ (నిర్విశేష ఆత్మానురూప) హోతీ హై ॥ ౪౪॥

విషయద్వీపినో వీక్ష్య చకితాఃశరణార్థినః ।
విశన్తి రుఠితి కోఠం నిరోధైకాగ్రసిద్ధయే॥ ౪౫॥

అన్వయ:- విషయదీప్వినః వీక్ష్య చకితాః శరణార్థినః (మూఢాః) నిరోధైకాగ్రసిద్ధయే ఝటితి
క్రోడమ్ విశన్తి || ౪౫ ||

విషయరూప వ్యాప్తు కో దేఖకర భయభీత హుష, రక్షా కీ ఇచ్చా కరనేవాలే అజ్ఞానీ పురుష
హీ జన్దీ సే చిత్ర కా నిరోధ ఔర ఏకాగ్రతా కో సిద్ధి కే అర్థ గుహా కే భీతర ఘుసతే హైం,
జ్ఞానీ నహిం ఘుసతే హైం || ౪౫ ||

నిర్వాసనం హరిం దృష్ట్వా తూష్టిం విషయదన్తినః |
పలాయన్తేన శక్తాన్తే సేవన్తే కృతచాటవః ౪౬ ||

అన్వయ:- విషయదన్తినః నిర్వాసనమ్ హరిమ్ దృష్ట్వా న శక్తః (సన్తః) తూష్టిమ్ పలాయన్తే
తే కృతచాటవః సేవన్తే || ౪౬ ||

వాసనారహిత పురుషరూప సింహ కో దేఖకర విషయరూపీ హస్తీ అసమర్థ హోకర
చుపచాప భాగ జాతే హైం ఔర తిన వాసనారహిత పురుష కో ఆకర్షిత హోకర స్వయం
సేవన కరతే

నముక్తికారి కా ధత్తే నిఃశం కో యుక్తమానసః |
పశ్యన్ శృణ్వన్ స్థశన జిఘనశ్చన్నాన్తే యథాసుఖమ్ || ౪౭ ||

అన్వయ:- నిఃశక్యః యుక్తమానసః (జ్ఞానీ) ముక్తికారికాం న ధత్తేః (కిన్తు) పశ్యన్ శృణ్వన్
స్పృశన్ జిఘ్రన్ అనన్ యథాసుఖమ్ ఆన్తే || ౪౭ ||

అనిఃశంక ఔర నిశ్చల మనవాలా జ్ఞానీ యమ నియమ ఆది యోగక్రియా కో ఆగ్రహ సే
నహిం కరతా హై, కింతు దేఖతా హుఆ, సునతా హుఆ, స్పర్శ కరతా హుఆ, సూంఘతా
హుఆ ఔర భోజన కరతా హుఆ భీ ఆత్మసుఖ కే విషే హీ నిమగ్న రహతా హై || ౪౭ ||

వస్తుశ్రవణమాత్రేణ శుద్ధబుద్ధినిరాకులః |
వైవాచారమనాచారమౌదాస్యవాన పశ్యతి || ౪౮ ||

అన్వయ:- వస్తుశ్రవణమాత్రేణ శుద్ధ బుద్ధిః నిరాకులః (జ్ఞానీ) ఆచారమ్ అనాచరమ్ వా
ఔదాస్యమ్ న ఏవ పశ్యతి || ౪౮ ||

గురు ఔర వేదాంతవాక్యోకే ద్వారా చైతన్యస్వరూప ఆత్మా కే శ్రవణమాత్ర సే హుఆ హై
పరిపూర్ణ ఆత్మా కా సాక్షాత్కార జిన కో ఔర నిరాకుల అర్థాత్ అపనే స్వరూపకే విషం
స్థిత జ్ఞానీ ఆచార కో వా అనాచార కో అథవా ఉదాసీనతా ఇన కీ ఓర దృష్టి నహిం దేతా
హై, క్యోంకి వహ బ్రహ్మకార హోతా హై || ౪౮ ||

యదా యత్కర్తుమాయాతి తదా తత్కరుతే ఋజుః |

శుభ వాప్యశుభం వాపి తస్య చేష్టా హి బాలవత్ || ౪౯ ||

అన్వయ:- యదా యత్ వా అపి శుభమ్ అపి వా అశుభమ్ కర్తుమ్ ఆయాతి తదా తత్ ఋజుః (సన్) కురుతే (యతః) హి తస్య చేష్టా బాలవత్ (భవతి) || ౪౯ ||

అబ జో శుభ అథవా అశుభ కర్మ ప్రారబ్ధానుసార కరనా పడతా హై, ఉస కో ఆగ్రహారహిత హోకర కరతా హై కోకి తిస జీవన్ముక్త జ్ఞానీ కీ చేష్టా బాలక కీ సమాన హోతీ హై, అర్థాత్ వహ ప్రారబ్ధానుసార కర్మ కరతా హై రాగద్వేష నే నహిం కరతా హై || ౪౯ ||

స్వాతన్త్ర్యాత్సుఖమాప్నోతి స్వాతన్త్ర్యల్లభతే పరమ్ |
స్వాతన్త్ర్యానివృతి గచ్ఛేత్స్వాతన్త్ర్యత్పరమం పరమ్ || ౫౦ ||

అన్వయ:- స్వాతన్త్ర్యత సుఖమ్ ఆప్నోతి, స్వాతన్త్ర్యత్ పరమూ లమతే; స్వాతన్త్ర్యత నివృతి గచ్ఛేత్, సాతచ్ఛాత్ పరమమ్ పదమా (ప్రాముయాత్) || ౫౦ ||

రాగద్వేషరహిత పురుష సుఖ కో ప్రాప్త హోతా హై, పరమ జ్ఞాన కో ప్రాప్త హోతా హై ఔర నిత్య సుఖ కో ప్రాప్త హోతా హై తథా ఆత్మస్వరూప కే విషేం విశ్రామ కో ప్రాప్త హోతా హే || ౫౦ ||

అకర్తుత్వమభోక్తుత్వం స్వాత్మనో మన్యతే యదా |
తదా క్షీణా భవన్త్యేవ సమస్తాశ్చిత్తవృత్తయః || ౫౧ ||

అన్వయ:- యదా స్వాత్మనః అకర్తుత్వమ్ అభోక్తుత్వమ్ మన్యతే తదా ఏవ (అన్య) సమస్తాః చిత్తవృత్తయః క్షీణాః భవన్తి || ౫౧ ||

జబ పురుష అపనే విషేం కర్తాపనే కా ఔర భోక్తాపనేకా అభిమాన త్యాగ దేతా హై తబ హీ ఉస పురుష కీ సంపూర్ణ చిత్త కీ వృత్తి క్షీణ హో జాతీ హైం || ౫౧ ||

ఉచ్చృఖలాప్యకృతి కా స్థితి(రస్య రాజతే |
న తు సప్తహచిత్తస్య శాంతిమూంధస్య కృత్రిమా || ౫౨ ||

అన్వయ:- ధీరస్య ఉచ్చృఖలా అపి అకృతి కా స్థితిః రాజతే; సస్పృహచిత్తస్య మూహస్య కృత్రిమా శాంతిః తు న (రాజతే) || ౫౨ ||

జో పురుష నిఃస్పృహచిత్త హోతా హై ఉస ధైర్యవాన జ్ఞానీ కీ స్వాభావిక శాంతిరహిత భీ స్థితి శోభాయమాన హోతీ హై ఔర ఇచ్ఛా నే ఆకుల హై చిత్త జనకా ఐనే అజ్ఞానీ పురుష కీ బనావటీ శాంతి శోభిత నహిం హోతీ హై || ౫౨ ||

విలసంతి మహాభోగవిశన్తి గిరిగహరాన్ |

నిరస్తకల్పనా ధీరా అబద్ధా ముక్తబుద్ధయః॥ ౫౩॥

అన్వయ:- అబద్ధాః ముక్తబుద్ధయః నిరస్తకల్పనాః ధీరాః మహామోగైః విలసతి గిరిగహ్వరాన్ విశన్తి ॥ ౫౩॥

జన జ్ఞానియోం కీ కల్పనా నివృత్త హో గఈ హై, జో ఆసక్తిరహిత హైం, తథా జన కీ బద్ధి అభిమానరహిత హై వే జ్ఞానీ పురుష క భీ ప్రారబ్ధానుసార ప్రాప్త హువ భోగోం నే విలాస కరతే హైం ఔర క భీ ప్రారబ్ధానుసార పర్వత ఔర వనోం కే విషేం విచరతే హైం ॥ ౫౩॥

శ్రోత్రియం దేవతాం తీర్థమంగనాం భూపతిం ప్రియమ్ ।

దృష్ట్వా సమ్పూజ్య ధీరస్య న కాపి హృది వాసనా॥ ౫౪॥

అన్వయ:- శ్రోత్రియమ్ దేవతామ్ తీర్థమ్ సమ్పూజ్య (తథా) అఙ్గనామ్ భూపతిమ్ ప్రియమ్ దృష్ట్వా ధీరస్య హది కా అపి వాసనా న (జాయతే)॥ ౫౪॥

వేదపాఠీ బ్రాహ్మణ ఔర దేవతా కీ ప్రతిమా తథా తీర్థకా పూజన కర కే ఔర సున్దర స్త్రీ రాజా ఔర ప్రియ పుత్రాదికో దేఖకర భీ జ్ఞానీ కే హృదయ మేం కోఈ వాసనా నహీం ఉత్పన్న హోతీ హై ॥ ౫౪॥

భృత్యైః పుత్రైః కలత్రైశ్చ దౌహిత్రైశ్చాపి గోత్రజైః ।

విహస్య ధిక్వతో యోగీ న యాతి వికృతి మనాకూ॥ ౫౫॥

అన్వయ:- యోగీ భృత్యైః పుత్రైః కలత్రైః దౌహిత్రైః చ అపి చ గోత్రజైః విహస్య ధిక్వతః (అపి) మనాక వికృతిమ్ న యాతి ॥ ౫౫॥

నేవక స్త్రీ పుత్ర దౌహిత్ర (ధేవతే) ఔర అన్య గోత్రకే పురుష భీ యది యోగీ కా ఉపహాస కరేం యా ధికార దేవేం తో ఉన కా మన కించిన్మాత్ర భీ షోభ కో నహీం ప్రాప్త హోతా హై, కోన్యోకి ఉన జ్ఞానీ కా మోహ దూర హో జాతా హై ॥ ౫౬॥

సన్తుష్టోఽపి న సన్తుష్టః ఖిన్నోఽపి న । చ ఖిద్యతే ।

తస్యోశ్చర్మదశాం తాం తాం తాశా ఏవ జానతే॥ ౫౬॥

అన్వయ:- (యోగీ) సన్తుష్టః అపి సన్తుష్టః న (భవతి); ఖిన్నః అపి చ న ఖిద్యతే; తస్య తాం తాం తాదృశామ్ ఆశ్చర్మదశామ్. తాదృశాః ఏవ జానతే ॥ ౫౬॥

జ్ఞానీ లోకదృష్టి నే సంతోషయుక్త దీఖతా హుఆభీ సంతోషయుక్త నహీం హోతా హై ఔర లోకదృష్టి నే ఖిన్న దఖితా హుఆ భీ ఖిన్న నహీం హోతా హై, జ్ఞానీ కీ ఇస ప్రకారకీ దశా కో జ్ఞానీ హీ జానతే హైం ॥ ౫౬॥

కర్తవ్యతైవ సంసారో న తాం పశ్యన్తి సూరయః ।

శూన్యాకారా నిరాకారా నిర్వికారానిరామయాః || ౫౭ ||

అన్వయ:- సంసారః కర్తవ్యతా ఏవ శూన్యాకారాః నిరాకారాః నిర్వికారాః నిరామయాః సూరయః తామ్ న పశ్యన్తి || ౫౭ ||

కర్తవ్యతా కహియే మేరా యహ కర్తవ్య హై ఇస ప్రకార కా జో కార్య కా సంకల్ప హై సోఈ సంసార హై పరంతు సంపూర్ణ విశ్వకే నాశ హోనేపర భీ జో వర్తమాన రహతే హైం ఔర జో నిరాకార కహియే ఘటాదికే సే ఆకార సే రహిత హైం ఔర జో సర్వత్ర ఆత్మదృష్టి కరనేవాలే తథా సంకల్పవికల్పరూపి రోగసే రహిత హైం వే కదాపి కర్తవ్యతా కో నహిం దేఖతే హైం అర్థాత్ కిసి కార్య కే కరనే కా సంకల్ప నహిం కరతే హైం || ౧౭ ||

అకుర్వన్నపి సంక్షోభావ్యగ్రఃసర్వత్ర మూఢధీః |

కుర్వన్నపి తు కృత్యాని కుశలో హి నిరాకులః || ౫౮ ||

అన్వయ:- మూఢధీః అకుర్వన్ అపి సర్వత్ర సంక్షోభాత్ వ్యగ్రః (భవతి); హి కుశలః తు కృత్యాని కుర్వన్ అపి నిరాకులః (భవతి) || ౫౮ ||

అజ్ఞానీ పురుష కర్మో కో న కరతా హుఆ భీ సర్వత్ర సంకల్పవికల్ప కరనే కే కారణ వ్యగ్ర రహతా హై, ఔర జ్ఞానీ కార్యా కో కరతా హుఆ భీ నిర్వికారచిత్త రహతా హై కోస్యోకి వహ తో ఆత్మసుఖ కే విషేం విరాజమాన హోతా హై || ౫౮ ||

సుఖమాస్తే సుఖం శేతే సుఖమాయాతి యాతి చ |

సుఖం వక్తి సుఖం తే వ్యవహారేఽపి శాస్తధీః || ౫౯ ||

అన్వయ:- శాస్తధీః వ్యవహారే అపి సుఖమ్ ఆస్తే; సుఖమ్ శేతే; సుఖమ్ ఆయాతి; (సుఖమ్) చ యాతి; సుఖమ్ వక్తి సుఖమ్ ముంక్తే || ౫౯ ||

ప్రారబ్ధ కే అనుసార వ్యవహార కే విషేం వర్తమాన భీ ఆత్మనిష్ఠా బుద్ధివాలా జ్ఞానీ సుఖపూర్వక బైరతా హై, సుఖపూర్వక శయన కరతా హై, సుఖపూర్వక ఆతా హై, సుఖపూర్వక జాతా హై, సుఖపూర్వక కహతా హై తథా సుఖపూర్వక హి భోజన కరతా హై అర్థాత్ సంపూర్ణ ఇంద్రియోం కే వ్యాపార కో కరతా హై పరంతు ఆసక్త నహిం హోతా హై కోస్యోకి ఉస కా చిత్త తో బ్రహ్మకార హోతా హై || ౬౦ ||

స్వభావాద్యస్య నైవార్తిలాకవద్యాహారిణః |

మహాతూద ఇవాక్షోభోస్య గతకేశఃస శోభతే || ౬౧ ||

అన్వయ:- వ్యవహారిణః యస్య స్వభావాత్ లోకవత్ ఆతిః నైవ (భవతి కిన్తు) సః మహాదః ఇవ అక్షోభ్యః గతకేశః శోభతే || ౬౧ ||

వ్యవహార కరతే హువ భీ జ్ఞానీ కో స్వభావ నే హీ సంసారీ పురుష కీ సమాన భేద నహిం
హాతా హై కింతు వహ జ్ఞానీ బడం జల కే సరావర కీ సమాన చలాయమాన నహిం
హాతా హై ఔర నిర్వికార స్వరూప మేం శోభాయమాన హాతా హై ॥ ౬౧ ॥

నివృత్తిరపి మూఢస్య ప్రవృత్తిరుపజాయతే ।
ప్రవృత్తిరపి ధీరస్య నివృత్తిఫలభాగినీ ॥ ౬౧ ॥

అన్వయ:- మూఢస్య నివృత్తిః అపి ప్రవృత్తిః ఉపజాయతే ధీరస్య ప్రవృత్తిః అపి
నివృత్తికలభాగినీ (భవతి) ॥ ౬౧ ॥

అమూఢ కీ నివృత్తి కహియే బాహోంద్రియోం కో విషయోం నే నివృత్త కరనా భీ
ప్రవృత్తిరూప హీ హాతా హై క్యోంకి ఉస కే అహంకారాది దూర నహిం హాతే హైం
ఔర జ్ఞానీ కీ సాంసారిక వ్యవహారమేం ప్రవృత్తి భీ నివృత్తిరూప హీ హాతీ హై క్యోంకి జ్ఞానీ
కో 'అహం కరోమి ' ఐసా అభిమాన నహిం హాతా హై ॥ ౬౧ ॥

పరిగ్రహేషు వైరాగ్యం ప్రాయో మూఢస్య దృశ్యతే ।
దేహే విగలితాశస్య వ రాగఃక విరాగతా ॥ ౬౨ ॥

అన్వయ:- మూఢస్య ప్రాయః పరిగ్రహేషు వైరాగ్యమ్ దృశ్యతే; దేహే విగలితాశస్య వ రాగః
(స్యాత్) వ విరాగితా (స్యాత్) ॥ ౬౨ ॥

జో మూర్ఖ దేహాభిమానీ పురుష హై వహీ మోక్ష కీ ఇచ్ఛాసే ధన, ధామ, స్త్రీ పుత్రాదికోం కా
త్యాగ కరతా హై ఔర జిస కా దేహాభిమాన దూర హో గయా హై ఐనే జీవన్ముక్త జ్ఞానీ
పురుష కా స్త్రీపుత్రాది కే విషేం న రాగ హాతా హై, న విరాగ హాతా హై ॥ ౬౨ ॥

భావనాభావనాసక్తా దృష్టిమూఢస్య సర్వదా ।
భావ్యభావనయా సా తు స్వస్థస్యాదృష్టరూపిణీ ॥ ౬౩ ॥

అన్వయ:- మూఢస్య దృష్టిః సర్వదా భావనాభావనాసక్తా (భవతి) స్వస్థస్య తు సా
భావ్యభావనయా అదృష్టరూపిణీ (భవతి) ॥ ౬౩ ॥

మూర్ఖ దేహాభిమానీ పురుష కీ దృష్టి సర్వదా సంకల్ప ఔర వికల్ప కే విషేం ఆసక్త హాతీ
హై ఔర ఆత్మస్వరూపకే విద్వే స్థిత జ్ఞానీ కీ దృష్టి యద్యపి సంకల్పవికల్పయుక్తసీ దీఖతీ
హై పరంతు తథాపి సంకల్పవికల్ప కే లేప నే శుద్ధ రహతీ హై, క్యోంకి జ్ఞానీ కో 'అహం
కరోమి ఐసా అభిమాన నహిం హాతా హై ॥ ౬౩ ॥

సర్వారమ్భేషు నిష్కామో యశ్చరేద్వాల్పవన్మునిః । న లేపస్తస్య శుద్ధస్య క్రియమాణేఽపి
కర్మణి ॥ ౬౪ ॥

అన్వయ:- యః మునిః బాలవత్ సర్వారమ్భేషు నిష్కామః చరేత్ తస్య శుద్ధస్య కర్మణి క్రియమాణే అపి లేపః న (భవతి) ॥ ౬౪ ॥

తహాఁ వాదీ శంకా కరతా హై కి, యది జ్ఞానీ సంకల్పవికల్ప కర కే క్రియా కరతా హై తో ఉస కీ ద్వైతబుద్ధి క్యోం నహిం హోతి హై ? తిస కా సమాధాన కరతే హైం కిజో జ్ఞానీ పురుష బాలక కీ సమాన నిష్కామ హోకర ప్రారబ్ధానుసార ప్రాప్త హుష కర్మో కే విషేం ప్రవృత్త హోతా హై ఉస నిరంహకార జ్ఞానీ కో కర్మ కరనేపర భీ కర్తృత్వ కా దోష నహిం లగతా హై క్యోం కే ఉస కో తో కర్తాపనే కా అభిమానహీ నహిం హోతా హై ॥ ౬౪ ॥

స ఏవ ధన్య ఆత్మజ్ఞః సర్వభావేషు యః సమః ।

పశ్యశ్శృణ్వస్త్వశతీషునశ్చనిస్తషమానసః ॥ ౬౫ ॥

అన్వయ:- సః ఏవ ఆత్మజ్ఞః ధన్యః యః సర్వభావేషు సమః (భవతి అత ఏవ సః) పశ్యన్ శృణ్వన్ స్పృశన్ జిప్సున్ అనన్ (అపి) నిస్తర్షమానసః (భవతి) ॥ ౬౫ ॥

వహీ ధైర్యవాన జ్ఞానీ ధన్య హై, జో సంపూర్ణ భావోం మేం సమానబుద్ధి రఖతా హై, ఇస కారణ హీ వహ దేఖతా హుఆ, శ్రవణ కరతా హుఆ, స్పర్శ కరతా హుఆ, సూంఘతా హుఆ ఔర భోజన కరతా హుఆ భీ సబ ప్రకార కీ తృష్ణారహిత మనవాలా హోతా హై ॥ ౬౫ ॥

కసంసారక చాభాసః క్వ సాధ్యం క చ సాధనమ్ ।

ఆకాశస్యేవ ధీరస్య నిర్వికల్పస్య సర్వదా ॥ ౬౬ ॥

అన్వయ:- ఆకాశస్య ఇవ సవదా నిర్వికల్పస్య ధీరస్య సంతారః క ఆభాసః చ క సాధ్యమ్ వ సాధనమ్ చ క ॥ ౬౬ ॥

జో ధైర్యవాన జ్ఞానీ హై, వహ సంపూర్ణ సంకల్పవికల్పరహిత హోతా హై, ఉస కో సంసార కహోం ? ఔర సంసారకాభాన కహోఁ ఔర స్వర్గాదిసాధ్య కహోం తథా యజ్ఞ ఆది సాధన కహోం ! క్యోంక వహ సదా ఆకాశవత్ నిర్లేప ఔర కల్పనారహిత హోతా హై ॥ ౬౬ ॥

స జయత్యర్థసంన్యాసీ పూర్ణస్వరసవిగ్రహః ।

అకృత్రిమోఽనవచ్ఛిన్నే సమాధియస్య వర్తతే ॥ ౬౭ ॥

అన్వయ:- పూర్ణస్వరసవిగ్రహః సః అర్థసంన్యాసీ జయతి యస్య అనవచ్ఛిన్న అకృత్రిమః సమాధిః వర్తతే ॥ ౬౭ ॥

పూర్ణ స్వభావవాలా హై స్వరూప జిన కా ఐనే అర్థ కహియే దృష్ట ఔర అదృష్ట ఫల కో త్యాగనేవాలే కీ జయ (సర్వోపరి ఉన్నతి) హోతీ హై, జిన కా పూర్ణస్వరూప ఆత్మా కే విషేం స్వాభావిక సమాధి హోతా హై || ౬ ||

బహునాత్ర కిముక్తేన జ్ఞాతతత్త్వో మహాశయః |
భేగమోక్షనిరాకాంక్షీ సదా సాత్రనీరసః || ౬౦ ||

అన్వయః- అత్ర బనా ఉక్తత కిమ్ ? (యతః) జ్ఞానతత్త్వః మహాశయః భోగమే జ్ఞానరాకాంక్ష సదా సత్ర నీరసః (భవతి || ౬౦ ||

జ్ఞానీ పురుష కే అనేక ప్రకార కే లక్షణ హైం ఉన కా పూర్ణరీతిసే తో వర్ణన కరనా కఠిన హై పరస్తు జ్ఞానీ పురుషకా ఏక సాధారణ లక్షణ యహ హై కి యహం జ్ఞానీక బహుత లక్షణ కహనే సే కుచ ప్రయోజన నహిం హై. కంబల సాధారణ లక్షణ యహ హై కి, జ్ఞానీ ఆత్మతత్వ కా జాననేవాలా, ఆత్మస్వరూప కే వి మన, భోగ ఔర మోక్షకీ ఇచ్ఛానే రహిత తథా సదా యాగ ఆది సాధనోం కే విరే ప్రీతి న కరనేవాలా హోతా హై || ౬౦ ||

మహదాది జగద్వైతం నామమాత్రవిజృంభితమ్ |
విహాయ శుద్ధబోధస్య కిం కృత్యమవశిష్యతే || ౬౧ ||

అన్వయః- దైతమ్ నామమాత్రవిజృంభితమ్ మహదాది జగత్ విహాయ శుద్ధబోధస్య కిమ్ కృత్యమ్ అవశిష్యతే || ౬౧ ||

ద్వైత రూప సే భసనేవాలే, నామమాత్ర హీ భిన్నరూపసే భాసమాన, మహత్తత్వ ఆది జగత్ కే విషేం కల్పనా కో దూర కర కే స్వప్రకాశ వైతస్యస్వరూప జ్ఞానీ కో క్యా కఈ కార్య కరనా బా కీ రహతా హై ? అర్థాత్ కోఈ కార్య కరనా నహిం రహతా హై || ౬౧ ||

భ్రమభూతమిదం సర్వ కిచ్ఛిన్నాస్తీతి నిశ్చయీ |
అధ్యస్పరణః శుద్ధః! స్వభావేనైవ శామ్యతీ || ౬౨ ||

అన్వయః- ఇదమ్ సర్వమ్ భ్రమభూతమ్ (పరమార్థతః) కిచ్ఛిత్ న అస్తి ఇతి నిశ్చయీ అలక్ష్యస్ఫుగ్గః శుద్ధః స్వభావేన ఏవ శామ్యతి || ౬౨ ||

అధిష్ఠాన కా సాక్షాత్కార హోనేపర యహ సంపూర్ణ విశ్వ 'భ్రమమాత్ర హై, పరమార్థహాష్ట సే కుచ భీ నహిం హై, ఇన ప్రకార జిన కా నిశ్చయ హల ఆ హ ర స్వప్రకాశ చేతనస్వరూప తథా స్వరూప కే సాక్షాత్కార సే దూర హో గయా హై అజ్ఞానరూప మల జిన కా ఐసా జ్ఞానీ స్వభావ సే హీ శాంతి కో ప్రాప్త హోతా హై || ౬౨ ||

శుద్ధస్ఫురణరూపస్య దృశ్యభావమవశ్యతః |

క విధిః క చ వైరాగ్యం క త్యాగఃకశమోఽపివా॥ ౭॥

అన్వయ:- శుద్ధస్ఫురణరూపస్య దృశ్యభావమ్ అపశ్యతః (జ్ఞానినః) విధిః క వైరాగ్యమ్ వ త్యాగః వ ఆపి వా శమః చ క ॥ ౭౧ ॥

శుద్ధ స్ఫురణరూప అర్థాత్ స్వప్రకాశచేతనస్వరూప ఔర దృశ్య పదార్థోకో భీ న దేఖనేవాలే జ్ఞానీ కో కిసీ కర్మ కే కరనే కీ విధి కహం? ఔర విషయోం నే వైరాగ్య కహం? ఔర త్యాగ కహం? తథా శాంతిభో కరనా కహం? యహ సబ తో తా హో సకతా హై జబ సాంసారిక పదార్థాక వి హాట హోతీ హై ॥ ౭౧ ॥

స్ఫురతోఽనన్తరూపేణ ప్రకృతిం చ న పశ్యతః ।

క్వ బన్ధః క చ వా మోక్షః వ హర్షేక్ విషాదతా॥ ౭౨ ॥

అన్వయ:- అనన్తరూపేణ స్ఫురతః ప్రకృతిమ్ చ న పశ్యతః (జ్ఞానినః) బన్ధ. వ మోక్ష కహః క వా విషాన్తా చ క ॥ ౭౨ ॥

జో జ్ఞానీ హై వహ అనంతరూప కర కే భాసతా హై ఔర ఆత్మాకోజ్ఞానతా హై ఔర దేహాదే కే విషేం దృష్టి నహీం లగాతా హై, ఉస కో సంసార కా బంధన నహీం హోతా హై, మోక్ష కీ ఇచ్చా నహీం హోతీ హై, హర్ష నహీం హోతా హై ఔర విషాద భీ నహీం హోతా హై ॥ ౭౨ ॥

బుద్ధిపర్యన్తసంసారే మాయామాత్ర వివతతే।

నిర్మపో నిరహంకారో నిష్కామః శోభతే బుధః॥ ౭౩ ॥

అన్వయ:- బుద్ధిపర్యన్తసంసారే మాయామాత్రమ్ వివర్తతే (అతః) బుధః నిర్మమః నిహింకారః నిష్కామః శోభతే ॥ ౭౩ ॥

యహ జగత్ అజ్ఞాన సే భాసతా హై ఔర జ్ఞాన సే జబ మాయామాత్ర (అజ్ఞాన) నివృత్త హో జాతా హై తబ జ్ఞానస్వరూప ఆత్మా హీ శేష రహతా హై ఇస కారణ జ్ఞానీ కో ఇస సంసారమేం మమతా అహంకార తథా ఇచ్చా నహీం హోతీ హై, ఇస కారణ బ్రహ్మీకారాత్మేకర కే అత్యంత శోభాయమాన హోతా హై ॥ ౭౩ ॥

అక్షయం గతసన్తాపమాత్మానం పశ్యతో మునః।

క విద్యా కచ వా విశ్వంక దేహోఽహం మమతి వా ॥ ౭౪ ॥

అన్వయ:- అక్షయమ్ గతసన్తాపమ్ ఆత్మానమ్ పశ్యతః మునేః విద్యా క వా విషయక దహః వా అహమ్ మమ ఇతి చ క ॥ ౭౪ ॥

అవినాశీ సంతాపరహిత ఐనే ఆత్మస్వరూప కా జనకో జ్ఞాన హుత్ర హై ఐనే జ్ఞానీ కో విద్యా (శాస్త్ర) కహం ? ఔర విశ్వ కహం ? ఔర దేహ కహం ? తథా అహంమమభావ కహం ? కోఁకి ఉస కో ఆత్మా నే భిన్న అన్య స్ఫురణ హీ నహిం హోతా హై || ౭౪ ||

నిరోధాదీని కర్మాణిజహతి జడధీయది |
మనోరథాన్పులాపాంశ్చ కర్తుమానోత్యతక్షణాత్ || ౭౯ ||

అన్వయ:- జడధీ: యది నిరోధాదీని కర్మాణి జహతి (తర్హి) అతక్షణాత్ మనోరథాన ప్రలాపాన చ కర్తుమ్ ఆనోతి || ౭౫ ||

జో మూఢబుద్ధి దేహాభిమానీ పురుష హై వహ అతి పరిశ్రమ కర కే మన కా నిరోధ కరతా హై పరంతు నిరోధ సమాధికే ఛూటతే హీ ఉస కా మన ఫిర తురంత హీ అనేక ప్రకార నే సంకల్ప వికల్ప కరనే లగతా హై ఔర ప్రలాప ఆది సంపూర్ణ వ్యాపారోం కో కరనే లగతా హై ఇస కారణ జ్ఞాన కే బినా నిరోధ కుఛ కామ నహిం దేతా హై || ౭౫ ||

మన్త: శ్రుత్వాపి తద్వస్తు న జహతి విమూఢతామ్ |
నిర్వికల్పో బహియత్నాదన్తవిషయలాలసః || ౭౬ ||

అన్వయ:- మన్త: తత్ వస్తు శ్రుత్వా అపి విమూఢతామ్ న జహతి (అతః మూఢః) యత్నాత్ బహిః నిర్వికల్పః అన్తః విషయలాలసః (భవతి) || ౭౬ ||

జో దేహాభిమానీ మూఢ పురుష హై వహ వేదాంతశాస్త్రకే అనేక గ్రంథోం కే ద్వారా ఆత్మస్వరూప కో సునకర భీ దేహాభిమాన కో నహిం త్యాగతా హై. యద్యపి అతి పరిశ్రమ కరకే ఊపర నే త్యాగ దిఖతా హై పరంతు మన మేం అనేక విషయవాసనా రహతీ హై || ౭౬ ||

జ్ఞానాఇలిత కా యో లోకదృష్టయాపి కర్మకృత్ |
నాప్నోత్యవసరం కర్తుం వక్తుమేవ న కిఞ్చన || ౭౭ ||

అన్వయ:- యః జ్ఞానాత్ గలితకర్మా (సః) లోకదృష్టయా కర్మకా అపి కిఞ్చన కర్తుమ్ న వక్తుమ ఏవ (చ) అవసరమ్ న ఆమోతి || ౭౭ ||

జ్ఞానీ లోకాచార కే అనుసార కర్మ కరతా హై పరంతు జ్ఞాన కే ప్రతాపలే కర్మఫల కీ ఇచ్చా నహిం కరతా హై కోఁకి వహ కేవల ఆత్మస్వరూప కే విషేం లీన రహతా హై తిస నే ఉస కో కర్మ కరనే కా అథవా కహనే కా అవసర నహిం మిలతా హై || ౭౮ ||

కతమఃవ ప్రకాశోవా హాన క చ న కిఞ్చన | నిర్వికారస్య ధీరస్య నిరాతక్కుస్య సర్వదా || ౭౯ ||

అన్వయ:- సర్వదా నిరాతకస్య నిర్వికారస్య ధీరస్య తమః కవా ప్రకాశః క హానమ్ చ క (తస్య) కిశ్చన న (భవతి) ॥ ౭౮ ॥

జో జ్ఞానీ హై వహ నిర్వికార హోతా హై, ఉస కో కాల ఆది కా భయ నహిం హోతా హై, ఉస కో అంధకార కా భాన నహిం హోతా హై, ప్రకాశ కా భాన నహిం హోతా హై, ఉసకో కిసీ బాత కీ హాని నహిం హోతీ హై, భయ నహిం హోతా హై, వహ సర్వదా ముక్త హోతా హై ॥ ౭౮ ॥

వ ధైర్య క వివేకిత వ నిరాతంకతాపివా! అనిర్వాచ్యస్వభావస్య నిఃస్వభావస్య యోగీనః ॥ ౭౯ ॥

అన్వయ:- తిర్వాచ్యస్వభావస్య నిఃస్వభావస్య యోగీనః ధైర్యమ కవివేకిత్వమ్ క అపి చ నిరాతఙ్కతా క ॥ ౭౯ ॥

జ్ఞానీ కా స్వభావ కిసీ కే ధ్యాన మేం నహిం ఆతా హై! కోఠికి జ్ఞానీ స్వభావరహిత హోతా హై ఉస కా ధీరజవనా, జ్ఞానీపనా తథా నిర్భయపనా నహిం హోతా హై ॥ ౭౯ ॥

నస్వర్గోం వైవ నర కో జీవన్ముక్తీన వైవ హి ।

బహునాత్ర కిముక్తేన యోగదృష్టయాన కిశ్చన ॥ ౮౦ ॥

అన్వయ:- అత్ర బహునా ఉక్తేన కిమ యోగదృష్టయా స్వర్గః న నరకః న ఏవ హి జీవన్ముక్తిః చ ఏవ న, కిశ్చన న (భవతి) ॥ ౮౦ ॥

జన జ్ఞానీ కీ సర్వత్ర ఆత్మదృష్టి హో జాతీ హై ఉసకో స్వర్గ, నర్క, ఔర ముక్తి ఆది కా భేద నహిం హోతా హై అర్థాత్ అధిక కహనే నే క్యా ప్రయోజన హై, జ్ఞానీ పురుష కో కిసీ ప్రకార కా భీ భేద నహిం భాసతా హై ॥ ౮౦ ॥

వైవం ప్రార్థయతే లాభం నాలాభేనానుశోచతి ।

ధీరస్య శీతలం చిత్తమమృతేనైవ పూరితమ్ ॥ ౮౧ ॥

అన్వయ:- (ధీరః) లామమ్ ప్రార్థయతే న ఏవమ్ అలామేన అనుశోచతి న (అతః) ధీరస్య చిత్తమ్ అమృతేన పూరితమ్ శీతలమా ఏవ (భవతి) ॥ ౮౧ ॥

జో జ్ఞానీ హై వహ లాభ కీ ఇచ్చా నహిం కరతా హై ఔర లాభ నహిం హోతే తో శోక నహిం కరతా హై ఔర ఇన కారణ హీ ధైర్యవాన్ జ్ఞానీ కా చిత్తజ్ఞానామృత నే పరిపూర్ణ ఔర ఇసీ కారణ శీతల కహియే తాపత్రయరహిత హోతా హై ॥ ౮౧ ॥

నశాస్తం స్టౌతి నిష్కామో న దుష్టమపి నిన్దతి ।

సమదుఃఖసుఖస్తృప్తః కిశ్చోక్తకృత్యం న పశ్యతి ॥ ౮౨ ॥

అన్వయ:- నిష్కామః శాన్తమ్ న స్తౌతి; దుష్టమ్ అపి న నిన్దతి, ఏసః (సన) సమదుఃఖసుఖః
(భవతి) (నిష్కామత్వాత్) కిశ్చిత్ కృత్యమ్ న పశ్యతి || ౧౨ ||

జో పురుష కామనాశూన్య జ్ఞానీ హై వహ కిసీ శాంత పురుష కో దేఖకర ప్రశంసా నహీం
కరతా హై ఔర దుష్ట కో దేఖకర నిందా నహీం కరతా హై క్యోంకి వహ అపనే జ్ఞానరూపి
అమృత నే తృప్త హోతా హై తిస కారణ సుఖదుఃఖ కీ కల్పనా నహీం కరతా హై, తథా
కిసీ కృత్య కో నహీం దేఖతా హై || ౧౨ ||

ధీరో న ద్వేష్టి సంసారమాత్మానం న దిదృక్షతి ।
హర్షామర్షవినిర్ముక్తో న తోనచజీవతి || ౧౩ ||

అన్వయ:- హర్షామర్షవినిర్ముక్తః ధీరః సంసారమ్ న దేటి; ఆత్మానమ్ న దిదృక్షతి; న మృతః
(భవతి); న చ జీవతి || ౧౩ ||

జో ధైర్యవాన అర్థాత్ జ్ఞానీ హై వహ సంసార కా ద్వేష నహీం కరతా హై తథా ఆత్మా
కో దేఖనే కీ ఇచ్ఛా నహీం కరతా హై, క్యోంకి వహ స్వయం హీ ఆత్మస్వరూప హై ఇస
కారణ ఉసకో హర్ష తథా శోక నహీం హోతా హై ఔర జన్మమరణరహిత హోతా హై ||
౧౩ ||

నిఃస్నేహః పుత్రదారాదౌ నిష్కామో విషయేషు చ ।
నిశ్చిన్తఃస్వశరీరేఽపి నిరాశః శోభతే బుధః || ౧౪ ||

అన్వయ:- పుత్రారాదీ నిఃస్నేహః, విషయేషు చ నిష్కామః, స్వశరీరే మపి నిశ్చిన్తః; నిరాశః,
బుధః శోభతే || ౧౪ ||

పుత్ర స్త్రీ ఆది కే విషేప్రీతి న కరనేవాలా, విషయోంకే నాదిక కీ చిన్తా న కరనేవాలా, ఇస
ప్రకార సర్వత్ర ఆశారహిత జ్ఞానీ శోభా కో ప్రాప్త హోతా హై || ౧౪ ||

తుష్టిః సర్వత్ర ధీరస్య యథా పతితవర్తినః ।
స్వచ్ఛన్దం చరతో దేశాన్యవాస్తమితశాయినః || ౧౫ ||

అన్వయ:- యత్రాస్తమితశాయినః దేశాన్ స్వచ్ఛన్దమ్ చరతః, వథాపతితవర్తినః ధీరస్య
సర్వత్ర తుష్టి (ధవని) || ౧౫ ||

జో జ్ఞానీ పురుష హై, ఉస కో జో కుఘ ప్రారభానుసార మిల జాయ ఉసస హీ వహ వర్తావ
కరతా హై ఔర పరమ సంతోషకో ప్రాప్త హోతా హై, తదనంతర అపనీ దృష్టి జిధర కో
ఉత జాతీ హై ఉనీ దేశోం మేం విచరతా హై ఔర జహం హీ సూర్య అస్త హోయ తహం
హీ శయన కరతా హై || ౧౫ ||

పతతుహేతు వా దేహో నాస్య చింతా మహాత్మనః ।

స్వభావభూమివిశ్రాంతిస్పృతాశేషసంస్పృతేః ॥ ౧౬ ॥

అన్వయ:- దేహః పతతు వా ఉదేతు, స్వభావభూమివిశ్రాంతిస్పృతాశేషసంస్పృతేః మహాత్మనః అస్య చింతా న (భవతి) ॥ ౧౬ ॥

దేహ నష్ట హోయ అథవా రహ పరంతు అపనే స్వరూపరూపీ భూమి కే విశ్రామకర కే సంపూర్ణ సంసారకోభూలనేవాలే జ్ఞానీకో ఇన దేహ కీ చింతా నహీం హోతీ హై ॥ ౧౬ ॥

అకించనః కామచారో నిన్ద్రశ్చిన్నసంశయః ।

అసక్తః సర్వభావేషు కేవలో రమతే బుధః ॥ ౧౭ ॥

అన్వయ:- అకించనః కామచారః నికాంతః చిన్నసంశయః సర్వభావేషు అసక్తః వుధః కేవలః రమతే ॥ ౧౭ ॥

జో జ్ఞానీ హై వహ ఇకలా హీ ఆత్మస్వరూప కే విషేం రమతా హై, కుభ పాన నహీం రఖతా హై, తథాపిఅపనీ ఇచ్చానుసార బర్తా కరతా హై, సుఖదుఃఖతే రహిత హోతా హై, జ్ఞానీ కో సంశయ నహీం హోతా హై ఔర సంపూర్ణ విషయోం నే విరక్త రహతా హై ॥ ౧౭ ॥

నిర్మమః శోభతే ధీరః సమలోష్ఠాశ్మకాంచనః ।

సుభిన్నహృదయగ్రన్ధివినిధూతరజస్తమః ॥ ౧౮ ॥

అన్వయ:- నిర్మమః సమలోష్ఠాశ్మకాంచనః సుభిన్నహృదయగ్రన్ధిః వినిర్ధూతరజస్తమః ధీరః శోభతే ॥ ౧౮ ॥

మమతా కా త్యాగనేవాలా, మట్టి. పత్తర ఔర సువర్ణకో సమాన మాననేవాలా ఆర దూర హో గఈ హై హృదయ కీ అజ్ఞానరూపీ గ్రంథి జన కీ ఐసా ఔర దూర హో గయే హైం రజ ఔర తమగుణ జన కే ఐసా జ్ఞానీ శోభా కో ప్రాప్త హోతా హై ॥ ౧౮ ॥

సర్వత్రానవధానస్య న కిచ్ఛిద్వాసనా హృది ।

ముక్తాత్మానో విత్పప్తస్య తులనా కేన జాయతే ॥ ౧౯ ॥

అన్వయ:- సర్వత్ర అనవధానస్య హది కిచ్ఛిత్ వాసనా న (భవతి); (అతః) ముక్తాత్మనః విత్పప్తస్య (తస్య) కేన తులనా జాయతే ॥ ౧౯ ॥

జన కీ సంపూర్ణ విషయోం మేం ఆసక్తి నహీం హై ఔర జనకే హృదయ కే విషేం కిచిన్మాత్ర భీ వాసనా నహీం హై ఔర జో మాత్మానంద కే విషేం తృప్త హై, ఐనే జీవన్ముక్త జ్ఞానీ పురుషకీ సమాన త్రిలో కీ మేం కౌన హో సకతా హై ॥ ౧౯ ॥

జానన్నపి న జానాతి పశ్యన్నపి న పశ్యతి | బ్రువన్నపి న చ బ్రూతే కోఽన్యో నివాసనాహతే
|| ౯ ||

అన్వయ:- (యః) జానన్ అపి న జానాతి, పశ్యన్ అపి న పశ్యతి బ్రూన్ అపి చ న బ్రూతే;
(సః) నిర్వాసనాత్ ఋతే అన్యః కః ? || ౯ ||

జో జానతా హుఆ భీ నహీం జానతా హై, దేఖతా హుఆభీ నహీం దేఖతా హై, బోలతా
హుఆ భీ నహీం బోలతా హై, ఐసా పురుష జ్ఞానీ కే సివాయ జగత్ మేం ఔర దూసరా కౌన
హై ? అర్థాత్ కోఈ నహీం హై, కోఽంకి జ్ఞానీ కో అభిమాన తథా వాసనా నహీం హోతీ హై
|| ౯ ||

భిక్షుర్వా భూపతివాపి యో నిష్కామః స శోభతే |
భావేషు గలితా యస్య శోభనాశోభనా మతిః || ౯ ||

అన్వయ:- యస్య మావేషు శోమనాశీమనా మతిః గలితా, (ఏతాహుశః యః) నిష్కామః సః
భిక్షుః వా అపి వా భూపతిః శోభతే || ౯ ||

జిన జ్ఞానీ కీ శుభ పదార్థోం మేం ఇచ్చా బుద్ధి నహీం హోతీ హై ఔర అశుభ పదార్థోం
మేం ద్వేషబుద్ధి నహీం హోతీ హై ఐసా జో కామనారహిత జ్ఞానీ హై వహ రాజా హో
తో విదేహ (జనక) సమాన శోభిత హోతా హై ఔర భిక్షు హోయ తో పరమ బ్రహ్మనిష్ఠ
యాజ్ఞవల్క్యముని కీ సమాన శాభాకో ప్రాప్త హోతా హై కోఽంకి ఆత్మానంద కే విషేం మన
పురుషకో రాజ్య బంధన నహీం కరతా హై ఔర త్యాగ మాక్షదాయక నహీం హోతా హై
| ౯ ||

కస్యాచ్ఛన్త కసంకోచఃకవా తత్స్వవినిశ్చయః |
నిర్వాస్యజాజవభూతస్వ చరితార్థస్య యోగినః || ౯ ||

అన్వయ:- నియాజావభూతస్వ చరితార్థస్య యోగినః స్వాన్ఛన్తమ్ క సజ్కోచః క వా
తత్త్వాంవనిశ్చయః క || ౯ ||

జిన పురుష కా మన కపటరహిత ఔర కోమలతాయుక్త హై ఔర జినే ఆత్మజ్ఞానరూపీ
కార్య కో సిద్ధ కియా హై, ఐసే జీవన్ముక్త పురుష కో స్వాధీనపనా నహీం హోతా హై ఔర
పరాధీనపనా భీ నహీం హోతా హై, తత్స్వ కా నిశ్చయ కరనాభీ నహీం హోతా హై, కోఽంకి
ఉస కా దేహాభిమాన దూర హో జాతా హై || ౯ ||

ఆత్మవిశ్రాంతిత్వప్తేన నిరాశేన గతాతినా |
అన్తర్ద్రవనుభూయేత తత్కథం కస్య కథ్యతే || ౯ ||

అన్వయ:- ఆత్మవిశ్రాంతిత్వమైన నిరాశేన గతాతినా (జ్ఞానినా) అన్తః యత్ అనుభూయేత, తత్ కథమ్ కస్య కథ్యతే || ౯౩ ||

జో పురుష ఆత్మస్వరూప కే విషేం విశ్రామరూపఅమృతకా పాన కర కే తృప్త హుఆ హై ఔర ఆశామాత్ర నివృత్త హో గఈ హై తథా జస కే భీతర కీ పీడా శాంత హో గఈ హై ఐసా జ్ఞానీ అపనే అంతఃకరణ కే విషేం జో అనుభవ కరతా హై, ఉస కో ప్రాణీ కీస ప్రకార కహా సకతా హై ఔర ఉస అనుభవ కో కీస కో కహాం జాయ ? కోయింకి ఇస కా ఆధికారి దుర్లభ హై || ౯౩ ||

సుప్తోఽపి న సుషుప్తౌ చ స్వప్నోఽపి శాయతో నచ |
జాగరోఽపి న జాగతి ధీరస్తుప్తఃపదే పదే || ౯౪ ||

అన్వయ:- పదే పదే తృప్తః ధీః సుషుమో భీ చ న సుప్తా, స్వప్నో అపి చ న శయితః, జాగరో అపి న జాగతి || ౯౪ ||

జ్ఞానీ కీ సుషుప్తి అవస్థా దీఖతీ హై పరంతు జ్ఞానీ సుషుప్తి కే వశీభూత నహీం హోతా హై, స్వప్నావస్థా భాసతీ హై పరంతు జ్ఞానీ శయన నహీం కరతా హై కింతు సాక్షీరూప రహతా హే ఔర జాగ్రదవస్థా భాసతీ హై పరంతు జ్ఞానీ జాగ్రదవస్థా కే వికారో నే అలగ రహతా హై కోయింకి యహ తో న అవస్థా బుద్ధి కీ హై ఔర జో బుద్ధి నే పర హై ఔర ఆత్మానంద నే తృప్త హై || ౯౪ ||

జ్ఞః సచిన్తోఽపి నిశ్చిన్తః సేంద్రియోఽపి నిరిన్ద్రియః |
సుబుద్ధిరపి నిర్బుద్ధిః సాహజ్కారోఽనహంకృతీ || ౯౫ ||

అన్వయ:- జ్ఞః సచిన్తః అపి నిశ్చిన్తః (భవతి), సేన్ద్రియః అపి నిరిన్ద్రియః (భాత); సుబుద్ధిః అపి నిద్ధిః (భవతి); సాహంకారః అపి నిరహంకృతిః (భవత) || ౯౫ ||

జ్ఞానీ కో చింతా హై ఐసా లోకోం కే దేఖనే మేం ఆతా హై పరంతు జ్ఞానీ నిశ్చిన్త హోతా హై, జ్ఞానీ ఇంద్రియోంతహేత దీఖతా హై పరంతు వాస్తవ మేం జ్ఞాన ఇంద్రియరహిత హోతా హై, వ్యవహారమేం జ్ఞానీ చతురబుద్ధివాలా దీఖతా హై, పరంతు బానీ బుద్ధిరహిత హోతా హై ఔర జ్ఞానీ అహంకారయుక్తసా దీఖతా హై పరంతు జ్ఞానీ కో అహంకార కా లేశ భీ నహీం హోతా హై || ౯౫ ||

న సుఖీన చ వా దుఃఖీ న విరక్తో న సజ్గవాన్ |
న ముముక్షునే వా ముక్తో న కిఞ్చిన్నచ కిఞ్చన || ౯౬ ||

అన్వయ:- (జ్ఞానీ) న సుఖీ; వా న చ దుఃఖీ; న విరక్తః, న సజ్గవాన్ న ముముక్షు వా న ముక్తః, న కిఞ్చిత్ న చ కిఞ్చన || ౯౬ ||

జ్ఞానీ సుఖీ నహిం హోతా హై, దుఃఖీ నహిం హోతా హై, విరక్త నహిం హోతా హై, ఆసక్త నహిం హోతా హై, మోక్షకీ ఇచ్ఛా నహిం కరతా హై, ముక్త నహిం హోతా హై, సత్రూప, అనిర్వచనీయ హోతా హై ॥ ౯౬ ॥

విశేషేఽపి న విభిష్టః మమాధౌ న మమాధిమాన్ ।

జాడ్యాపన జడో ధన్యః పాణ్డిత్యఽపి న పణ్డితః ॥ ౨౭ ॥

అన్వయః:- ధన్యః విశేషే అపి లిక్షిప్త న, మమాచౌ సమాధిమాన్ మ, జాడయే అపి జడ. న, పాణ్డిన్యే అపి పణ్డిత న ॥ ౯౭ ॥

జ్ఞానీ కా విశేష దీఖతా హై పరంతు జ్ఞానీ విక్షిప్త నహిం హోతా హై, జ్ఞానీ కే నమాధి దీఖతీ హై పరంతు జ్ఞానీ సమాధి నహిం కరతా హై, జ్ఞానీ కే విషేం జడవనా దీఖతా హై పరంతు జ్ఞానీ జడ నహిం హోతా హై తథా జ్ఞానీ మేం పండితవనా దోఖతా హై పరంతు జ్ఞానీ పండిత నహిం హోతా హై, క్షోంకి యహ సంపూర్ణ వికార దేహాభిమానీ కే వర్షే రహతే హైం ॥ ౯౮ ॥

ముక్తో యథాస్థితివ యః కృతకర్తవ్యనివృతః ।

సమః సర్వత్ర చైతస్త్వ్యాన్న స్మరత్యకృతం కృతమ్ ॥ ౯౯ ॥

అన్వయః:- యథాస్థితిస్వస్థః కృత కర్మవ్యనిర్వృతః సర్వత్ర సమః ముక్తః బైతడణ్యాత కృతమ్ అకృతమ్ న స్మరతి ॥ ౯౯ ॥

జ్ఞానీ అవస్థా ప్రాప్త హోయ ఉసమేం హీ స్వస్థ రహనేవాలా ఔర కియే హుప ఔర కర్తవ్యకర్మో కే విషేం అహంకార ఔర ఉద్వేగ న కరనేవాలా అర్థాత్ సంతోషయుక్త తథా సర్వత్ర ఆత్మద్బుష్టి కరనేవాలా జీవన్ముక్త జ్ఞానీ పురుష తృష్టా కే న హానేనే యహ కార్య కియా, యహ నహిం కియా ఐసా స్మరణ నహిం కరతా హై ॥ ౯౯ ॥

న ప్రీయతే వన్దమానో నింద్యమానో న కుప్యతి ।

నైవోదిజతి మరణేజీవనే నాభినన్దతి ॥ ౧౦౦ ॥

అన్వయః:- (జ్ఞానీ) వంద్యమానః ప్రీయతే న నిన్ద్యమానః కుప్యతి న, మరణే ఉద్విజతి న, ఏవ జీవనే అభినన్దతి న ॥ ౧౦౦ ॥

జ్ఞో జ్ఞానీ హై ఉస కీ కోఈ ప్రశంసా కరే తో ప్రసన్న నహిం హోతా హై ఔర నిందా కరే తో కోప నహిం కరతా హై, తిసీ ప్రకార మృత్యు భీ సామనే ఆతా దీఖే తో భీ జ్ఞానీ ఘుబడతా

నహిం హై ఔర బహుత వర్షాంపర్యంత జీవేం తో భీ ప్రసన్న నహిం హోతా హై || ౯౯ ||

న ధావతి జనాకీర్ణ నారణ్యముపశాస్తధీః |
యథా తథా యత్ర తత్ర సమ ఏవావతిష్ఠతే || ౧౦ ||

అన్వయ:- ఉపశాస్తధీః జనాకీర్ణమ్ న ధావతి, (తథా) అరణ్యమ్ న (ధావతి) కిన్తు యత్ర తత్ర యథా తథా సమః ఏవ అవతిష్ఠతే || ౧౦ ||

జన జ్ఞానీ కీ వృత్తి శాంత హో గళః హై వహ జహం మనుష్యోం కీ సభా హోయ తహం జానే కీ ఇచ్చా నహిం కరతా హై, తిసీ ప్రకార నిర్జన స్థాన జో వన తహం భీ జానే కీ ఇచ్చా నహిం కరతా హై, కింతు జన సమయ జో స్థాన మిల జాయ తహం హీ స్థితి కర కే నివాస కరతా హై, కోఁకి నగరమేం తథా వన మేం జ్ఞానీ కీ ఏక సమాన బుద్ధి హోతీ హై అర్థాత్ జ్ఞానీ కీ దృష్టి మేం జైసా నగర హై వైసా హీ వన హోతా హై || ౧౦ ||

ఇతి శ్రీమదష్టావక్రమనివిరచితాయాం బ్రహ్మవిద్యాయాం భాషాటీకయా సహితం శాన్తిశతకం నామాటాదశ ప్రకరణం సమాప్తమ్ || ౧౦ ||

=====

అధైకోనవింశతికం ప్రకరణమ్ ౧౯.

తత్త్వవిజ్ఞానసందంశమాదాయ హృదయోదరాత్ |
నానావిధపరామర్శశత్యోద్ధారః కృతోమయా || ౧ ||

అన్వయ:- మయా హృదయోదరాత్ తత్త్వవిజ్ఞానసందంశమ్ ఆదాయ నానావిధపరామర్శశత్యోద్ధారం కృతః || ౧ ||

శ్రీగురు కే ముఖ సే సాధనసహిత జ్ఞాన కా శ్రవణ కరకే శిష్య కో ఆత్మస్వరూప కే విషేం విశ్రామప్రాప్త హుఆ, తినకా సుఖ ఆఠ శ్లోకోంకర కే వర్జన కరతే హైం! హే గురో! ఆపసే తత్త్వజ్ఞానరూప సాండసీ కో లేకర అపనే హృదయ మేం సే నానా ప్రకార కే సంకల్పవికల్పరూప కాంటే కో దూర కర దియా || ౧ ||

కథర్మఃకచ వా కామః క చార్థః క వివేకితా |
కద్వైతంక చ వాద్వైతం ఖమహిని స్థితస్య మే || ౨ ||

అన్వయ:- స్వమహిమ్ని స్థితస్య సే ధమః క, వా కామః చ క; అర్థః క; వివేకితా చ కా ద్వైతమ్ క; వా అద్వైతమ్ చ కే || ౨ ||

హే గురో ! ధర్మ అర్థ కామ మోక్ష ఇన చారోం కా ఫల తుచ్చ హై, ఇన కారణ తిన ధర్మాదిరూప కాంటే కో దూర కరకే ఆత్మస్వరూప కే విషేం స్థితి కో ప్రాప్త హుఆ జో మైం తిన ముర్ఖే ద్వైత నహీం భాసతా హై, ఇన కారణ హీ ముర్ఖే అద్వైతవిచార భీ నహీం కరనా పడతా హై, కోంకి “ ఉత్తీర్ణే తు పరే పారే నోకాయాః కిం ప్రయోజనమ్ “ జబ పరలీ పార ఉతర గయే తో ఫిర నౌ కా కీ క్యా ఆవశ్యకతా హై ? ఇన కారణ జబ ద్వైత కా భాస హీ నహీం హై తో ఫిర అద్వైత విచార కరనే నే ఫల హీ క్యా ? ॥ ౨ ॥

క భూతం వ భవిష్యద్వా వర్తమానమపి క వా ।

క దేశఃవ చవా నిత్యం స్వమహిని స్థితస్య మే ॥ ౩ ॥

అన్వయః- నిత్యమ్ స్వమహిని స్థితస్య మే భూతమ్ క వా భవిష్యత్ క, అపి వా వర్తమానమ్ క, దేశః క (అన్యత్) చ వా క ॥ ౩ ॥

నిత్య ఆత్మస్వరూప కే విషేం స్థిత జో మైం తిన ముర్ఖే భూతకాల కహం హై, భవిష్యత్ కాల కహం హై, వర్తమానకాల కహం హై, దేశ కహం హై తథా అన్య వస్తు కహం హై ? ॥ ౩ ॥

వ చాత్మా క చవానాత్మా క శుభకాశుభం తథా ।

కచిన్తాక చవాచిన్తా స్వమహిమ్ని స్థితస్య మే ॥ ౪ ॥

అన్వయః- స్వమహిన్ని స్థితస్య మే ఆత్మా క బా అనాత్మా చ క; శుభమ్ క తథా అశుభమ్ క. చిన్తా కవా అచిన్తా చ వ ॥ ౪ ॥

ఆత్మస్వరూప కే విషేం స్థిత జో మైం తిన ముర్ఖే ఆత్మా, అనాత్మా, శుభ, అశుభ, చింతా ఔర అచింతా యహ నానా ప్రకార భేద నహీం భాసతా హై ॥ ౪ ॥

కస్యప్నఃక్కు సుషుప్తో క చ జాగరణం తథా ।

వ తురీయం భయం వాపి స్వమహిమ్ని స్థితస్య మే ॥ ౫ ॥

అన్వయః- స్వమహిమ్ని స్థితస్య మే స్వప్నః వ వా సుషుప్తిః చ క, తథా జాగరణమ్ క్వ, తురీయమ్ అపి వా భయమ్ వ ॥ ౫ ॥

ఆత్మస్వరూప కే విషేం స్థిత జో మైం తిన మేరీ స్వప్నావస్థా నహీం హోతీ హై, సుషుప్తి అవస్థా నహీం హై తథా జాయత్ అవస్థా నహీం హోతీ హై, కోంకి యహ తీనోం అవస్థా బుద్ధి కీ హైం, ఆత్మా కీ నహీం హైం, మేరీ తురీయావస్థాభీ నహీం హోతీ హై తథా అంతఃకరణధర్మ జో భయ ఆది సోభీ ముర్ఖే నహీం హోతా హై ॥ ౫ ॥

క దూరంక సమీపం వా బాహ్య కాభ్యంతరం కవాక

స్థూలంకచ వా సూక్ష్మ స్వమహిన్ని స్థితస్య మే || ౬ ||

అన్వయ:- స్వమహిన్ని స్థితస్య మే దూరమ్ క వా సమీపమ్ క్వ, బాహ్యమ్ క వా ఆభ్యంతరమ్ క, స్థూలమ్ క్వ వా సూక్ష్మమ్ చ వ || ౬ ||

దూరపనా, సమీపపనా, బాహరపనా, భీతరపనా, మోటాపనా తథా సూక్ష్మపనా యే సబ మేరే విషేం నహిం హైం కోంకి మైం తో సర్వవ్యాపీ ఆత్మస్వరూప మేం స్థిత హూం || ౬ ||

జిగాట క మృత్యు వితం వా వ లోకాః కాస్య క లౌకికమ్ |

క లయః వ సమాధివా స్వమహిన్ని స్థితస్య మే || ౭ ||

అన్వయ:- స్వమహిన్ని స్థితస్య ఆస్య మే మృత్యుః క్వ, జీవితమ్ క, లోకాః క్వ వా లౌకికమ్ క్వ, లయః క్వ వా సమాధిః క్వ || ౭ ||

ఆత్మస్వరూప కే విషేం స్థిత జో మైం తిన మేరా మరణ నహిం హోతా హై, జీవన నహిం హోతా హై, కోంకి మైం తో త్రికాల మేం సత్యరూపహ, కేవల ఆత్మామాత్ర కో దేఖనేవాలా జో మేం తిన ముర్ఖే భూ ఆది లోకోం కీ ప్రాప్తి నహిం హోతీ హై ఇనీ కారణ ముర్ఖే కోఈ లోకిక కార్య భీ కర్తవ్య నహిం హై | మైం పూర్ణాత్మా హూం, ఇన కారణ మేరా లయ వా సమాధి నహిం హోతీ హై || ౭ ||

అలం త్రివర్గకథయా యోగస్య కథయాప్యలమ్ |

అలం విజ్ఞానకథయా విశ్రాంతస్య మమాత్మని || ౮ ||

అన్వయ:- ఆత్మని విశ్రాంతస్య మమ త్రివర్గకథయా యోగస్య కథయా అలమ్ విజ్ఞానకథయా అపి అలమ్ || ౮ ||

ఆత్మా కే విషేం విశ్రామ కో ప్రాప్త హుఆ జో మైం తినమర్ఖే ధర్మ, అర్థ, కామరూప త్రివర్గ కీ చర్చా నే కుభ ప్రయోజన నహిం హై, యోగ కీ చర్చా కర కే కుభ ప్రయోజన నహిం హై, తథా జ్ఞాన కీ చర్చా కరనే నే భీ కుభ ప్రయోజన నహిం హై || ౮ ||

ఇతి శ్రీమదష్టావక్రమునికృతాయాం బ్రహ్మవిద్యాయాం భాషాటీకయా సహితకోనవింశతీకం ప్రకరణం సమాప్తమ్ || ౧౦ ||

=====

అథ వింశతీకం ప్రకరణమ్ ౨౦.

క భూతాని వ దేహో వా కేన్ద్రియాణి క వా మనః |

క శూన్యం క చ సైరాశ్యం మత్స్వరూపే నిరజ్ఞనే || ౧ ||

అన్వయ:- నిరంజనే మత్స్వరూపే భూతాని క్వ వా దేహాః క్వ, ఇన్ద్రియాణి క వా మనః క్వ, శూన్యమ్ క్వ, వైరాశ్యమ్ క్వ చ || ౧ ||

పూర్వ వర్ణన కీ హుక్కు ఆత్మస్థితి జిస కీ హో జాయ ఉస జీవన్ముక్త కీ దశా కా ఇస ప్రకారణ మేం చాదహ శ్లోకోంకర కే వర్ణన కరతే హైం కి, హే గురో! మైం సంపూర్ణ ఉపాధిరహిత హూం, ఇస కారణ మేరే విషేం పంచమహాభూత తథా దేహ తథా ఇంద్రియేం తథా మన నహీం హై, కోస్కి మేం చేతనస్వరూపహూంతిసీ ప్రకార శూన్యపనా ఔర నిరాశపనా భీ నహీం హై || ౧ ||

క శాస్త్రం క్వాత్మవిజ్ఞానం క్వ వా నిర్విషయం మనః |

క తృప్తిః క విత్పష్టాత్వం గతద్వన్ద్వస్య మే సదా || ౨ ||

అన్వయ:- సదా గతద్వన్ద్వస్య మే శాస్త్రమ్ క్వ, ఆత్మవిజ్ఞానమ్ క, వా నిర్విషయమ్ మనః క్వ, తృప్తిః క్వ, విత్పష్టాత్వమ్ వ || ౨ ||

శాస్త్రాభ్యాస కరనా, ఆత్మజ్ఞాన కా విచార కరనా, మన కో జీతనా, మన మేం తృప్తి రఖనా ఔర తృష్టా కో దూర కరనా యహ కోఈ భీ ముర్ఖు మేం నహీం హై, కోస్కి మైం ఇందరహిత హూం || ౨ ||

క విద్యాక్రచ వాంవిద్యా కాహం వేదం మమ కవా |

క బన్ధః క్వ చ వా మోక్షః స్వరూపస్య వరూపితా || 3 ||

అన్వయ:- (మయి) విద్యా వ వా విద్యా చ క్వ, అహమ్ క్వ ఇదమ్ క్క వా మమ క్వ, బన్ధః క్వ వా మోక్షః చ క్వ, స్వరూపస్య రూపితా వ || 3 ||

అహంకారరహిత జో మైం హూం తిస మేరే విషేం విద్యా అవిద్యా మైం హూం, మేరా హై, యహ హై ఇత్యాది ఆభిమాన కే ధర్మ నహీం హై తథా వస్తు కా జ్ఞాన మేరే విషేం నహీం హై ఔర బంధ మోక్ష మేరే నహీం హోతే హైం, మేరా రూప భీ నహీం హై, కోస్కి మై చైతన్య మాత్ర హూం || 3 ||

క ప్రారబ్ధాని కర్మాణి జీవన్ముక్తిరపి కవా |

క తద్విదేహకైవల్యం నిర్విశేషస్య సర్వదా || ౪ ||

అన్వయ:- సర్వదా నిర్విశేషస్య (మే) ప్రారబ్ధాని కర్మాణి క్వ, వా జీవన్ముక్తిః అపి క్వ, తద్విదేహకైవల్యమ్ క్వ || ౪ ||

సర్వదా నిర్విశేష స్వరూప జో మైం తిస మేరే ప్రారబ్ధకర్మ నహిం హోతా హై ఔర జీవన్ముక్తి అవస్థా తథా విదేహముక్తిభీ నహిం హై కోయింకి మైం సర్వధర్మరహిత హూం॥ ౪॥

వ కర్తా క్వ చ వా భోక్తా నిష్క్రియం గ స్ఫురణం వ వా |
వాపరోక్షం ఫలం వాక నిఃస్వభావస్య మే సదా ॥ ౫॥

అన్వయ:- సదా నిఃస్వభావస్య మే కర్తా వ వా భోక్తా వ వా నిష్క్రియమ్ స్ఫురణమ్ క్వ, అపరోక్షమ్ వ వా ఫలమ్ క్వ ॥ ౫ ॥

మైం సదా స్వభావరహిత హూం, ఇన కారణ మేరే విషేం కర్తాపనా నహిం హై, భోక్తాపనా నహిం హై తథా విషయాకారవృత్త్యవచ్ఛిన్న చైతన్యరూప ఫల నహిం హై ॥ ౫॥

కలోకః క్వ ముముక్షుర్వా క యోగీ జ్ఞానవాన్ కవా |
కబద్ధఃకచ వా ముక్తః స్వస్వరూపేహమద్వయే ॥ ౬ ॥

అన్వయ:- అహమద్వయే స్వస్వరూపే లోకః క్వ వా ముముక్షుః క్వ, యోగీ క, జ్ఞానవాన్ క్వ, బద్ధః క్వ వా ముక్తః చ క్వ ॥ ౬ ॥

ఆత్మరూప అద్వైత స్వస్వరూప కే హోనేపర న లోక హై, న మోక్ష కీ ఇచ్ఛా కరనేవాలా హూం, న యోగీ హూం, న జ్ఞానీ హూం, నబంధన హై, న ముక్తి హై ॥ ౬ ॥

వ సృష్టిః క్వ చ సంహారఃక్వ సాధ్యం క చ సాధనమ్ |
వ సాధకః క సిద్ధో స్వస్వరూపేహమద్వయే ॥ ౭ ॥

అన్వయ:- అహమ్-అద్వయే స్వస్వరూపే సృష్టిః క, సంహారః చ వ సాధ్యమ్ క్వ, సాధనమ్ చ క్వ, సాధకః క్వ వా సిద్ధిః క్వ ॥ ౭ ॥

ఆత్మరూప అద్వైత స్వస్వరూప కే హోనేపర న సృష్టి హై, న కార్య హై, న సాధన హై ఔర న సిద్ధి హై, కోయింకి మైం సవేంధర్మ రహిత హూం॥ ౭ ॥

క ప్రమాతా ప్రమాణ వాక ప్రమేయంక చ ప్రమా |
క కిఞ్చిత్క న కిఞ్చిద్వా సర్వదా విమలస్య మే ॥ ౮ ॥

అన్వయ:- సర్వదా విమలస్య మే ప్రమాణం వా ప్రమాతా క్వ ప్రమేయం క ప్రమా చ క్వ కిఞ్చిత్ క్వ న కిఞ్చిత్ క్వ ॥ ౮ ॥

ఆత్మా ఉపాధిరహిత హై తిస ఆత్మా కే విషేం ప్రమాతా, ప్రమాణ తథా ప్రమేయ యే తీనోం నహిం హై ఔర కుఘ హై అథవా కుఘ నహిం హై, ఐసీ కల్పనా భీ నహిం హై ॥ ౮ ॥

క విక్షేపః క వైకామ్యం క నిర్బోధః క మూఢతా |

క హషః క విషాదో వా సర్వదా నిష్క్రియస్య మే || ౯ ||

అన్వయ:- సర్వదా నిష్క్రియస్య మే విక్షేపః క్వ ఐకామ్యం చక్క నిర్బోధః క్వ మూహతా క్వ హర్షః క్వ విషాదః క్వ || ౯ ||

మైం సదా నిర్వికార ఆత్మస్వరూప హూం ఇన కారణ మేరే విషేం విక్షేప తథా ఏకాగ్రతా, జ్ఞానీపనా, మూఢతా, హర్ష ఔర విషాద యే వికార నహీం హై || ౯ ||

కచైష వ్యవహారో వా క చ సా పరమార్థతా ।

వ సుఖం క చ వా దుఃఖం నిర్విమర్శస్య మే సదా || ౧౦ ||

అన్వయ:- సదా నిర్విమర్శస్య మే ఏషః వ్యవహారః క్వ వా సా పరమార్థతా చ క్వ, సుఖం చ క్వ వా దుఃఖం చ క్వ || ౧౦ ||

మైం సదా సంకల్పవికల్పరహిత ఆత్మస్వరూప హూం, ఇన కారణ మేరే విషేం వ్యవహారావస్థా నహీం హై, పరమార్థావస్థా నహీం హై ఔర సుఖ నహీం హై తథా దుఃఖ భీ నహీం హై || ౧౦ ||

క్వమాయాక చ సంసారఃవ ప్రీతిర్విరతిః కవా ।

క జీవః క్వ చ తద్బ్రహ్మ సర్వదా విమలస్య మే || ౧౧ ||

అన్వయ:- సర్వదా విమలస్య మే మాయా వ సంసారః చ క్వ ప్రీతిః కవా విరతిః క జీవః క్వ తత్ బ్రహ్మ చ క్వ || ౧౧ ||

మైం సదా శుద్ధ ఉపాధిరహిత ఆత్మస్వరూప హూం, ఇన కారణ మేరే విషేం మాయా నహీం హై, సంసార నహీం హై, ప్రీతి నహీం హై, వైరాగ్య నహీం హై, జీవభావ నహీం హై తథా బ్రహ్మభావభీ నహీం హై || ౧౧ ||

క ప్రవృత్తినివృత్తీ క ముక్తిః క చ బన్ధనమ్ ।

కూటస్థనివిభాగస్య స్వస్థస్య మమ సర్వదా || ౧౨ ||

అన్వయ:- కూటస్థనిర్విభాగస్య సదా స్వస్థస్య మమ ప్రవృత్తిః క. వా నివృత్తిః క, ముక్తిః క, బన్ధనమ్ చ క్వ || ౧౨ ||

ఆత్మస్వరూప జో మైం హూం తిస మేరే విషేం ప్రవృత్తి నహీం హై, ముక్తి నహీం హై తథా బంధన భీ నహీం హై || ౧౨ ||

కోపదేశఃవ వా శాస్త్రం క శిష్యః కం చ వా గురుః ।

క వాస్తీ పురుషార్థో వా నిరుపాధేః శివస్య మే || ౧౩ ||

అన్వయ:- నిరుపాధేః శివస్య మే ఉపదేశః క్వ వా శాస్త్రం వ శిష్యః క్వ వా గురుః క్వ వా పురుషార్థః క్వ చ అస్తి || ౧౩ ||

ఉపాధిశూన్య నిత్యానందస్వరూప జోమైం హూం తిస మేరే అర్థ ఉపదేశ నహిం హై, శాస్త్ర నహిం హై, శిష్య నహిం హై, గురు నహిం హై తథా పరమ పురుషార్థ జో మోక్ష సో భీ నహిం హై || ౧౩ ||

క చాస్తి క చ వా నాస్తి క్వాస్తి చైకం క చ ద్వయమ్ | బహునాత్ర కిముక్తేన కిఞ్చిన్నోత్తిష్ఠతే మమ || ౧౪ ||

అన్వయ:- (మమ) అస్తి చ క, వా న అస్తి చ క్వ, ఏక చ కే అస్తి, ద్వయం చ క్వ, ఇహ బహునా ఉక్తేన కిమ్, మమ కిఞ్చిత్ న ఉత్తిష్ఠతే || ౧౪ ||

మైం ఆత్మస్వరూప హూం ఇస కారణ మేరే విషేం అస్తిపనా నహిం హై, నాస్తిపనా నహిం హై, ఏకపనా నహిం హై, ద్వైతపనా నహిం హై ఇస ప్రకార కల్పిత పదార్థో కీ వార్తా కరోడోం వర్షాపర్యంత కహూం తబ భీ హార నహిం మిల సకతా, ఇస కారణ సే కహతా హూం కీ, మేరే విషేం కీసీ కల్పనా కా భీ ఆభాస నహిం హోతా హై, క్యోంకీ మైం ఏకరస చేతన స్వరూప హూం || ౧౪ ||

ఇతి శ్రీమదష్టావక్రమునివిరచితాయాం బ్రహ్మవిద్యాయాం భాషాటీకాసహితం విశతికం ప్రకరణం సమాప్తమ్ || ౨౦ ||

=====

అధైకవిశతికం ప్రకరణమ్ ౨౦ |

విశతిశ్చోపదేశే స్యుఃశ్లోకాశ్చ పఞ్చవిశతిః |
సత్యాత్మానుభవోల్లా సే ఉపదేశే చతుర్దశ || ౧ ||

అన్వయ:- ఉపదేశే విశతిః చ స్యుః | సత్యాత్మానుభవోల్లా సే చ పఞ్చవిశతిః | ఉపదేశే చతుర్దశ || ౧ ||

అబ గ్రంథకర్తానే ఇస ప్రకరణ మేం గ్రంథ కీ శ్లోకసంఖ్యా ఔర విషయ దిఖాయే హైం | గురూపదేశనామక ప్రథమ ప్రకరణ మేం ౨౦ శ్లోక హైం శిష్యానుభవనామక ద్వితీయ ప్రకరణమేం ౨౫ శ్లోక హైం ఆక్షేపోపదేశనామకం తృతీయ ప్రకరణ మేం ౧౪ శ్లోక హైం || ౧ ||

షడల్లా సే లయే వైవోపదేశే చ చతుశ్చతుః | పఞ్చకం స్యాదనుభవే బన్ధమోక్షే చతుష్కమమ్ || ౨ ||

అన్వయ:- (చతుర్థే) ఉల్లాసే షట్ | లయే చ ఉపదేశే చ ఏవ చతుశ్చతుః | అనుభవే పశ్చుకమ్ | బంధమోక్షే చతుష్కం స్యాత్ || ౨ ||

శిష్యానుభవనామక చతుర్థ ప్రకరణ మేం ౬ శ్లోక హైం | లయనామక పంచమ ప్రకరణ మేం ౪ శ్లోక హైం | గురూపదేశనామక పష్ట ప్రకరణమేం భీ ౪ శ్లోక హైం | శిష్యానుభవనామక సప్తమ ప్రకరణ మేం ౫ శ్లోక హైం | బంధమోక్షనామక అష్టమ ప్రకరణమేం ౪ శ్లోక హైం || ౨ ||

నిర్వేదోపశమే జ్ఞానే ఏవమేవాష్టకం భవేత్ |
యథాసుఖసప్తకంవ శాంతీస్యాట్. దసంమితమ్ || 3 ||

అన్వయ:- నిర్వేదోపశమే ఏవం ఏవ జ్ఞానే అష్టకమ్ భవేత్ | యథా సుఖే చ సప్తకమ్ | శాంతౌ చ వేదసంమితం స్యాత్ || 3 ||

నిర్వేదనామక నవమ ప్రకరణ మేం ౮ శ్లోక హైం | ఉపశమనామక దశమ ప్రకరణ మేం ౮ శ్లోక హైం | జ్ఞానాష్టకనామక ఏకాదశ ప్రకరణ మేం ౮ శ్లోక హైం | ఏవమేవాష్టక నామక ద్వాదశ ప్రకరణ మేం ౮ శ్లోక హైం | యథాసుఖనామక త్రయోదశ ప్రకరణ మేం ౯ శ్లోక హైం | శాంతిచతుష్కనామక చతుర్దశ ప్రకరణ మేం ౪ శ్లోక హైం || 3 ||

తత్త్వోపదేశే విశచ్చ దశ జ్ఞానోపదేశ కే |
తత్త్వస్వరూపే విశచ శమే చ శతకం భవేత్ || ౪ ||

అన్వయ:- తత్త్వోపదేశే విశత్ | జ్ఞానోపదేశ కే చ దశ | తత్త్వస్వరూప కే చ విశత్ | శమే చ శతకమ్ భవేత్ || ౪ ||

తత్త్వోపదేశనామక పంచదశప్రకరణ మేం ౨౦ శ్లోక హైం | జ్ఞానోపదేశనామక షోడశ ప్రకరణ మేం ౧౦ శ్లోక హైం | తత్త్వస్వరూపనామక సప్తదశ ప్రకరణ మేం ౨౦ శ్లోక హైం | శమనామక అష్టాదశప్రకరణ మేం ౧౦౦ శ్లోక హైం || ౪ ||

అష్టకం చాత్మవిశ్రాంతౌ జీవన్ముక్తీ చతుర్దశ |
షట్ సంఖ్యాక్రమవిజ్ఞానే గ్రన్థేకాత్మ్యం తతః పరమ్ || ౫ ||
విశకమితైః ఖణ్డైః శ్లోకైరాత్మానిమధ్యఖైః |
అవధూతానుభూతేశ్చ శ్లోకాః సంఖ్యాక్రమా ఆమీ || ౬ ||

అన్వయ:- ఆత్మవిశ్రాంతౌ చ అష్టకమ్ | జీవన్ముక్తీ చతుర్దశ | సంఖ్యాః క్రమవిజ్ఞానే షట్ | తతః పరమ్ ఆత్మాగ్నిమధ్యఖైః శ్లోకః విశత్యేకమితైః ఖణ్డైః గ్రన్థేకాత్మ్యమ్ (భవతి) | ఆమీ శ్లోకాః అవధూతానుభూతేః సంఖ్యాక్రమాః (కథితాః) || ౫ || ౬ ||

ఆత్మవిశ్రాంతినామక ఉన్నీసవేం ప్రకరణ మేం ౮ శ్లోక హైం! జీవన్ముక్తినామక వింశతిక ప్రకరణ మేం ౧౪ శ్లోక హైం! ఔర సంఖ్యాకమవిజ్ఞాననామక ఏకవింశతిక ప్రకరణ మేం ౬ శ్లోక హైం! ఔర సంపూర్ణగ్రంథ మేం ఇక్కిస ప్రకరణ ఔర ౩౦౩ శ్లోక హైం! ఇస ప్రకార అవధూత కా అనుభవరూప జో[॥] అష్టావక్రగీతా[॥] హై ఉస కే శ్లోకోం కీ సంఖ్యా కా క్రమ కహా! యద్యపి అంత కే శ్లోకకర కే సహిత ౩౦౩ శ్లోక హైం పరంతు దశమపురుష కీ సమాన యహ శ్లోక అపనే కో గ్రహణకర అన్య శ్లోకోం కీ గణనా కరతా హైం॥ ౫॥ ౬॥

ఇతి శ్రీమదష్టావక్రమునివిరచితాయాం బ్రహ్మవిద్యాయాం సాన్వయభాషాటీకయా సహితం సంఖ్యాక్రమవ్యాఖ్యానం నామైకవింశతికం ప్రకరణం సమాప్తమ్ ॥ ౨౧॥

ఇతి సాన్వయభాషాటీకాసమేతా అష్టావక్రగీతా సమాప్తా|

పుస్తక మిలనే కా తికానా

గంగావిష్ణు శ్రీకృష్ణదాస,

“లక్ష్మీవేంకటేశ్వర “ ఛాపాఖానా,

కల్యాణ (జి. రాణా.)

Ashtavakra Gita Hindi Translation

pdf was typeset on November 23, 2019

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

